

សំណួរ និង ចម្លើយ

ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានមកទីនេះម្តងទៀតនៅយប់នេះក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ហើយឥឡូវ ឃើញថាអ្នកទាំងអស់គ្នាសប្បាយចិត្តច្រៀងបទចាស់ពិរោះៗទាំងអស់គ្នា អ្វីៗដែលពោរពេញដោយវិញ្ញាណជាដើម ធ្វើឱ្យយើងមានអារម្មណ៍ល្អ។

2 ហើយយើងរីករាយក្នុងការព្យាយាមចំណាយពេលពីរបីនាទីម្តងទៀតនៅយប់នេះ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរមួយឬពីរ។ យើងឆក់យកពេលរបស់អ្នកច្រើនណាស់នៅព្រឹកនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងទទួលបានពរជ័យដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ វាជា... អ្នកដឹងទេ យើងមានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវនិយាយ មែនទេ? ហើយយើងមានមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវនិយាយអំពី នោះគឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង។

3 បងប្រុស ថេតឌី ប្រសិនបើខ្ញុំនឹង...ប្រសិនបើអ្នកចង់ អ្នកគ្រាន់តែទៅទីនេះមួយភ្លែត។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាមានក្មេងតូចឈឺម្នាក់នៅក្នុងអាគារ។

4 ហើយមុននឹងខ្ញុំចាប់ផ្តើមលើរឿងនេះ យើងមានកម្មវិធីប្រកបប្រូប្រូម (ដូច្នោះយើងចង់...មិនចង់ចំណាយពេលច្រើនពេក) ហើយប្រហែលជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយពួកគេ...ខ្ញុំចង់—ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដែលចង់ត្រូវបានអធិស្ឋានជាមុន នេះជាការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺជាមុនសិន មុននឹងខ្ញុំចាប់ផ្តើម។

5 ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ...ថេតឌី ប្រសិនបើអ្នកអាច លេងបទចម្រៀងនេះ គ្រូពេទ្យជំងឺស្នាមគឺនៅជិតឥឡូវនេះ។ ហើយយើងនឹងហៅអ្នកឈឺមកសុំពរឱ្យពួកគេនៅទីនេះ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលត្រូវការការអធិស្ឋានយប់នេះ? មានរឿងខ្លះដែលយើងខកខានព្រឹកនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកលើកដៃឡើង ប្រសិនបើអ្នក...[ចន្លោះទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]... ហើយស្តាប់ទីបន្ទាល់នោះ ហើយសរសើរតម្កើងព្រះចំពោះគ្រប់សេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់។ សរសើរតម្កើងព្រះដែលពរទាំងអស់ហូរមក។ តើវាត្រូវទេ?

6 ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមយ៉ាងឆាប់រហ័សលើទីបន្ទាល់ទាំងនេះឥឡូវនេះ ហើយយើងនឹងព្យាយាម ឬ សុំអភ័យទោស ចំពោះសំណួរ។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ព្រះនឹងចាក់ព្រះពររបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុង—តាមរបៀបនេះ។

7 ហើយឥឡូវនេះ កុំឲ្យខ្ញុំនាំលើពួកគេយូរពេក។ បងប្រុស ខុក ខ្ញុំនឹងហៅការ យកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នក អ្នក និងឪពុកដែលអង្គុយនៅជួរខាងមុខ ដើម្បីបញ្ឈប់ខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំ...នៅពេលដែលវាដល់ពេលដើម្បីផ្តល់ឱ្យយើងនូវការប្រកបបូរណ៍ (អ្នក ឃើញទេ?) ព្រោះខ្ញុំតែងនៅយូរពេក។ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមទៅឱ្យលឿនតាមដែលខ្ញុំអាច ធ្វើបាន។ ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបញ្ចប់រាល់សំណួរនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះទេ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងវានៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ អត់ទេ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមឆ្លងកាត់យប់នេះ។

8 វាគឺជាសំណួរដ៏ល្អ។ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះ មិត្តអើយថា បើវាមិនមែនជា ការប្រជុំនិងរឿងខ្លះទេទេ ខ្ញុំចង់កំណត់ប្រហែលមួយសប្តាហ៍លើការបង្រៀនគម្ពីរ អំពីព្រះគម្ពីរ...លោកុប្បត្តិ និងនិក្ខមនំ និងវិវរណៈ ជាដើម ហើយ—ហើយគ្រាន់តែ មាន—ពេលវេលាដ៏ល្អពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំចូលចិត្តសំណួរពីព្រះគម្ពីរដ៏ជ្រាលជ្រៅ និង ការបង្រៀនព្រះគម្ពីរ ដរាបណាអ្នកមិនចុះចាញ់នឹងរឿងទេវកថាខ្លះ។ គ្រាន់តែ នៅត្រង់ពាក្យ ដើម ជាព្រះបន្ទូលដែលមិនបានបង្ហូររបស់ព្រះ។ វានឹងនាំអ្នក ឆ្លងកាត់។ តើអ្នកមិនជឿទេឬ?

9 អញ្ចឹងហើយ នៅព្រឹកនេះ យើងមាន—សំណួរខ្លះដែលល្អបំផុតមួយចំនួន ពួកគេខ្លះប្រហែលមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ តើពួកគេជានរណា ហើយតើ ពួកគេនឹងក្លាយជាផ្នែកអ្វី? ហើយ—និងអំពីកូនក្រមុំ។ ហើយអូ មានរឿងជាច្រើន ទៀត ហើយសុទ្ធតែជាសំណួរដ៏ស៊ីជម្រៅពិតប្រាកដ។ ហើយខ្ញុំមានមួយចំនួន ដែលខ្ញុំមិនបានបញ្ចប់។

10 ឥឡូវនេះ យប់នេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅទីនេះ ហើយសុំព្រះអម្ចាស់ឱ្យជួយ យើង។ ហើយឥឡូវនេះ យើងមិនអាចបើកព្រះគម្ពីរបានទេ។ យើងអាចបើកវា បែបនេះ ប៉ុន្តែវាត្រូវការព្រះដើម្បីបើកវាឡើងចំពោះយើងយ៉ាងពិតប្រាកដ។ យើង អាចទាញទំព័រ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ នៅពេលដែលយ៉ូហានមើល គាត់ ឃើញមានអង្គមួយគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយក៏មាន...ទ្រង់មានសៀវភៅមួយនៅក្នុង ដៃ។ ហើយគ្មានអ្នកណាដែលសក្តិសមនឹងយកសៀវភៅ ឬដោះត្រា ឬសូម្បីតែ មើលសៀវភៅនោះឡើយ។ គ្មានមនុស្សណានៅស្ថានសួគ៌ គ្មានមនុស្សណានៅ

លើផែនដី ឬគ្មានមនុស្សណានៅក្រោមផែនដី ឬគ្មានកន្លែងណានោះទេ—ដែលសក្តិសម។ ហើយគាត់បានឃើញកូនចៀមមួយ ដូចជាវាត្រូវបានសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតនៃផែនដី។ ហើយវាបានមកយកសៀវភៅចេញពីដៃរបស់ទ្រង់ហើយបើកត្រា។ ទ្រង់គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

11 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសម្នាក់ក្នុងសប្តាហ៍នេះ ដែលជាអ្នកជំនួញដ៏លេចធ្លោម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុង ដែលបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំអំពីការត្រលប់ទៅអាហ្វ្រិក និងឥណ្ឌាវិញ៖ គាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី ពួកគេទើបតែឆ្លងផុតពីការសម្លាប់មេដឹកនាំអង់គ្លេសនៅទីនោះ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើរឿងនោះមានទាក់ទងអ្វីជាមួយខ្ញុំ?”

គាត់បាននិយាយថា “អ្នកនឹងត្រឡប់ទៅទីនោះវិញនៅកន្លែងដែលការសម្លាប់ទាំងអស់នោះកើតឡើង កុប្បកម្មការប្រឆាំងនោះជាដើម?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ នោះជាកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវការ ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ចង់ឱ្យខ្ញុំទៅ។”

គាត់បាននិយាយថា “ចុះបើគេសម្លាប់អ្នក?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រសិនបើព្រះចង់ឱ្យខ្ញុំត្រូវគេសម្លាប់ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវគេសម្លាប់។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “អូ!” បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកមិនគួរគិតបែបនោះទេ។ មែនហើយ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកជាអ្នកជឿ ហើយខ្ញុំគិតថាអ្នកជាមនុស្សល្អ” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ ពួកគេថែមទាំងបានសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទៀតផង។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ វាគឺជាព្រះទ័យរបស់ព្រះ។”

គាត់បាននិយាយថា “ថាម៉េច? បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ?” ខ្ញុំ...ហើយបុរសនោះបានទៅព្រះវិហារ (គាត់មានអាយុជិតចិតសិបឆ្នាំ) កំពុងទៅព្រះវិហារ (គាត់នៅលើលំយោលនៅក្នុងព្រះវិហារដ៏ល្អមួយនៅក្នុងទីក្រុងនេះ) ហើយបានឡើងមក ហើយមិនដែលដឹងថាវាជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវដើម្បីសុគតទេ។

12 ហេតុអ្វី បានជាខ្ញុំនិយាយថា “បងប្អូនអើយ ទ្រង់ត្រូវបានគេសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតនៃផែនដី តាំងពីដើមដំបូងមក។ ទ្រង់ត្រូវបានគេសម្លាប់មុនពេលទ្រង់យាងមកផែនដី។” តើវាត្រូវទេ? ទ្រង់គឺជាកូនចៀមរបស់ព្រះដែលត្រូវគេសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតផែនដី។

13 ចូរយើងនិយាយជាមួយទ្រង់បន្តិចសិនមុននឹងចូលទៅក្នុងសួរសំណួរ។ ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងមិនសក្តិសម ហើយមិនអាច ដឹង ពីការបើកសៀវភៅ ឬមើលវា។ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យកូនចៀមមកនៅយប់នេះ ជាកូនចៀមរបស់ព្រះដែលត្រូវបានគេសម្លាប់តាំងពីមុនកំណើតនៃផែនដី យករបស់ដែលជារបស់ព្រះមកបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំ។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអនុវត្តពាក្យទាំងនេះ ហើយសូមកុំឲ្យវាជាពាក្យរបស់ទូលបង្គំ ឬពាក្យរបស់មនុស្សឡើយ ប៉ុន្តែ សូមឲ្យពួកគេក្លាយជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដល់គ្រប់គ្នាដែលស្រែកឃ្លាន។ ដ្បិតយើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ទីមួយនៅទីនេះ (យើងមិនមានការបង្វិល ឬអ្វីនោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែវិធីដែលពួកគេមក) វាហាក់ដូចជាល្អណាស់។ ទីមួយ តើមានប៉ុន្មាននាក់ចាប់អារម្មណ៍នឹងសំណួរ? តោះមើលរបស់អ្នក... មែនហើយ វាល្អណាស់។ ឲ្យតែខ្ញុំដឹង។

15. ឥឡូវនេះ។ តើមនុស្សនៅពេលស្លាប់ទៅឋានសួគ៌ឬ—ឬទៅឋាននរកភ្លាមៗ ឬតើពួកគេរង់ចាំការជំនុំជំរះសិន?

14 នោះជាសំណួរល្អណាស់។ ហើយវា...ត្រូវពិចារណាឱ្យបានច្រើន ព្រោះមនុស្សគ្រប់រូបចាប់អារម្មណ៍ តើគាត់នឹងទៅជាយ៉ាងណាបន្ទាប់ពីជីវិតនេះចប់? មនុស្សគ្រប់រូបចាប់អារម្មណ៍។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ សម្រាប់ផ្នែករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំត្រូវតែឆ្លើយចេញពីព្រះគម្ពីរ។

15 ខ្ញុំគិតថាស្ត្រីម្នាក់រត់ចេញវិក្កយបត្រទូរស័ព្ទហាសិបដុល្លារកាលពីមួយសន្ទុះមុន ពីទីក្រុង ឡូសអែនជីលេស ប្រហែលសាមសិបប្រាំឬសែសិបនាទីមុន ឬប្រហែលជាយូរជាងនេះ នៅចម្ងាយឆ្ងាយ ព្យាយាមឱ្យខ្ញុំនិយាយថាវាជាច្បាប់និងត្រឹមត្រូវសម្រាប់នាងដែលនាងចាកចេញពីប្តីទៅរៀបការជាមួយបុរសផ្សេងៗ។ ខ្ញុំនឹងមិនយល់ស្របតាមវាទេ។ អត់ទេ! ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ បាទ!”

នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្តីរបស់ខ្ញុំគឺជាមនុស្សមានបាប ហើយបុរសនេះជាគ្រីស្ទាន។”

16 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ អ្នកនឹងមានការផិតក្បត់ជាប្រាកដ។”

បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំជាអ្នកកើតជំងឺរបេង ហើយខ្ញុំមិនចាំបាច់រស់ទេ បើខ្ញុំមិនអាចមានបុរសម្នាក់នេះបាន។”

17 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកគ្រាន់តែជក់ចិត្តហើយមិនមែនក្នុងក្តីស្រឡាញ់ទេ ព្រោះអ្នកមិនអាចធ្វើបាន នោះគឺជារឿងទាំងអស់ ព្រោះនោះជាប្តីរបស់អ្នក។ ហើយអ្នកបានប្តេជ្ញាថានឹងរស់នៅជាមួយគាត់រហូតដល់សេចក្តីស្លាប់មកបំបែកអ្នក។ អ្វីផ្សេងពីនោះ អ្នកកំពុងផិតក្បត់។” ដូច្នោះហើយ នាងគ្រាន់តែបន្តជាប់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ស្ត្រីអើយ មិនចាំបាច់...”

នាងបាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែប្រាប់ខ្ញុំថាវាមិនអីទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអញ្ចឹងទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ...”

នាងបាននិយាយថា “មែនហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងមានទំនុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងចំពោះអ្នក។”

18 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអញ្ចឹងសូមស្តាប់អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកពីក្តីពិត ដ្បិតខ្ញុំមិនអាចនិយាយអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលទេ។” ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថាវាជាការពិត ដូច្នោះវាពិតជាបែបនោះមែន។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះហើយជារបៀបដែលវា—វាត្រូវបានសន្មត់ហើយនោះជារបៀបដែលវាត្រូវតែមាន។”

19 ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងសំណួរទាំងនេះ នោះជារបៀបដែលយើងចង់ឆ្លើយទៅពួកគេ។ ឥឡូវនេះ វាតែងតែគិត...ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ អ្នកដឹងហើយថា នៅក្នុងមនុស្សមួយក្តាប់តូចនេះ នៅយប់នេះ ប្រហែលជាមានគំនិតផ្សេងៗគ្នាគ្រប់ប្រភេទ ហើយយើងគិតថា វាជាគំនិតល្អ ទាំងអស់។ គំនិតរបស់អ្នកគឺល្អ ហើយវាគឺជា... ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្វីដែលយើងធ្វើ យើងត្រូវមាននរណាម្នាក់... ដូចសត្វក្លាន ទា អ្វីទាំងអស់ ហា...ឃ្នុំ អ្វីគ្រប់យ៉ាងមានអ្នកដឹកនាំ។ បើស្តេចឃ្នុំងាប់ អ្នកដឹងថា

មានអ្វីកើតឡើង។ មេទាងាប់ គេត្រូវយកមេមួយទៀត។ នោះ គេគ្រាន់តែត្រូវមាន អ្នកដឹកនាំ។

20 ហើយមនុស្សត្រូវតែមានអ្នកដឹកនាំ។ ហើយអ្នកដឹកនាំគឺជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំណត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំជាមុនសិន ពួកសាវ័ក បន្ទាប់ពីនោះ ហោរាជាដើម។

មានគេនិយាយកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន បាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជា បងប្រុស ប្រាណហាំ យើងមិនត្រូវការនរណាម្នាក់មកបង្រៀនយើងទេ។ នៅពេល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក យើងមិនត្រូវការអ្នកណាបង្រៀនឡើយ។” បាន និយាយថា “ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា អ្នកមិន—មិនត្រូវការការបង្រៀនទេ។”

21 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ចុះហេតុអ្វីបានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលបាន កំណត់ឱ្យមានគ្រូក្នុងក្រុមជំនុំ ឃើញទេ ឃើញទេ និងកំណត់ក្រុមជំនុំឲ្យមាន លំដាប់លំដោយ? ពួកគេនឹង...យើងត្រូវតែមានគ្រូ។ ត្រូវហើយ។”

22 ប៉ុន្តែអ្នកមិនគួរមាននរណាម្នាក់...មិនចាំបាច់បង្រៀនអ្នកនិយាយ “កុំប្រព្រឹត្ត អំពើផិតក្បត់ អ្នកមិនត្រូវស្ស៊ូថ ហើយយក...” អ្នកដឹងរួចហើយ។ សតិសម្បជញ្ញៈ របស់អ្នកចំពោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាប់អ្នកថា វាខុសក្នុងការធ្វើដូច្នោះ។

23 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះតាមការបង្រៀនក្នុងបទគម្ពីរ ត្រូវយកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាក់ ប្រុងតាំង។ ត្រូវហើយ។ ហើយព្រះបានរៀបចំក្រុមជំនុំតាមលំដាប់ដោយសា វ័ក និងហោរា និងអំណោយនៃការព្យាបាល និងការអស្ចារ្យជាដើម។ ទ្រង់បាន រៀបចំក្រុមជំនុំឲ្យមានរបៀបរៀបរយ ហើយដាក់គ្រូបង្រៀន ជាដើមនៅទីនោះ ដើម្បី ណែនាំ និងដឹកនាំក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ។ ហើយនៅព្រឹកនេះ យើង ដូចដែលយើង បាននិយាយថា ព្រះយេស៊ូវនៅលើផែនដីរូបកាយរបស់ទ្រង់... ហើយពេលដែល ព្រះកាយទ្រង់ធ្វើចលនា វាដូចជាស្រមោលដែលឆ្លុះមកផែនដី។ វានឹងផ្លាស់ទី ជាមួយវា។

24 ឥឡូវនេះមនុស្សជាច្រើន...ពួកអេតេរនីស្ទជឿថានៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ ស្លាប់ ថាគាត់ចូលទៅក្នុងផ្នូរ ហើយនៅទីនោះ ព្រលឹង រូបកាយ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត រហូតដល់ការរស់ឡើងវិញ។ ហើយពួកគេ...ពួកគេហៅវាថា “ព្រលឹងកំពុង ដេកលក់។” មែនហើយ វាមិនអីទេ វាមិនអីដរាបណាពួកគេជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ហើយបានកើតជាថ្មី នោះនឹងមិនធ្វើឱ្យពួកគេឈឺចាប់ឡើយ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ តាម គម្ពីរចែងថា ពេលមនុស្សស្លាប់ ប្រសិនបើគាត់ជាគ្រីស្ទាន ប្រសិនបើគាត់បាន កើតជាថ្មី ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គាត់នឹងមិនត្រូវឈរនៅក្នុងការជំនុំជំរះ របស់ព្រះឡើយ។ ឃើញទេ? គាត់ទៅត្រង់វត្តមានរបស់ព្រះ។ ហើយគាត់នឹងមិន ត្រូវនៅក្នុងការជំនុំជំរះទេ ព្រោះគាត់បានរួចទៅហើយ...ឃើញទេ?

25 ខ្ញុំមិនចាំបាច់ឈរសម្រាប់អ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំទេ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ជាមនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែជាការជំនុំជំរះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ...នៅទីនេះ—នេះគឺជារឿង ពេញលេញនៅក្នុងពីរបីពាក្យ: ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ថ្ងៃដែលអ្នកបរិភោគវា ថ្ងៃ នោះអ្នកស្លាប់។” នោះគឺស្រេចហើយ។

26 ឥឡូវនេះ ព្រះត្រូវរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងក្រៅពីរក្សា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានឡើយ ព្រោះទ្រង់ជាព្រះ។ មែនហើយ ទ្រង់មិនអាចទេ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់...អ្នកត្រូវបានបំបែកចេញពីព្រះ។ ហើយ...ហើយបន្ទាប់មក អ្នក បានកើតនៅក្នុងអំពើបាប មានរាងនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិត ចូលមកក្នុងពិភពលោក ដោយនិយាយកុហក។ ដូច្នោះនៅពេលដែលអ្នកកើតមក អ្នកគឺជាមនុស្សមាន បាបដោយធម្មជាតិ។ ដូច្នោះលើលោកនេះគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ។ គ្មានអ្វី ដែលខ្ញុំអាចធ្វើដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនឯង ឬអ្នកដើម្បីសង្គ្រោះខ្លួនឯង។ វាជាអ្វីដែល ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើសម្រាប់យើងនៅក្នុងព្រះ ឬជាអ្វីដែលព្រះបានធ្វើសម្រាប់យើង នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? មែនទេ ហ្នឹងហើយ មិនថាខ្ញុំគិតថានេះឬខ្ញុំធ្វើនេះ មិនថាទ្រង់បានធ្វើបែបនោះ។

27 ឥឡូវនេះ យើងនៅក្នុងទ្រង់។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានឈរលើការជំនុំជំរះរបស់ ព្រះ ទ្រង់បានទទួលការជំនុំជំរះ។ ហើយទ្រង់ ជាអ្នកគ្មានទោសពីអំពើបាប ដោយ មិនដឹងពីអំពើបាបទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានទទួលបាបជំនួសយើង។ ដូច្នោះ ដរាបណាអ្នក នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងរួចពីការជំនុំជំរះ។ “ពេលអញឃើញព្រះលោហិត អញនឹងរំលងឯង។” ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។ ព្រះលោហិត ដែលរំដោះ យើង។

28 ឥឡូវនេះ មនុស្សមានបាបមិនដែល...មនុស្សមានបាបត្រូវរត់ទទួលការ ជំនុំជំរះ។ ហើយនឹងមិនមានអ្វីក្រៅពីការជំនុំជំរះទេ។ វាដូចជា—រង្វង់ ឬឥន្ទធន្ត ជុំវិញពិភពលោកនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដរាបណាអ្នកនៅទីនេះ...

ប្រសិនបើព្រះអាចទតមើលផែនដីក្នុងស្ថានភាពរបស់វានៅយប់នេះ ឬតាមវិធីផ្សេង ក្រៅពីតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គាត់នឹងបំផ្លាញវាក្នុងមួយវិនាទី។ ទ្រង់ ត្រូវតែបំផ្លាញ។ ប្រាកដណាស់ ទ្រង់ត្រូវតែបំផ្លាញ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលការ ជំនុំជំរះនឹងមកដល់។

29 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ ឬ ដរាបណាមនុស្សនៅក្រោមទីនេះ មិនថាមនុស្ស នោះជាអ្នកប្រមឹក ហើយអ្នកលេងល្បែង និងអ្នកមិនជឿដ៏អាក្រក់ម្នាក់ សេចក្តី មេត្តាករុណារបស់ព្រះនៅតែជូនសម្រាប់គាត់។ ហើយស្ត្រីម្នាក់ នាងអាចជាអ្វី ដែលនាងធ្លាប់ធ្វើ ជាស្ត្រីពេស្យាឬអ្វីក៏ដោយ ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅតែ ជូនសម្រាប់នាង។ ប៉ុន្តែនៅនាទីដែលព្រលឹងនាងចាកចេញពីរូបកាយនេះ ហើយ នាងទៅហួសពីនោះ នាងបានឆ្លងកាត់សេចក្តីមេត្តាករុណាទៅក្នុងការជំនុំជំរះ។ ព្រះបានជំនុំជំរះរួចហើយ។ ដោះស្រាយវារួចហើយ។ នាងគឺចប់។ នាងត្រូវបាន ជំនុំជំរះ។ នាងបានជំនុំជំរះ...

30 អ្នកជំនុំជំរះខ្លួនអ្នកតាមរបៀបដែលអ្នកប្រព្រឹត្តចំពោះការរស់សឹករបស់ព្រះ នៅទីនោះ ចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? អ្នកជំនុំជំរះខ្លួនឯង។ អ្នកកុំ ច្នៃលទ្ធផលទ្រង់ត្រឹមតែអត់ទោសអ្នកទេគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើ អ្នកគិតថាទ្រង់នឹងអត់ទោសឱ្យអ្នក សារភាពកំហុសរបស់អ្នក ហើយទ្រង់នឹង អត់ទោសឱ្យអ្នក។

31 ហើយដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ (សូមចំណាំ) យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបាន ជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយតែមួយ។ ហើយដូចជារូបកាយនោះត្រូវបានប្រោសដោយ ព្រះ បានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញ បានរាប់ជាសុចរិត ដោយអង្គុយនៅព្រះហស្ត ស្តាំរបស់ទ្រង់ ក្នុងប្ទទានភាពនៅស្ថានសួគ៌ ដូច្នោះអស់អ្នកដែលបានស្លាប់ក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ គឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយរួចផុតពីការជំនុំជំរះ ហើយនឹងចេញមកនៅក្នុង ការរស់ឡើងវិញ។

32 ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងស្លាប់ឥឡូវនេះ—នៅពេលដែលយើង ស្លាប់ឥឡូវនេះ យើងចូលទៅដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា នៅក្នុងរូបកាយស្ថានសួគ៌មួយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងជួបបងប្រុស នេវីល នៅទីនោះ ប្រសិនបើយើងទាំងពីរនាក់ស្លាប់ ក្នុងពេលមួយម៉ោងចាប់ពីពេលនេះទៅ ខ្ញុំនឹង ជួបគាត់ ខ្ញុំចង់និយាយថា “ជំរាបសួរ បងប្រុស នេវីល” និយាយទៅកាន់គាត់។

ខ្ញុំមិនអាចចាប់ដៃរបស់គាត់បានទេ គាត់ស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំអាច
 និយាយជាមួយគាត់ គាត់មើលទៅដូចជាគាត់មាននៅទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងមើលទៅដូច
 ខ្ញុំនៅពេលនេះ។ ប៉ុន្តែយើងអាចនិយាយគ្នាបាន ប៉ុន្តែយើងមិនអាចប៉ះគ្នាបានទេ
 ព្រោះយើងមិនមានញាណទាំងប្រាំនៃការមើល ដឹងរសជាតិ មានអារម្មណ៍ ធំក្លិន
 និងការស្តាប់ទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែយើងនឹងជាអមតៈ ហើយយើងអាចមើលឃើញ
 គ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងនឹងរស់នៅក្នុងអាណាចក្រដ៏មានពរដោយអាសនៈរបស់
 ព្រះ។ អ្នកដឹងអត់យ៉ូហានឃើញព្រលឹងនៅក្រោមអាសនៈ យំ “ឪ ព្រះអង្គអើយ តើ
 រយៈពេលប៉ុន្មានទៀត” ត្រលប់មកផែនដីវិញដើម្បីស្លៀកពាក់?

33 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ ដែលគង់នៅក្នុងយើងឥឡូវនេះ
 ក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលរូបកាយស្ថានសួគ៌របស់ទ្រង់
 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកវិញជាមួយនឹងរូបកាយដ៏រុងរឿង យើងនឹងត្រូវបាន
 លើកតម្កើងជាមួយទ្រង់ និងក្នុងភាពដូចទ្រង់។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?
 បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងចាប់ដៃគាត់ ហើយនិយាយថា “នៅទីនេះ បងប្រុស នេវីល។”
 បន្ទាប់មកយើងនឹងញ៉ាំ។

34 មើល។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ដោយ
 ទទួលយកការប្រកបប្បបូរបស់ពួកគេ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងមិនបរិភោគ
 ផ្លែទំពាំងបាយជូរទៀតទេ រហូតដល់ខ្ញុំបានដឹកវាជាមួយអ្នកម្តងទៀតនៅក្នុង
 រាជាណាចក្របិតារបស់ខ្ញុំ។” តើវាត្រូវទេ? ឃើញទេ? នៅទីនោះ។ ដូច្នោះ យើង...
 ពេលមនុស្សស្លាប់...បុគ្គលដែលបានរាប់ជាសុចរិត ឈរក្នុងព្រះ ចូលទៅក្នុង
 វត្តមានរបស់ទ្រង់ជាមនុស្សអមតៈ ហើយគង់នៅក្នុងពិភពដ៏មានពរនៃសន្តិភាព
 រហូតដល់ថ្ងៃដែល...ត្រឡប់មកវិញ។

35 ឥឡូវនេះ មានពេលមួយដែលមនុស្សមិនបានចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ
 នៅពេលដែលពួកគេបានស្លាប់ គឺជាមនុស្សដែលបានរាប់ជាសុចរិត។ នោះគឺ
 នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយហៅថាឋានសួគ៌
 ហើយនៅទីនោះព្រលឹងនៃមនុស្សគ្រាន់តែរង់ចាំនៅក្នុងឋានសួគ៌។ ប៉ុន្តែឋានសួគ៌
 គឺជាកន្លែងដែលព្រះរក្សាព្រលឹងនៅក្នុងទឹកដីសុបិនមួយ រហូតដល់ព្រះលោហិត
 របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហូរ ដ្បិតឈាមគោល្មោលនិងពពែមិនអាចដក

បាបចេញទេ វាគ្រាន់តែបិទបាំងអំពើបាបប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះលោហិតរបស់ ព្រះយេស៊ូវដកអំពើបាបចេញ។

36 អ្នកកត់សំគាល់ថាទ្រង់...នៅពេលដែលទ្រង់សុគតនៅកាលវ៉ារី... ហើយ នៅពេលទ្រង់ត្រឡប់មកវិញ ទ្រង់បានយកពួកបរិសុទ្ធដែលបានស្លាប់ទាំងនោះ ចេញពីផ្ទះ ដែលបានស្លាប់ក្រោមដង្ហាយធួននៃឈាមគោ ពពែ និងគោក្រមុំ។ ហើយពួកគេបានចូលទៅក្នុងទីក្រុង (អូ!) ហើយបានបង្ហាញខ្លួនដល់មនុស្សជា ច្រើន។ ជាប្រភាពស្អាតយ៉ាងណាហ្ន៎! អូ ប្រសិនបើយើងអាចលាបវាមួយភ្លែត។ សូមក្រឡេកមើលព្រះយេស៊ូវ ពេលទ្រង់សុគត។

37 នៅទីនេះ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញាប់ ខ្ញុំជឿថា នៅក្នុងព្រះវិហារ នៅទីនេះ មានមួយ—ដូចនៅទីនេះដូចជានៅក្នុងជីវិតមែងស្លាប់។ ហើយម្នាក់ៗ ស្ថិតនៅក្នុងការប្រមូលផ្តុំដ៏ធំនៃភាពវិកាយ នៃភាពខ្មៅនិងងងឹត។ មនុស្សមែង ស្លាប់រស់នៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ ពួកគេត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលពីវិធីនេះ ឬពីវិធីនោះ។ អ្នកមិនអាចនៅទីនេះជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ មនុស្សមានបាបឬពួកបរិសុទ្ធ ដោយ មិនមានឥទ្ធិពលមកពីពិភពក្រោមឬពីពិភពខាងលើបានទេ។ ប្រសិនបើអ្នកទទួល ឥទ្ធិពលពីទីនេះ អ្នកមកពីខាងលើ។ រូបកាយស្ថានសួគ៌របស់អ្នកកំពុងរង់ចាំនៅ ទីនេះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្សអាក្រក់ លាក់ពុត និងព្រងើយកណ្តើយ រូបកាយស្ថានសួគ៌របស់អ្នកគឺនៅទីនេះ ដោយមិនគិតពីរបៀបដែលអ្នកគិតថាវានៅ ទីនោះ ព្រោះផលផ្លែដែលអ្នកមាននៅមុខមនុស្សបញ្ជាក់ថាអ្នកមកពីណា។ ដូច្នេះ អ្នកនៅទីនេះជាអ្វីដែលអ្នកនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ជីវិតរបស់អ្នកដែលអ្នករស់នៅ ទីនេះគឺគ្រាន់តែឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលមរតករបស់អ្នកនៅពេលដែលអ្នកចាកចេញ ពីទីនេះ។ តើអ្នកយល់ទេ?

38 យើងនៅពេលនេះ (អូ ពេលខ្ញុំគិតពីរឿងនោះ) ឥឡូវនេះ ពួកយើងត្រូវបាន លើកតម្កើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានកើតជាថ្មីជាអ្នកជឿ។ “ប្រសិនបើរាងខ្មោចរបស់យើងនេះត្រូវបានរំលាយ នោះយើងមានកន្លែងមួយ ដែលកំពុងរង់ចាំនៅក្នុងសិរីល្អហើយ” មិនមែនកន្លែងណាផ្សេងទេ ខាងលើកំពុង រង់ចាំឥឡូវនេះ។ ហើយរូបកាយនៅលើផែនដីទាំងនេះចូរដើម្បីស្លៀកពាក់បែប អមតៈនោះ។ តើវាត្រូវទេ? ជំងឺ ហើយរមាស់ ហើយការឈឺចាប់ ហើយខកចិត្ត

និងឈឺចិត្តនឹង...អូ! ខ្ញុំនឹងសប្បាយចិត្តនៅពេលដែលផ្ទះចាស់តូចត្រូវបានបិទ
មែនទេ? បាទ មែនហើយ! យើងអាចទៅផ្ទះបាន។ ត្រូវហើយ។

39 គ្រាន់តែ យើងត្រូវ ចូរពេលយើងពាក់វា ការចូររបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ អូ!
ពេលអ្នកមើលហើយឃើញការឈឺចាប់ទាំងអស់នៅជុំវិញ គ្រប់ទាំងការកកកុញ
ក្លិនស្អុយ និងអំពើបាប ហើយជីវិតមែងស្លាប់រស់នៅ និងការបោកបញ្ឆោត និងអ្វី
ៗគ្រប់យ៉ាង ខ្ញុំគិតថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើវានឹងមានរយៈពេលប៉ុន្មានទៀត?”

40 ថ្ងៃមួយក្នុងសម័យនេះខ្ញុំនឹងអធិប្បាយការអធិប្បាយចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ ដោយ
នឹងដាក់ព្រះគម្ពីររបស់នេះ ហើយត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ អូ តើពេលវេលានោះនឹង
ទៅយ៉ាងណា។ ហើយនៅពេលដែលរោងឧបោសថនៅលើផែនដីនេះត្រូវបាន
បញ្ចប់នៅទីនេះ វានឹងគ្មានមួយវិនាទីទេរហូតដល់ខ្ញុំនឹងនៅទីនោះសិន។ អ្នកក៏នឹង
ទៅដែរ។ អូ ខ្ញុំអើយ! កុំឆ្ងល់ដែលពួកគេបាននិយាយថា:

អារដោយសាច់នេះខ្ញុំនឹងទម្លាក់ចុះ ហើយក្រោកឡើង
ហើយចាប់យករង្វាន់ជារៀងរហូត
ហើយស្រែកនៅពេលឆ្លងកាត់ខ្យល់។

ប្រាកដហើយ បន្តទៅមុខទៀត។

41 ឥឡូវនេះ តើនោះនៅឯណា? តើយើងមានវានៅពេលណា? ឥឡូវនេះ!
“អស់អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់ក៏បានលើកតម្កើងដែរ។” ហើយតើ
អ្នកដឹងទេថា រូបកាយអមតៈដ៏រុងរឿងរបស់យើង។ តើកំពុងរង់ចាំនៅក្នុងវត្តមាន
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅពេលនេះ រង់ចាំយើងមកដល់?

42 តើអ្នកដឹងទេថាពេលដែលទារកកើតមកលើផែនដីនេះ មុនពេលសម្រាលមក
វាមានជីវិត។ ប៉ុន្តែវាមិនទាន់កើតនៅឡើយទេ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលទារក
នោះមកដល់...វាចាប់ផ្តើម...ត្រូវបានកើត... សួតត្រូវបានបិទទាំងអស់ ហើយវា
បានស្លាប់។ សាច់ដុំវាញ់ និងកន្ត្រាក់។ ប៉ុន្តែទី១ គ្រាន់តែប៉ះបន្តិចឬទីពីរ ប្រុងប្រុស
ប្រាណហាំទះដៃ—អេដ។ បែបនោះ ហើយគាត់នឹង “ដង្កាក់” ចាប់ផ្តើមរបស់
គាត់។ តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង? ដរាបណារាងកាយធម្មជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើង
នៅក្នុងម្តាយ មានរូបកាយខាងវិញ្ញាណរង់ចាំទទួលវាភ្លាមៗនៅពេលដែលទារក
នោះកើតមក។

43 ហើយដូចដែលរូបកាយខាងវិញ្ញាណនេះកំពុងត្រូវបានបង្កើតឡើង មានរូបកាយធម្មជាតិរង់ចាំទទួលវាភ្លាមៗនៅពេលដែលវាចេញពីពិភពលោកនេះ។ ឃើញទេ? ផ្ទុយមកវិញ ត្រលប់ទៅអែដេនម្តងទៀត (ឃើញទេ?) គ្រាន់តែត្រលប់មកវិញ។

44 ឥឡូវនេះនៅក្នុងនោះ ព្រះជាម្ចាស់...ហេតុអ្វីមានសេចក្តីស្លាប់ នោះ—នោះគ្រាន់តែជាការគោះទ្រនិចចេញពីសេចក្តីស្លាប់នៅទីនោះ។ ហើយគ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលប៉ុលអាចឈរហើយនិយាយថា “ឱសេចក្តីស្លាប់អើយតើទ្រនិចឯងនៅឯណា? ផ្ទុះអើយ តើជ័យជំនះរបស់ឯងនៅឯណា?” គាត់បាននិយាយថា “សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានជ័យជំនះដល់យើងតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។” បាទ មែនហើយ។ រោងឧបោសថលើផែនដីនេះនឹងត្រូវរំលាយ យើងមានកន្លែងរង់ចាំរួចហើយ ដូច្នេះសូមបំភ្លេចវាចោល។

45 ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកវិញ មិត្តអើយ បើអ្នកជាមនុស្សមានបាបដែលបានសួរសំណួរនេះ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាចំពោះអ្នក។ បាទ មែនហើយ! អ្នកមិនត្រឹមតែស្ថិតនៅក្រោមការថ្កោលទោសឥឡូវនេះទេ មិននៅទីនេះ អត់ទេ! អ្នកនឹងរីកចម្រើនហើយបន្តទៅមុខទៀត។ ហើយនោះគឺតាមរយៈសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះ។ នោះហើយជាទាំងអស់តាមរយៈព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ដែលអ្នកបានរីកចម្រើន ហើយធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់។ វាជាការពិត។ ប៉ុន្តែថ្ងៃណាមួយ បើអ្នកជាមនុស្សមានបាប ហើយព្រលឹងរបស់អ្នកនឹងធ្លាក់ចេញ វានឹងចូលទៅក្នុងការជំនុំជំរះ ហើយនឹងត្រូវថ្កោលទោស។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនឹងត្រូវបោះចោលទៅខាងក្រៅ ហើយអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខ រហូតដល់ថ្ងៃដែលអ្នកត្រូវបានគេនាំត្រឡប់មកផែនដីនេះម្តងទៀត។ ហើយអ្នកនឹងទទួលបានរូបកាយអមតៈ ជារូបកាយអមតៈដែលមិនអាចស្លាប់ ហើយនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងទីងងឹតខាងក្រៅ ដែលនឹងមានការយំ យំ និងសង្កៀតធ្មេញ។ អ្នកនឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងនរក ជាកន្លែងដែលដង្កូវមិនដែលងាប់ ឬភ្លើងមិនដែលរលត់ឡើយ ហើយអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខនៅគ្រប់វ័យដែលនឹងមកដល់។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។ នោះជារូបភាពខ្មៅ ប៉ុន្តែវាជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។

46 ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានថ្កោលទោសអំពើបាបយ៉ាងដូច្នោះ ហើយមានតម្លៃបែបនេះ តើនឹងទៅយ៉ាងណា ប្រសិនបើវិញ្ញាណអយុត្តិធម៌ទាំងនោះអាចត្រូវ

បានដោះលែងម្តងទៀត? យើងនឹងមានរឿងមួយផ្សេងទៀតដូចដែលយើងមាន ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ។ តើវាត្រូវទេ? នឹងមិនមានឱកាស ទៀតទេ។

47 ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា “អញ្ជឹងខ្ញុំជឿថានៅពេលអ្នកទៅផ្លូវឯអ្នក—អ្នកទៅ ឋាននរក។” រាងកាយរបស់អ្នកទៅឋាននរក ហ្នឹងហើយ។ នរកមានន័យថា “ការ បែកចេញ។” សេចក្តីស្លាប់មានន័យថា “ការបែកចេញ។” រាងកាយរបស់អ្នកស្លាប់ បានបែកចេញ។ អ្នកចេញពីមនុស្សជាទីស្រលាញ់របស់អ្នកនៅទីនេះ ប៉ុន្តែនោះ មិនមែនជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយនោះទេ។ “វាត្រូវបានកំណត់ឲ្យមនុស្សស្លាប់ ម្តងរួចមកហើយបន្ទាប់មកមានការជំនុំជំរះ។” ឃើញទេ?

48 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នក...ប្រសិនបើអ្នកត្រូវឈរលើការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ អ្នកនឹងត្រូវជំនុំជំរះដោយកំហឹងរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះកំពុងទៅ...បានប្រកាស រួចហើយនូវអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ដូច្នេះ អ្នកដឹងថាការជំនុំជំរះរបស់អ្នកនឹងទៅជា យ៉ាងណា មុនពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ។ ដូច្នេះកិច្ចការដែលត្រូវធ្វើគឺត្រូវបាន សង្គ្រោះហើយមានរូបកាយសិរីរុងរឿងនេះ...

49 មើល។ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវ...ប្រសិនបើវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ...មើលចុះ យើងមិនមែន ជាមនុស្សស្លាប់ទេ យើងនៅរស់។ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើខ្ញុំ...ប្រសិនបើតុនេះនៅ ទីនេះ...ប្រសិនបើបន្ទះនេះមានជីវិតនៅក្នុងវា ដែលនៅក្នុងម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំ តុនោះ ហើយវាមានភាពឆ្លាតវៃក្នុងការផ្លាស់ទី វាអាចធ្វើចលនាដូចម្រាមដៃខ្ញុំធ្វើចលនា។ យើងមិនមែនធ្វើពីសម្ភារៈប្រភេទនោះទេ។ យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងពី—នៃ—នៃ —នៃកោសិកា និងជីវិត និងជាតិសរសៃ ហើយមានវិញ្ញាណនៅទីនេះ ដែលគ្រប់ គ្រងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយមើលថាតើវាត្រូវធ្វើដំណើរលឿនប៉ុណ្ណា។ មើលនេះ ដែររបស់ខ្ញុំប៉ះវា។ ឥឡូវនេះ មិនយូរទៀតទេ...ត្រូវតែមានប្រតិកម្មអវិជ្ជមាននិង វិជ្ជមាន។ ដរាបណាម្រាមដៃខ្ញុំប៉ះវា វាមានអារម្មណ៍អញ្ជឹង។ វាចូលទៅក្នុងចិត្ត ខ្ញុំយ៉ាងរហ័ស ហើយចិត្តខ្ញុំក៏និយាយថា “នោះគ្រជាក់” ហើយត្រឡប់ទៅវិញ។ ចាំ មើលថាលឿនប៉ុណ្ណា? លឿនជាងការគិត លឿនជាងអ្វីទាំងអស់ គឺជាទង្វើនៅ ទីនោះ។ តើវាគឺជាអ្វី? មានអ្វីមួយដែលនៅរស់នៅទីនោះ ហើយសរសៃប្រសាទ នោះដំណើរការលើចិត្ត។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? សរសៃប្រសាទប៉ះវា ទទួលអារម្មណ៍ពីវា ហើយនិយាយទៅកាន់ចិត្តថា “វាគ្រជាក់។” ចិត្តនិយាយថា

ត្រជាក់ ព្រោះវាមានអារម្មណ៍ដោយសរសៃប្រសាទ។ អូ ខ្ញុំអើយ! អ្នកនិយាយអំពី ការតុបតែងមុខ។

50 ហើយបន្ទាប់មកទាំងអស់នោះ...តើព្រះជ្រាបរាល់គំនិតដែលយើងគិតយ៉ាង រហ័សប៉ុណ្ណា។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងធ្វើ ទ្រង់ជ្រាបអំពីវា។

ដូច្នោះ ពេលដែលអ្នកជឿស្លាប់ គាត់ចូលទៅក្នុងវត្តមាននៃអ្នកបង្កើតរបស់គាត់ ជាព្រះរបស់គាត់។ ឯមនុស្សមានបាបវិញ កាលណាស្លាប់ទៅ ក៏ទៅគោលដៅ របស់គាត់។ បន្ទាប់មកនៅពេលត្រឡប់មកវិញ...ឥឡូវ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីអ្នក ជ្រើសរើស។

51 ប៉ុន្តែមានមួយចំនួនដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញទីពីរ នោះនឹង ត្រូវវិលនៅក្នុងការជំនុំជំរះជាមួយនឹងមនុស្សមានបាប ដើម្បីទទួលការជំនុំជំរះ ជាមួយគាត់។ ខ្ញុំចង់ប្រាកដក្នុងការឆ្លើយសំណួរនោះ។ ឃើញទេ?

52 ឥឡូវនេះ នឹងមាន...ទីមួយដែលនឹងកើតឡើងនឹងក្លាយជា—ការមកដល់ របស់កូនក្រមុំ។ នឹងមានមនុស្សនៅក្នុងពិភពលោក...ខ្ញុំ...អ្នកប្រហែលជាខុសគ្នា បន្តិចជាមួយរឿងនេះ ប៉ុន្តែស្តាប់ឲ្យមែនទែន។ ដោយសារតែអ្នកបានទទួលយក ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន នោះមិនមានន័យថាអ្នកនឹងចូលទៅក្នុង ការលើកឡើងនោះទេ។ នោះគឺសម្រាប់អ្នករើសតាំង នោះនឹងចូលទៅក្នុងការ លើកឡើង។ វានឹងមានសំណល់មួយដែលនៅសេសសល់នៅលើផែនដីនេះ ដែល នឹងឆ្លងកាត់ការបៀតបៀន និងទុក្ខវេទនាខ្លាំង។ ក្រុមជំណុំនឹងជាប់នៅក្នុងការ លើកឡើង។

53 តើមានមនុស្សស្រីប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ មិនដឹងថាពេលអ្នកទៅកាត់ទំនិញ បែរជាដាក់ទំនិញបែបនេះទៅវិញ ហើយដាក់លំនាំរបស់អ្នកនៅលើវាដូចនេះ ហើយអ្នកកាត់ទំនិញតាមលំនាំ។ តើវាត្រូវទេ? ហើយទំនិញដែលនៅសល់គឺ គ្រាន់តែជាប្រភេទទំនិញដែលមានលំនាំប៉ុណ្ណោះ។ តើវាត្រូវទេ? ប៉ុន្តែនេះគឺជា ប្រភេទដែលអ្នកយក។ អ្នកប្រហែលជាទុកវាចោលសម្រាប់ការប្រើប្រាស់តទៅមុខ ប៉ុន្តែ—ទំនិញដែលអ្នកកាត់ចេញ...

54 ឥឡូវនេះ តើអ្នកណាដាក់គំរូ? គឺជាព្រះ ដោយការជ្រើសរើស។ អាម៉ែន! ព្រះ ដោយការជ្រើសរើសដាក់គំរូ។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជ្រើសរើស

មុនកំណើតផែនដី...ខ្ញុំដាក់របស់ទាំងនេះ..." ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ប្រាប់ពួកសិស្សថា ទ្រង់គង់នៅជាមួយពួកគេ ហើយទ្រង់បានជ្រើសរើសពួកគេ ហើយបានស្គាល់ពួកគេមុនការបង្កើតផែនដីមក។ តើវាត្រូវទេ? ដូច្នោះ ព្រះបាន ដាក់គំរូ។ ឥឡូវនេះ នឹងមានអ្នកជ្រើសតាំងដែលនឹងចូលទៅក្នុងការលើកឡើង។ ហើយនឹងមានក្រុមមនុស្សដែលល្អ ទៀងត្រង់ រស់នៅបរិសុទ្ធ ជាមនុស្សដែល ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះ ដែលនឹងមិននៅក្នុងការលើកឡើង ហើយពួកគេនឹងមក ក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកទីពីរ ដោយសារតែ...

55 អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងមិនខឹងនឹងខ្ញុំទេ ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែរំកិលពាក្យនៅ ទីនេះចំពោះអ្នក។ ឃើញទេ? កុំខឹង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែនិយាយព្រោះខ្ញុំ...មិនអញ្ចឹងវា បន្តធ្វើឱ្យខ្ញុំស្លាក់ (អ្នកឃើញទេ?) ក្នុងការនិយាយវា។ មើល។ ឥឡូវនេះមើល។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងនិយាយដូច្នោះ៖ មានមនុស្សដែលជឿលើការរាប់ជាសុចរិតដោយ សេចក្តីជំនឿ (ឃើញទេ?) ហើយពួកគេរស់នៅក្នុងជីវិតល្អ ស្អាតស្អំ និងបរិសុទ្ធ ពួកគេជឿលើការរាប់ជាបរិសុទ្ធផងដែរ ទទួល...

56 មើលយូដាសអ៊ីស្តារីយ៉ុត។ យូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ុត បានរាប់ជាសុចរិត នៅពេល គាត់ជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបានទទួលទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ផ្ទាល់ខ្លួន យូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ុត។ យូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ុត ត្រូវបានញែកជាបរិសុទ្ធ នៅក្នុង យ៉ូហាន ១៧:១៧ ហើយត្រូវបានប្រទានអំណាចនៅក្នុង ម៉ាថាយ ១០ ដើម្បីចេញទៅដេញអារក្ស។ យូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ុត វិលមកវិញ បន្ទាប់ពីគាត់ បានប្រោសអ្នកជំងឺ ហើយដេញអារក្សចេញ ហើយគាត់ត្រឡប់មកវិញដោយអរ សប្បាយ ហើយស្រែកដូចហូលីវូឡឺដែលអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ឃើញ។ តើវាត្រូវទេ? ព្រះគម្ពីរចែងដូច្នោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគាត់មកពនទីកុស្ត គាត់បានបង្ហាញ ពណ៌របស់គាត់។ ឥឡូវនេះមើល—វិញ្ញាណនោះ។

57 មានមនុស្សនៅលើលោកនេះជាគ្រីស្ទានល្អដែលនឹងជឿលើការរាប់ជាសុចរិត ពួកគេជាច្រើន រាប់ពាន់នាក់ រាប់លាននាក់ដែលជឿលើការរាប់ជាសុចរិត។ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការញែកជាបរិសុទ្ធឡើយ។ យើងនិយាយថា នោះជា ព្រេសប៊ីដេរ៉ូន អាប៊ុតិសខូហេលាន ជាដើម។ ពួកគេជឿលើការរាប់ជាសុចរិត អធិប្បាយពីវា។ ហើយវាល្អ ពួកគេត្រឹមត្រូវ។

58 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ—ណាសារិន ភៀលត្រឹមហូលីណេស មេតូឌីស្ទសេរី ផ្លាស់ប្តូរ ឡើងចូលទៅក្នុងការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ពួកគេជឿលើការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ត្រឹមត្រូវ! ពួកគេត្រឹមត្រូវ។ ហើយពួកគេទទួលបានជ័យជម្នះ ហើយស្រែកសរសើរតម្កើង ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេត្រឹមត្រូវ ពួកគេត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែសូមនិយាយទៅកាន់ពួកគេ ម្នាក់អំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយអំណាច និងទីសំគាល់ និងភាពអស្ចារ្យ ពួកគេនឹងបង្ហាញពណ៌របស់ពួកគេនៅទីនោះ។ និយាយថា “ខ្ញុំ មិនចង់បានវាទេ។ ខ្ញុំមិនជឿ...” មែនហើយ សូមរឿតពួកណាសារិនជាទីស្រឡាញ់ របស់ខ្ញុំក៏ជឿថាមនុស្សដែលនិយាយភាសាដទៃមកពីអារក្ស។ ហើយប្អូនប្រុស អ្នកធ្វើបែបហ្នឹង អ្នក...

59 ហេតុអ្វី គេដាក់លោកបណ្ឌិត វ៉ែដហេដចេញពីបេសកកម្មស្វីដង់ ដែលជា ប្រធានវា ពីព្រោះថាគាត់និយាយភាសាដទៃ។ បាននិយាយថា “យើងមិនអាច មានវាទេ។”

60 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកមិនអាចអធិប្បាយដូចប៉ុលបានទេ។ អ្នកមិនអាច ទទួលយកដំណឹងល្អរបស់ប៉ុលបានទេ ដ្បិតប៉ុលបាននិយាយថា ‘ហាមមិនឲ្យ និយាយភាសាដទៃ។’ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេ—ពួកគេនិយាយថាវាជារបស់ អារក្ស។ គេបានឃើញរបស់ក្លែងក្លាយជាច្រើន ហើយយកវាទៅទីនោះ។ ឃើញ ទេ? ប៉ុន្តែមានក្រុមជំនុំសុចរិតនិងបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែបដិសេធថាពិធីបុណ្យជ្រមុជនៃ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាការងារខុសពីការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែវាគឺ—វាជាការងារ ខុសគ្នា។ ប្រាកដណាស់”

61 មានធាតុបីបានមកពីរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយធាតុដូចគ្នាបានមកពី រូបកាយរបស់ទ្រង់ គឺជាអ្វីដែលយើងប្រើដើម្បីចូលទៅក្នុងព្រះកាយទ្រង់។ មានទឹក (ត្រូវទេ?) ឈាម (ត្រូវទេ?) និងវិញ្ញាណ។ ហើយព្រះយេស៊ូវ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថា “មានសាក្សី៣អង្គដែលធ្វើបន្ទាល់នៅស្ថានសួគ៌ គឺជាព្រះវរបិតា១ ព្រះបន្ទូល១ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ១។ តែទាំង៣អង្គនេះរួមមកតែ១ទេ ពួកគេគឺជាមួយ។ ប៉ុន្តែ មានបីដែលធ្វើសាក្សីនៅលើផែនដី ពួកគេមិនមែនតែមួយទេ” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែពួកគេយល់ស្របដូចគ្នា: ទឹក ឈាម និងវិញ្ញាណ។” តើវាត្រូវទេ?

62 ឥឡូវនេះ: អ្នកមិនអាចមានព្រះបិតាដោយមិនមានព្រះរាជបុត្រាបានទេ។ អ្នកមិនអាចមានព្រះរាជបុត្រាដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទេ ពីព្រោះ...

ប៉ុន្តែ អ្នកអាចត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដោយមិនត្រូវបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ។ ហើយអ្នកអាចត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត និងរាប់ជាបរិសុទ្ធ ហើយនៅតែមិនទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ឃើញទេ? វាជាការពិត។ នោះជាបទគម្ពីរ។ “ទាំងបីនេះ” គាត់បាននិយាយថា “ដែលធ្វើសាក្សីនៅក្នុងផែនដី ទឹក ឈាម និងព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយពួកគេយល់ព្រមក្នុងមួយ។” ឃើញទេ? ពួកគេមិនមែនតែមួយទេ ប៉ុន្តែពួកគេយល់ស្របក្នុងតែមួយ ព្រោះវាជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយជាមួយនឹងរង្វាស់មួយ។ ព្រះទ្រង់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណដល់យើងជារង្វាល់។

63 ឥឡូវនេះ លូធើ ក្រោមការរាប់ជាសុចរិត នោះជាអ្វីដែលគាត់បានអធិប្បាយ។ តើវាត្រូវទេ? លោកលូធើ បានអធិប្បាយថា “មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ។” ហើយគាត់មានសារដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយនោះគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បន្ទាប់មក លូធើ នៅពេលសារចេញមក ព្រះទ្រង់នឹងលើកក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើង ហើយបញ្ជូនវាចេញទៅកាន់តែធំ (អូ ខ្ញុំអើយ!) លោក លូធើបាននិយាយថា “អូ យើងជឿថាយើងមានវានៅទីនេះ។”

64 ប៉ុន្តែ ចន វេសលី បាននិយាយថា “អូ អត់ទេ!” គាត់និង ចច វ៉ែហ្វៀល និងពួកគេដទៃទៀត ពួកគេបាននិយាយថា “យើងជឿលើការរាប់ជាបរិសុទ្ធថា ជាកិច្ចការដ៏ច្បាស់លាស់ទីពីរនៃព្រះគុណ។” តើវាត្រូវទេ? ហើយពួកគេបានអធិប្បាយអំពីឈាមទេ? មែនហើយ ប្រសិនបើលោកលូធើមិនចង់ទៅមុខទេ ព្រះជាម្ចាស់គ្រាន់តែប្រទានវាទៅ វេសលាន មេតូឌីស្ទ។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេមានវា។ ហើយពួកគេមានការប្រជុំជំនឿដែលបានសាយភាយពេញពិភពលោក និងក្រុមជំនុំពិតប្រាកដ។

65 មែនហើយ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលពេលវេលានោះមកដល់... ឥឡូវនេះ ភស្តុតាងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យ និងអព្វគហេតុបានមកដល់។ ឥឡូវនេះ វេសលីមិនចង់យល់ស្របនឹងរឿងនេះទេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ វេសលីនៅលើផែនដី ហើយ ម៉ាទីន លូធើនៅលើផែនដីនៅពេលនេះ ពួកគេនឹងយល់ស្របជាមួយវា ប៉ុន្តែពួកគេមកជុំទី២ នៃជុំទី៤ ឬទី៥ សារីកបានឆ្លងកាត់វា ហើយពួកគេគ្រាន់តែចាប់យកវាទៅ។

66 ឥឡូវនេះ ពេនទីកុស្តបានទទួល ហើយជឿលើការនិយាយភាសាដទៃ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានប្រែក្លាយវាទៅជា “ភស្តុតាងដ៏បូង” ដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវ

និយាយភាសា។ នោះជាកំហុស។ តែពេលនេះ—ឥឡូវនេះពួកគេត្រឡប់មកវិញ... ទាំងនោះជាលក្ខណៈដែលព្រះបានប្រទានមក។ ខ្ញុំមិនអាចជួយបានទេ ព្រោះ ខ្ញុំមានភ្នែកពណ៌ខៀវ ឬ...ព្រះគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យវា។ នោះជាអំណោយទាននៅក្នុង ក្រុមជំនុំប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះបានដាក់វានៅក្នុង។ “ព្រះបានតាំងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ...” ឃើញទេ?

67 ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេមកជាមួយរឿងនោះ... ឥឡូវនេះ ពួកគេ មានពរជ័យដ៏អស្ចារ្យ បានទៅឆ្ងាយហួសពី លូដេវ៉ាន ឬ—មេតូឌីស្ទ ណាមួយ។ ហើយឥឡូវនេះ ពួកគេបានរៀបចំតាមរបៀបនេះ រហូតដល់ពួកគេអាក្រក់ជាង ពួកមេតូឌីស្ទ ឬអ្នកផ្សេងទៀត គឺពួកពេនទីកុស្ត។ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេ បានទៅកន្លែងមួយដែលជាជំនុំទីពីរ និងទីបី... វាមានរយៈពេលប្រហែលសែសិប ឆ្នាំចាប់តាំងពីពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែដើមឈើនៃព្រះមានផ្លែ ប្រាំបួនផ្សេងគ្នានៅលើវា។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចមានផលផ្លែទាំងនេះ។ ឃើញទេ? ព្រះបានចាត់វាមក ប៉ុន្តែចេញមកទាំងស្រុងពីដើមឈើ។

ឥឡូវនេះ ការរាប់ជាសុចរិត សូមមើលវា។

68 មើលមេរៀនព្រឹកនេះ។ គ្រាជំនុំជំរះបានកំណត់ ហើយសៀវភៅត្រូវបានបើក... ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធមួយម៉ឺនដងលើមួយម៉ឺន ហើយបន្ទាប់មកការជំនុំជំរះត្រូវបានកំណត់។ នៅទីនេះពួកគេទាំងអស់គ្នានៅជុំ វិញបល្ល័ង្កស (ដូចដែលយើងបានឆ្លងកាត់បទគម្ពីរជាមួយវា) ហើយសៀវភៅ ត្រូវបានបើក។ ហើយសៀវភៅមួយទៀតត្រូវបានបើក ដែលជាសៀវភៅជីវិត។ ហើយទាំងនេះនៅក្នុងការលើកឡើងនេះកំពុងជំនុំជំរះពួកគេ។ តើវាត្រូវទេ? ពួក អ្នកដែលបានធ្វើបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយបានទទួលរូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ ពួកគេ ហើយរស់នៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ នៅទីនេះនៅក្នុងការជំនុំជំរះបល្ល័ង្កស ការ ជំនុំជំរះទាំងនោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងញែកចៀមចេញពីពពែ។

ឥឡូវអ្នកនិយាយនៅទីនេះថា “ហេតុអ្វី ឥឡូវនេះសូមមើល។” អ្នកនិយាយថា “តើឡើងមក...បងប្រុសប្រាណហាំនៅឯណា?” នៅក្នុងការជំនុំជំរះបល្ល័ង្កស។

69 “ចុះចំណែកក្នុងការលើកឡើង?” មែនហើយ នៅក្នុងគ្រាលើកឡើង... ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនរឿងនោះជាប្រស្នា។ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនវាតាមវិធីផ្សេង ៗគ្នាជាច្រើន។ នេះជាវិធីមួយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា មានស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់

ចេញទៅជួបព្រះអម្ចាស់។ ហើយដូច្នោះ...ពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែជាស្រីព្រហ្មចារី ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះមានប្រេងនៅក្នុងចង្កៀង ហើយអ្នកខ្លះទៀតខ្វះប្រេង។ តើវាត្រូវទេ? ហើយនៅពេលដែលកូនក្រមុំ...ឥឡូវនេះ តើប្រេងជាអ្វី? ប្រេងគឺជាព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ ឥឡូវនេះមើល។ ពួកគេជាស្រីព្រហ្មចារី។ ឥឡូវនេះ តើព្រហ្មចារីមានន័យដូចម្តេច? “បរិសុទ្ធ ស្អាត ញែកចេញ ញែកជា បរិសុទ្ធ។” តើវាត្រូវទេ?

70 ប្រសិនបើខ្ញុំមានកែវតូចមួយនៅទីនេះខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីអ្វី... នៅទីនេះ ខទាហរណ៍ដូចជាដបនេះនៅទីនេះ ប្រសិនបើវាទទេ ហើយខ្ញុំបានរើសវាឡើង ហើយវាក៏កខ្វក់តាមដែលអាចមាន...ខ្ញុំចង់ប្រើវា។ ឥឡូវនេះ រឿងដំបូងដែល ខ្ញុំចង់ធ្វើគឺលាងសម្អាត។ ខ្ញុំរើសវាព្រោះខ្ញុំចង់ប្រើ។ វាកខ្វក់ ខ្ញុំបានរកឃើញវា នៅក្នុង—នៅក្នុងទ្រុងជ្រូក ឬកន្លែងណាមួយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំជាមនុស្ស ពិត មែនហើយ ខ្ញុំមិនចង់ដាក់អ្វីដែលស្អាតនៅទីនោះទេខ្ញុំនឹងត្រូវប្រើ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ត្រូវដោះស្រាយរឿងនោះជាមុនសិន។ ឥឡូវនេះ អ្វីដែលល្អបំផុតដែលត្រូវធ្វើគឺ បោស សម្អាតវា ហើយញែកវាជាបរិសុទ្ធ។ តើវាត្រូវទេ? ឥឡូវនេះ តើពាក្យញែក ជាបរិសុទ្ធមានន័យយ៉ាងណា? “សម្អាតហើយទុកមួយខ្សែកសម្រាប់ប្រើ។” ថ្ងៃនៃ ព្រះវិហារចាស់ត្រូវបានសម្អាត ហើយញែកទុកមួយខ្សែកសម្រាប់ការបម្រើ។

71 ឥឡូវនេះ មានក្រុមជំនុំ: ព្រះបានរើសពួកគេឡើងតាមរយៈសម័យកាលល្អ ជើវ៉ាន ការរាប់ជាសុចរិត សម័យកាលវេសលី ទ្រង់បានញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ។ ហើយនៅក្នុងសម័យនេះ ទ្រង់បំពេញពួកគេ។ ឃើញទេ? ទ្រង់ដាក់ជីវិតនៅក្នុង ពួកគេ។ ហើយនៅពេលនេះ ជីវិតរបស់ទ្រង់តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានលើកពួកគេឡើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានញែកពួកគេ ជាបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញពួកគេ។ ឃើញទេ? វាជាក្រុមជំនុំ តែមួយ។

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះមើល។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងថ្ងៃនេះ...

72 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា លូដេ វេសលី និងពួកគេដទៀត ពួកគេជាច្រើននឹងចូល ទៅក្នុងការលើកឡើង។ ពួកគេមានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដល់ ពួកគេ។ ពួកគេបានជឿវា។

73 ឥឡូវនេះនៅក្នុងការលើកឡើង...មានមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះដែលបានចូលទៅ ក្នុងនិកាយទាំងនោះដែលមិនបានបន្តទៅមុខ។ វាគឺ...មាននិកាយតែមួយទេ នោះ គឺជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ ហើយវាត្រូវបានធ្វើការដដែល។ ប៉ុន្តែអង្គការទាំងនេះ បានបំបែករឿងទាំងនេះឡើងវិញនោះ។ ហើយមនុស្សជាច្រើននៅថ្ងៃនេះនឹងមើល ការជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិយាយថាវាជារឿងមិនសមហេតុផល។ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត។ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់ត្រូវបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ នៅឡើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយថា “អូ វាកំពុងបន្ត រឿងនោះ។”

74 ខ្ញុំដឹងថាអារក្សមានទីងមោងទុកបន្ទាចគ្រប់ប្រភេទ។ នោះហើយជាកន្លែង ដែលអ្នករកឃើញផ្លែប៉ោមល្អ គឺនៅក្បែរកន្លែងដែលទីងមោងនៅ។ ត្រូវហើយ។ ចូលទៅខាងក្រោយសាច់រឿង ញ៉ាំផ្លែប៉ោម។ ឃើញទេ?

75 ឥឡូវនេះ នេះ...បន្ទាប់មក ព្រះបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ... បន្ទាប់មក ទ្រង់បានតាំងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ដើម្បីលើកតម្កើងវា។ នៅលើការយោង មកជាលើកទីពីរ នៅទីនេះក្រុមជំនុំត្រឡប់មកវិញ ជាកូនក្រមុំ។ ឥឡូវនេះមើល។ មើលថាតើពួកគេឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនាឬអត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ស្រ្តីព្រហ្មចារី ទាំងនោះមកនិយាយថា ‘ផ្តល់ឱ្យយើងនូវប្រេងរបស់អ្នកខ្លះមក។’”

“កូនកំលោះមកដល់ហើយ!” សំឡេងបានប្រកាសទៅ “មើលចុះ កូនកំលោះ កំពុងមក។ ចូរចេញទៅជួបទ្រង់។”

ហើយស្រ្តីព្រហ្មចារីទាំងនេះ ដែលសុទ្ធតែព្រហ្មចារី បរិសុទ្ធ បានញែកជា បរិសុទ្ធ (សូមគិតចុះ) បរិសុទ្ធ ជាមនុស្សដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានការ ជ្រមុជពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេបាននិយាយថា “ផ្តល់ឱ្យយើងនូវប្រេងខ្លះមក!”

76 ហើយក្រុមជំនុំបាននិយាយថា “យើងមានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់តែខ្លួនយើងទេ។ ចូរអ្នកទៅអធិស្ឋាននៅពេលនោះ។” ប៉ុន្តែវាយឺតពេលហើយ។ ដូច្នេះ ក្រុមជំនុំបាន ចូលទៅក្នុងពិធីមង្គលការ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតត្រូវបានបោះទៅក្នុងភាពងងឹត ខាងក្រៅ (ត្រូវទេ?) កន្លែងដែលយំសោកសង្កៀតធ្មេញ។ ហើយពួកគេបានឆ្លងកាត់ ការបៀតបៀន រងទុក្ខ ការស្លាប់។

77 ព្រះយេស៊ូវបានត្រឡប់មកផែនដីវិញ។ រជ្ជកាលសហស្សវត្សរ៍បានកំណត់ នៅក្នុងមួយពាន់ឆ្នាំជាមួយទ្រង់។ ឡើងមក—ទាំងមនុស្សសុចរិតនិងទុច្ចរិត។

ហើយពួកគេបានជំនុំជំរះមនុស្សគ្រប់រូប។ ពពែនៅម្ខាងហើយចៀមនៅម្ខាងទៀត។ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះបានយាងមក ហើយយកក្រុមជំនុំឡើងលើផ្ទៃផែនដី សម្រាប់ការប្រជុំ ដែលជាកន្លែងដែលយើងទាំងអស់គ្នាប្រមូលផ្តុំជាមួយមនុស្សជា ទីស្រឡាញ់របស់យើង។ ឃើញទេ? មានភាពខុសគ្នា។

78 ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនេះនៅទីនេះ... ពិតប្រាកដណាស់ នៅពេលដែលយើង ស្តាប់ ប្រសិនបើយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ យើងនឹងទៅនៅជាមួយនឹងរូបកាយ ដ៏អស្ចារ្យនោះ ដូចព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប្រសិនបើយើងជាមនុស្សមានបាប យើងទៅ នៅជាមួយនឹងរូបកាយដ៏អស្ចារ្យនៃអ្នកមិនជឿ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូល ថាចំណែករបស់យើងគឺជាមួយនឹងពួកពុតត្បុត ជាដើម នៅក្នុងនរក។ អាម៉ែន! ប្រហែលជាមិនច្បាស់ទាល់តែសោះ។

ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ចាំមើលថាតើយើងអាចរកឃើញឬអត់...គ្រាន់តែចំណាំបន្តិច នៅទីនេះ។

16.សូមពន្យល់និក្ខមនំទី២៤...ជំពូកទី៤ និងខទី២៤។ តើបទគម្ពីរនេះមានន័យ យ៉ាងណា—តើព្រះជាម្ចាស់មានបំណងសម្លាប់លោកម៉ូសេ ឬកូនប្រុសរបស់ គាត់? ហើយហេតុអ្វី?

79 យើងដឹងថាកន្លែងនោះនៅឯណា និក្ខមនំ ៤:២៤។ នោះជាសំណួរដ៏ល្អ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ យើងនឹងអានវានៅទីនេះបន្តិច។ និក្ខមនំ ៤ និង ២៤:

លុះធ្វើដំណើរមកតាមផ្លូវ នោះព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មកជួបនឹងលោក នៅត្រង់ផ្ទះសំណាក់ចង់សំឡាប់លោក។

តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំសាច់រឿងនេះ? ឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានដល់អំប្រា ហាំ ជាជំនាន់មុនលោកម៉ូសេ ដែលជាទីសំគាល់នៃការកាត់ស្បែក។ ហើយនោះជា កិច្ចព្រមព្រៀងដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើ ដើម្បីអោយជនជាតិយូដាគ្រប់រូបត្រូវកាត់ ស្បែក។ តើវាត្រូវទេ? បុរសគ្រប់រូបគួរតែ...នោះជាសញ្ញាមួយ។

80 ហើយថ្ងៃនេះយើងកាត់ស្បែកហើយឬនៅ? ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនដោយសាច់ឈាមទេ។

81 ឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានបញ្ញត្តិនេះគឺ “ហើយបុរសគ្រប់រូប ត្រូវតែកាត់ស្បែក។” ហើយព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅម៉ូសេឲ្យចុះទៅទីនោះ ហើយរំដោះ

កូនចៅអ៊ីស្រា អែល ម៉ូសេមិនបានធ្វើលើកូនប្រុសរបស់គាត់ទេ ជាទីសម្គាល់នៃ ការសង្គ្រោះ។ ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

82 ដូចខ្ញុំនិយាយអញ្ចឹង “អ្នករាល់គ្នាជាក្រុមជំនុំឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នា—អ្នកចូល មកហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ ហើយយើងដាក់អ្នកឲ្យចូលជាសមាជិក ក្រុមជំនុំ។ យើងទាំងអស់គ្នាទៅកាន់សិរីល្អជាមួយគ្នា។” ហេតុអ្វី បងប្រុស នោះ មិនមែនជាបទគម្ពីរទេ? លុះត្រាតែអ្នកបានកើតជាថ្មី កាត់ស្បែកនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ... អ្នកត្រូវតែធ្វើ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកល្អប៉ុណ្ណាទេ តើអ្នកជាក្រុមជំនុំណា ឪពុក ម្តាយអ្នកល្អប៉ុណ្ណានោះទេ លើកលែងតែអ្នកជាបុគ្គលម្នាក់ដែលបានកើតជាថ្មី ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនអញ្ចឹងទេអ្នកនឹងមិនទៅក្នុងការលើកឡើងឡើយ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចទៅបានទេ។ នោះជាទីសម្គាល់សេចក្តីសង្គ្រោះ ការ កាត់ស្បែក ហើយការកាត់ស្បែកគឺដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់...

83 អ្នក—អ្នកសួរសំណួរនេះ៖ “តើ—តើបទគម្ពីរនេះមានន័យថា ព្រះមានបំណង សម្លាប់ម៉ូសេ ឬកូនប្រុសរបស់គាត់? ហើយហេតុអ្វី?” ព្រះឃ្លាំមើលលោកម៉ូសេ។ ហើយសេដ្ឋីគឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលបានជួយគាត់នៅទីនោះ។ នោះសេដ្ឋី រនាងយកច្នៃយ៉ាងមុត មកកាត់ស្បែកចុងស្វាសរបស់កូនបោះចោល ទៅត្រង់ជើងប្តី ដោយពាក្យថា “អ្នកជាប្តីបានឈ្មោះថាខ្លាយឈាមដល់ខ្ញុំហើយ។” តើវាត្រូវទេ?

84 ហើយព្រះនឹងយកជីវិតរបស់លោកម៉ូសេ ប៉ុន្តែប្រហែលជាទេវតាមួយអង្គ កំពុងឈរនៅទីនោះ បាននិយាយថា “សេដ្ឋី! ចាប់វាឱ្យលឿន!” ឃើញទេ?

85 សេដ្ឋីក៏ទៅកាត់ស្បែកទារក។ បាននិយាយថា “ម៉ូសេ អ្នកពិតជា —ខ្វល់ខ្វាយអំពីអ្វីៗផ្សេងទៀត និងអំពីការធ្វើដំណើររបស់អ្នក តែកូនប្រុសរបស់ អ្នកមិនទាន់បានកាត់ស្បែកទេ។”

ខ្ញុំគ្រាន់តែឆ្ងល់ជាច្រើនដងប្រសិនបើ...ពេលខ្លះខ្ញុំបានជួបមនុស្សដែល និយាយថា “អូ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឲ្យខ្ញុំធ្វើការមួយ។ ទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំទៅអាហ្ស៊ីក ទៅឥណ្ឌា។”

86 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកធ្លាប់សួរអ្នកចិញ្ចឹមគោយកទឹកដោះគោថាតើគាត់ បានសង្គ្រោះឬនៅ? តើអ្នកធ្លាប់សួរក្មេងបោះកាសែតថាគាត់បានកើតជាថ្មីឬនៅ?”

ចុះអ្នកជិតខាងវិញ តើគេបានសង្គ្រោះដែរអត់?” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ នោះជាសំណួរ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅក្នុងបេះដូងរបស់អ្នក...

87 មួយរយៈមុននេះមានស្រ្តីម្នាក់បានជួបខ្ញុំនៅទីនេះក្នុងរដ្ឋផ្លរីដា។ ហើយស្រ្តីតូចខ្ញុំគ្មានវិធី...ខ្ញុំមិនមែនជាចៅក្រមទេ។ ប៉ុន្តែមានគ្រូអធិប្បាយតូចមួយបាននៅទីនេះហើយអធិប្បាយនៅធីកានេះ។ ហើយមិត្តតូចនៅប្រទេសផ្សេងបានរៀបការហើយមានប្រពន្ធកូនបីឬបួននាក់។ ហើយស្រ្តីនេះគឺជាស្រ្តីមេម៉ាយ។ ហើយពួកគេបានមកពីរដ្ឋតិចសាស់ រួមគ្នានៅទីនេះក្នុងរថយន្ត ខាឌីឡាក់ដ៏ធំមួយ។ ហើយស្រ្តីនោះចូលមក។ ហើយនាងមានសិទ្ធិស្លៀកពាក់អ្វីក៏ដោយដែលនាងចង់ មិនបានធ្វើអ្វីប៉ះពាល់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងនាមជាស្រ្តីគ្រីស្ទានម្នាក់ នាងមិនបានស្លៀកពាក់បែបសមគួរសោះ។ នាងគឺ (អូ ខ្ញុំអើយ!) នាងមាន...មានបែបវែង ធំ អស្ចារ្យ...ត្រចៀកពួកគេ (មិនដឹងថាអ្នកហៅវាយ៉ាងម៉េច) ព្យួរចុះដូចនេះ ហើយនាងមាន—វត្ថុនៅលើមាត់របស់នាងច្រើន និង—និង—ហើយចិញ្ចើមរបស់នាងត្រូវបានកាត់ចោល ហើយនាងមានចិញ្ចើមផ្សេងទៀត ដោយមានខ្មៅដៃ គូសលើ។ ហើយនាងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ” បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ត្រាស់ហៅខ្ញុំទៅប្រទេសក្រៅ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទ្រង់ហៅមែន?”

“ចាស!” ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅជាមួយបុរសនេះ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ហៅអ្នក ជាការប្រសើរណាស់ មិនអីទេ។” (ប៉ុន្តែដោយផលផ្លែរបស់ពួកគេ...វាមើលទៅសម្រាប់ខ្ញុំដូចមិនសូវជា...ឃើញ?)

ហើយនាងបាននិយាយថា “តើអ្នកមិនជឿព្រះអម្ចាស់ទេ...?”

88 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ កុំសួរខ្ញុំ។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកអ្នក នោះអ្នកធ្វើតាមអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់អ្នកអោយធ្វើចុះ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនគិតដូច្នោះទេ សម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងស្មោះត្រង់ជាមួយអ្នក។”

នាងបាននិយាយថា “អញ្ចឹង ចុះហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតដូច្នោះ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “រឿងដំបូង ដែលអ្នកជាស្រ្តីរៀបការរួចហើយទៅជាមួយបុរសដែលរៀបការរួចហើយមើលទៅមិនសូវល្អទេ អ្នកស្នាក់នៅទីនេះក្នុងទីក្រុង

ជាមួយគ្នា។ បើអ្វីដែលនាំមកនូវការតិះដៀលនោះគឺបែបនោះ។ ឃើញទេ?” ហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះរឿងដំបូង...”

89 ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះស្រ្តីនោះ? រឿងដូចគ្នានឹងមាន...នាង បានបន្តរញ្ជើរវិញដោយមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចនារីម្នាក់កាលពី ម្សិលមិញដែលហៅខ្ញុំប្រាប់ថាចង់រៀបការជាមួយបុរសនោះ ហើយចាកចេញ ពីប្តីរបស់នាង ហើយរៀបការជាមួយបុរសនោះ។ នាងបានមកកន្លែងបែបនេះ ប្រហែលជាមានពេលមួយកំពុងទាក់ទងជាមួយព្រះ ប៉ុន្តែមានចិត្តលោភលន់នឹង អ្វីៗក្នុងលោកីយ៍។ ហើយខ្ញុំបានសួរនាង ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយឬនៅ?”

នាងបាននិយាយថា “មិនទាន់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងស្វែងរកវា។”

90 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមុនសិន ហើយទ្រង់ នឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវមានប្តី។” ត្រូវហើយ។ ឃើញទេ?

អ្នក—អ្នកទទួល...នោះហើយជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ បើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកនឹង ស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ។ ព្រះកំពុងស្វែងរកច្រើននៅយប់នេះ ដែលទ្រង់បានគោះ បេះដូងពួកគេជាច្រើនដង។ ប្រុងប្រុស ប្រាណហាំគោះលើវេទិកា—អេដ។ ហើយ មួយក្នុងចំនោមពេលទាំងនេះ ទ្រង់នឹងបិទទ្វារ—ហើយសេចក្តីមេត្តាករុណាបាន បាត់ទៅ។ ឃើញទេ?

91 ប្រាកដណាស់ ព្រះនឹងយកជីវិតគាត់។ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថាទ្រង់បាន ស្វែងរកគាត់។ សូមស្តាប់របៀបដែលគម្ពីរបានចែង:

លុះធ្វើដំណើរមកតាមផ្លូវ នោះព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មកជួបនឹងលោក នៅត្រង់ផ្ទះសំណាក់ចុងសំឡាប់លោក។ (ម៉ូសេ ឥឡូវនេះ មើល។)

នោះសេរូរ៉ានាងយកថ្ម—យ៉ាងមុត មកកាត់ស្បែកចុងស្វាសរបស់ កូនបោះចោលទៅត្រង់ជើងប្តី ដោយពាក្យថា អ្នកជាប្តីបានឈ្មោះថា ខ្មាយឈាមដល់ខ្ញុំហើយ។

92 ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ ព្រះមិនបានស្វែងរកកូនប្រុសទេ។ ព្រះ...ទារកដ៏កំសត់ នោះមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ វាគ្មានកំហុស។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលជាសាច់រឿងនោះ គឺឪពុក របស់ទារក គាត់បានយកទារកចុះទៅទីនោះដើម្បីដោះកូនចៅអ៊ីស្រាអែលនៅ

ក្រោមសញ្ញានៃការកាត់ស្បែក ប៉ុន្តែកូនប្រុសរបស់គាត់ក៏មិនបានកាត់ស្បែកដែរ។ ឃើញទេ? ហើយសេដ្ឋីវាបានកាត់វាចេញដោយថ្ម ស្បែកចុងស្វាស ហើយបោះវាចោល ហើយនិយាយថា “អ្នកជាប្តីបានឈ្មោះថាខ្លាយឈាមដល់ខ្ញុំហើយ។”

17. សូមពន្យល់អត្ថន័យនៃបទគម្ពីរ ហើយនៅពេលដែលវានឹងកើតឡើង: អេសាយ៤ និង១១ សូមអរគុណ។

មិនអីទេ។ យើងនឹងត្រលប់មកវិញឥឡូវនេះ... អ្នកដែលមានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ហើយចង់បើក យើងនឹងឃើញអ្វី... ខ្ញុំមិនមានឱកាសរកមើលរឿងនេះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាយើងនឹងរកឃើញចម្លើយមួយប្រភេទ។ នៅទីនេះយើងមាន។

នៅគ្រានោះ... (អូ បាទ!) នៅគ្រានោះ... ស្រី៧នាក់នឹងជាប់នៅ ជាមួយ ប្រុសម្នាក់ ដោយពោលថា យើងនឹងបរិភោគអាហាររបស់ខ្លួនយើង ហើយនឹងរកប្រដាប់ស្លៀកពាក់ដោយខ្លួនយើងដែរ: សូមតែឲ្យយើង បានឈ្មោះជាប្រពន្ធរបស់អ្នកចុះ ដើម្បីនឹងដោះសេចក្តីជំនឿលពីយើង ចេញ។

93 មែនហើយ បងប្អូនអើយ វាជិតដំណាក់កាលអាក្រក់ឥឡូវនេះ។ តើមានការធ្លាក់ចុះយ៉ាងណាចំពោះប្រទេសយើង! ខ្ញុំសូមនិយាយការនេះ ដល់មិត្តភក្តិគ្រីស្ទានជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំសូមនិយាយរឿងនេះដោយគោរពព្រះចំពោះអ្នករាល់គ្នា: ប្រសិនបើមាន... ហើយអ្នកនៅទីនេះដែលបានសិក្សាប្រវត្តិសាស្ត្រយើងស្ថិតនៅលើផ្លូវតែមួយ ដែលគ្រប់ជាតិសាសន៍ល្អៗឆ្លងកាត់គ្រប់សម័យកាលបានធ្លាក់ចុះ ធ្វើឱ្យខូចចិត្ត វិលត្រឡប់មកវិញ។

94 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ... សូមអភ័យទោសចំពោះការនិយាយឡើងវិញ។ នៅបរទេសមានបុរសមករកខ្ញុំហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាយកមនុស្សស្រីបែបណា? មែនហើយ បទចម្រៀងទាំងអស់ដែលអ្នកច្រៀង ចម្រៀងចាស់មួយចំនួនអំពីស្ត្រីរបស់អ្នក។” នោះហើយ។ គ្រប់ប្រភេទ... ការប្រមូលផ្តុំមួយចំនួន—នៃ—នៃ...

95 មែនហើយ តើអ្នកដឹងថាវាជាអ្វីទេ? ប្រសិនបើអ្នកចង់ឱ្យខ្ញុំប្រាប់អ្នកដោយពាក្យពីរបីម៉ាត់ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យច្បាស់។ ពិភពលោកមានស្ថានភាពបែបនេះ ព្រោះវាជាក្រុងសូដុម និងកូម៉ូរ៉ាថ្មី។ ប្រាកដណាស់! នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ខ្ញុំយក

កាសែតមួយអាន។ ហើយខ្ញុំភ្លេចថាប៉ុន្មានពាន់នាក់ជារៀងរាល់ឆ្នាំដែលពួកគេ
ទទួលស្គាល់ពីការកើនឡើងនៃអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា។ សូម្បីតែបំណងប្រាថ្នា
ធម្មជាតិរបស់ពួកគេ...រវាងប្តីប្រពន្ធ ជាដើមបានចាកចេញពីប្រជាជន។ ពិតជាអ្វី
ដែលព្រះបានមានបន្ទូលថា កើតឡើង។ ហើយពួកគេផ្ទាល់...

96 អ្នកយកខ្លះ...មើលថាអ្នកណាទទួលបានប្រជាប្រិយភាពខ្លះៗ។ ស្តាប់តាមវិទ្យុ
ឬទូរទស្សន៍របស់អ្នក ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកមាន ហើយស្វែងយល់។ វាកាន់តែ
អាក្រក់ និងកខ្វក់បំផុត... មានបទចម្រៀងមួយចំនួនដែលនិយាយអំពីមនុស្សស្រី
ឬរឿងបែបនោះ ជារឿងដែលទទួលបានភាពល្បីល្បាញ។

97 ហើយវាទៅដល់កន្លែងដែលវាហាក់ដូចជាយើងមិនខ្វល់ ដ្បិតស្ត្រីរបស់
យើង ឬ ស្ត្រីរបស់យើងមិនខ្វល់ពីខ្លួនឯង។ នោះហើយជាអ្វីដែលកើតឡើង។
បើស្ត្រីរក្សាខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ បុរសនោះត្រូវដើរត្រឹមត្រូវ។ ហើយវាមិនមែនជា
ចាប់កំហុសលើបុរសនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាវាជាការពិត។ បាទ មែនហើយ! ប៉ុន្តែ
តើវាជាអ្វី? វាគ្រាន់តែជា—ស្ថានភាពដ៏អាក្រក់មួយ ហើយវាគ្រាន់តែមានស្រាប់។
ហើយនេះបើយោងតាមបទគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាវានឹងទៅជាបែបនោះ។
ដូច្នេះ តើយើងអាចមានការប្រជុំជំនឿដោយរបៀបណា? តើយើងអាចមានការប្រជុំ
ជំនឿដោយរបៀបណា?

98 ស្តាប់ មិត្តភក្តិគ្រីស្ទាន។ បន្តិចទៀតនេះខ្ញុំសុំសួរអ្នករឿងមួយ។ យើងមាន
ប៊ីលី ប្រ្លាហាំ។ យើងជេក ស៊ូលរ៉ា។ យើងមានចលនាសាសនាគ្រប់ប្រភេទ
ដែលឆ្លងកាត់ពិភពលោក។ ហើយពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលប្រាំមួយ
ឬប្រាំពីរឆ្នាំចុងក្រោយនេះនៅទូទាំងសហរដ្ឋអាមេរិក ពិបាកតាមដែលគេអាចធ្វើ
បាន ហើយគ្មានការប្រជុំជំនឿទេ។ ហេតុអ្វី? ទ្វារកំពុងបិទ។ យើងបានចាប់ត្រីគ្រប់
ៗគ្នា ដូចខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ ចេញពីស្រះ។ ប្រហែលជាមួយឬពីរជាប់នឹង
កន្លែងណាមួយ។

99 កន្លែងដែលប៊ីលីប្រ្លាហាំមានកិច្ចប្រជុំមួយ (ខ្ញុំជឿថាវាជាបូស្តុន ឬកន្លែងណា
មួយ) ហើយពួកគេបានអះអាងថាពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរមនុស្សចំនួនពីរម៉ឺន
ជាងក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយសប្តាហ៍។ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅវិញប៉ុន្មានសប្តាហ៍
ក្រោយមកហើយរកមិនបានម្តែនាក់ផង។ គិតទៅ! បងប្រុស វាជិតរួចរាល់ហើយ។
ខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីមួយនៅទីនេះ។ ឃើញទេ?

100 យើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថានឹងកើតឡើង។ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយយើងកំពុងរស់នៅក្នុងគ្រាដែល បុរស... ទោះបីយើងព្យាយាមគិតយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមាន បន្ទូលថា យើងត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនហើយ។ ត្រូវហើយ។ អស់អ្នកដែល ព្រះត្រាស់ហៅនឹងមកឯព្រះ។ ហើយអ្នកដែលព្រះមិនហៅនឹងមិនមកឯព្រះ ឡើយ។ ព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅ ហើយគេបដិសេធ ហើយទ្រង់ហៅ គេបដិសេធ ទៀត។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននិយាយថា ព្រះដាក់ទោសអ្នកណាម្នាក់ទេ។ ទ្រង់មិន ចង់ឱ្យគ្រប់គ្នា... ឬអ្នកណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងអស់អាចនឹង ប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាព្រះ ទ្រង់—ទ្រង់ជ្រាបពីដើមដំបូងថា ពួកគេនឹងមិនមកទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា ទ្រង់ប្រទានឱកាសដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែគេមិនមកទេ។

101 ម៉េចបាន... បើទ្រង់មិនជ្រាប តើទ្រង់ជ្រាបថាយើងមានរទេះអត់សេះដោយ របៀបណា? តើទ្រង់បានដឹងដោយរបៀបណាពេលវេលាទាំងនេះថានឹងមកដល់ ដូចយើងឥឡូវនេះ? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មានបន្ទូលថា “បុរសនឹងមានបូកខ្ពស់ មានចិត្តធំ ស្រឡាញ់ការសប្បាយ”? ហេតុអ្វីបានជាហោរាទាំងអស់បានទាយ ថា អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងធ្លាក់ចុះតាំងពីដើមមក? ព្រះទ្រង់ជ្រាបគ្រប់យ៉ាង។ ទ្រង់ ជ្រាបពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ហើយមានមនុស្សនៅទីនោះដែលព្រះបានមើលចុះ តាមរយៈពេលវេលាហើយបានមានបន្ទូលថា: “ពួកគេនឹងមិនមកទេ។” ហើយ ពួកគេគ្រាន់តែត្រូវបានថ្កោលទោសចំពោះការថ្កោលទោសនោះ ដោយសារតែ ពួកគេបានជ្រើសរើសវាដោយខ្លួនឯង។ អាម៉ែន! ហ្នឹងហើយ។

102 ហើយខ្ញុំជឿ បងប្រុស ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ (ខ្ញុំនិយាយនេះដោយគោរពព្រះនិង ដោយកោតខ្លាចព្រះក្នុងចិត្តខ្ញុំ) ខ្ញុំជឿថាអាមេរិចលិចហើយ! នាងខូចចិត្ត។ នាង បានចុះទាបដើម្បីឈរ។ វាជាការអាណិតមួយ។

103 គ្រាន់តែគិតនៅទីនេះ ដូចដែលខ្ញុំនិយាយ—ក្នុងការឆ្លើយតបទម្រង់នេះ ស្ត្រី ប្រាំពីរនាក់ចាប់បុរសម្នាក់។ នៅក្នុងសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ... សង្គ្រាមលោក លើកទីពីរ... ខ្ញុំមាន—បំណែកកាសែតនៅផ្ទះខ្លះ។ អ្នកអានវាដោយខ្លួនឯង។ បាននិយាយថា “តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះសីលធម៌របស់ស្ត្រីអាមេរិករបស់ យើង? ទាហានពីរនាក់ក្នុងចំណោមទាហានបីនាក់ត្រូវបានប្រពន្ធរបស់ពួកគេ លែងលះអំឡុងពេលទៅក្រៅប្រទេសក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែដំបូង។” ពីរនាក់

ក្នុងចំណោមបីនាក់បានលែងលះគ្នា។ ស្ត្រីទាំងនេះបានរត់ចេញ។ ហេតុអ្វីបានអញ្ចឹង? ប្រសិនបើអ្នកយល់ មិត្តអើយ វាគឺជាវិញ្ញាណនៃពេលវេលា។

104 យើងត្រូវតែមានវិញ្ញាណនៃគ្រាចុងក្រោយ នៅពេលដែលគ្រាចុងក្រោយគឺនៅទីនេះ។ អ្នកទៅឯសាលារ័ អ្នកត្រូវមានស្មារតីរាំ បើមិនដូច្នោះទេគេមិនរាំទេ។ អ្នកទៅព្រះវិហារ អ្នកត្រូវតែទទួលព្រះវិញ្ញាណនៃការគោរពប្រណិប័តន៍ មុនពេលអ្នកអាចថ្វាយបង្គំបាន។ ពិភពលោកត្រូវតែទទួលស្មារតីនៃថ្ងៃចុងក្រោយ មុនពេលថ្ងៃចុងក្រោយអាចមកដល់ ហើយយើងស្ថិតនៅក្នុងស្មារតីនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយព្រះបានសន្យាថា របស់ទាំងនេះនឹងនៅទីនេះ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមាន។ យើងនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ហើយមនុស្សប្រុសស្រីកំពុងដេកលក់មិនដឹងខ្លួន។

105 ហើយសីលធម៌...ខ្ញុំបានជួបក្មេងប្រុសម្នាក់នៅទីនេះកាលពីថ្ងៃមុន...អូ មួយរយៈមុននេះ រដូវស្លឹកឈើជ្រុះមុននេះ។ ហើយយើងបានចូលមកក្នុងទីក្រុងមួយ។ ហើយគាត់កំពុងប្រាប់ខ្ញុំថា ជាក្មេងប្រុសវិទ្យាល័យដែលបានរៀបការហើយ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំរៀបការជាមួយនារីម្នាក់នេះ ព្រោះនាងជាមនុស្សស្រីល្អ ហើយត្រូវរៀបការជាមួយនាងមុនពេលនាងរៀនចប់វិទ្យាល័យ។” បាននិយាយថា “យើងមិនមានស្រីក្រមុំច្រើនទេតាមខ្ញុំដឹងនៅវិទ្យាល័យអស់ជាច្រើនឆ្នាំមកនេះ។” ឃើញទេ? គ្រាន់តែធ្លាក់ទឹកចិត្ត។

106 ហើយចុះទៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាវិញ ខ្ញុំបានដើរតាមដងផ្លូវនៅកន្លែងនានា ដែលជាកន្លែងដែលប៉ូលីសនឹងប្រាប់អ្នកឱ្យនៅក្រៅផ្លូវ។ មានគ្រោះថ្នាក់សម្រាប់បុរសឆ្លងកាត់ផ្លូវជាងស្ត្រី។ ផ្លូវដីត។ ឱ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមមេត្តា! តើអ្នកមិនដឹងថា គម្ពីរបានចែងថាជឿទាំងនោះនឹងមកដល់ទេឬ?

107 គឺនៅមុនពេលទ្រង់ប្រទានស្រមោលរបស់វានៅក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា ហើយចុះទៅទីនោះ មានរឿងដដែលនេះបានកើតឡើង—បានធ្វើឡើងជាជាង។ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ភ្លើងឲ្យឆេះកន្លែងនោះ។ ជាសញ្ញាមួយជាក់លាក់ដើម្បីបង្ហាញថា ពិភពលោក នឹងមានពេលនោះមកដល់។ ហើយមាន [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] រឿង។

108 យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ប្រាកដណាស់។ ស្ត្រីប្រាំពីរនាក់ចាប់បុរសម្នាក់និយាយថា “យើងនឹងបរិភោគដោយខ្លួនឯង ហើយស្លៀកសម្លៀកបំពាក់របស់យើងដោយខ្លួនឯង សូមឲ្យតែយើងខ្ញុំបានឈ្មោះរបស់អ្នកដើម្បីដកពាក្យតិះវៀល

របស់យើងចេញ។” បងប្រុស អ្នកមិនចាំបាច់ទៅឆ្ងាយពីសហរដ្ឋអាមេរិកទេ។ មានកន្លែងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំគិតថាអាក្រក់ ជាងតាមដងផ្លូវ និងរបស់ដែលខ្ញុំធ្លាប់មាននៅក្នុងប្រជាជាតិរបស់យើងទៅទៀត។ ហើយយើងមិនបានប្រសើរឡើងទេ។ យើងកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ គ្រប់ពេលវេលា។ ហើយសូមចាំថា ខ្ញុំកំពុងនិយាយក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ។ យើងនឹងបន្ត កាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ មានតែក្តីសង្ឃឹមតែមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយនោះគឺនៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ មិនថាអ្នកធ្វើអ្វីទេ។

109 ខ្ញុំបានស្រែកឡើង បានឆ្លងកាត់ប្រជាជាតិនៅទីនេះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ បានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឡើងវិញ។ ហើយយើងបានចូលទៅក្នុងទីក្រុង ហើយ មនុស្សក្រោកពីកៅអីរុញជាច្រើនឆ្នាំ ហើយបានដើរកាត់ទីក្រុងនៅពីក្រោយឡាន ដឹកទំនិញ រុញទេះរបស់ពួកគេ និងរបស់របររបស់នោះ។ ហើយស្ត្រីដែលគ្រូពេទ្យ ប្រកាសថាស្លាប់ហើយ ខ្ជាប់ក្រដាសកាំស្មើអិចរបស់ពួកគេជាមួយនឹងឈ្មោះ គ្រូពេទ្យនៅពីលើវា ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ហើយទីក្រុងទាំងអស់នៅ ខាងក្រោយហើយនិយាយថា “ហ៊ី ចិត្តគំនិតនៃក្រុមសម្តែងសេចក្តីជំនឿនោះ។” អូ អ្នកមិនអាចរំពឹងអ្វីក្រៅពីការប្រមាថ! អូ! ត្រូវហើយ!

110 ការជំនុំជំរះគឺនៅទីនេះ ហើយអ្នកនឹងត្រូវទទួលវា។ បងប្រុសអើយ ចូរ រត់ចេញពីសេចក្តីក្រោធទៅដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវឲ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅ បាន! ចេញពីរឿងទាំងនេះ! បាទ វាជាវិញ្ញាណនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។ រឿងជាច្រើនអាច និយាយបាន។ ខ្ញុំនឹងប្រញាប់។

18. តើអ្នកនឹងប្រាប់យើងពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ យើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាយើងនឹងចូលទៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះអម្ចាស់របស់ យើងដើម្បីថ្វាយបង្គំបានទេ?

111 មិនអីទេ នោះជារឿងល្អ។ នោះជាការចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ក្រុមជំនុំគ្រប់គ្នា។ ព្រះរំពឹងថាអ្នកនឹងមកផ្ទះព្រះវិហារ...ឥឡូវនេះ នោះគ្រាន់តែជាសំណួរមួយ គ្រាន់តែជាសំណួរត្រឹមត្រូវមួយប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេ វា...តែ។ រង់ចាំបន្តិច ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ទីមួយ បើអ្នកចង់បាន បទគម្ពីរ មនុស្សត្រូវមកដំណាក់របស់ព្រះក្នុងគោលបំណងតែមួយគត់ នោះគឺ ថ្វាយបង្គំ ច្រៀងចំរៀង និងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់។ នោះជារបៀបដែលព្រះទន្ទឹង

ចាំយើង។ ទ្រង់មិនរំពឹងថាយើងនឹងចូលមកក្នុងដំណាក់របស់ព្រះដើម្បីនិយាយ អំពីរឿងយើង... ឬអ្វីផ្សេងទៀតនោះទេ ឬនិយាយអំពីគ្នាទៅវិញទៅមក ឬនិយាយ អំពីអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើពេញមួយសប្តាហ៍ ទ្រង់រំពឹងថាយើងមកថ្វាយបង្គំទ្រង់។ វា ជាផ្ទះនៃការថ្វាយបង្គំ។ “ហើយអ្វីៗត្រូវធ្វើដោយសមរម្យ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។” ប៉ុលបាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគួរតែត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវតែមានសារ។

112 រឿងដំបូងដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ យោងទៅតាមច្បាប់នៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងគម្ពីរ សញ្ញាចាស់ ឬ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី ជាកន្លែងដំបូងដែលមនុស្សបានចូលទៅក្នុង ព្រះវិហារនៃ—នៃព្រះនៅក្នុងវិញ្ញាណនៃការថ្វាយបង្គំ។ ហើយពួកគេបានដើរចូល ទៅ ត្រូវបានច្រៀងក្នុងទំនុកតម្កើង។ ហើយប្រហែលជាគ្រូអធិប្បាយនឹងអធិប្បាយ ត្បិតគាត់ជាហោរារបស់ពួកជំនុំ។ (ហោរាគម្ពីរសញ្ញាថ្មីគឺជាគ្រូអធិប្បាយ យើងដឹង ហើយ: “ទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃការទាយ” បាននិយាយ ក្នុងវិវរណៈ។)

113 ឥឡូវនេះ គ្រូគង្វាលចាប់ផ្តើមអធិប្បាយ។ ពេលគាត់អធិប្បាយ ពរជ័យ នៅចុងបញ្ចប់នៃការអធិប្បាយរបស់គាត់ ចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះមក ប្រជាជននឹង និយាយថា “អាម៉ែន” ទៅថ្វាយព្រះពរព្រះ។ ពេលដែលគាត់ឈប់អធិប្បាយ នោះ ប្រហែលជាមានសារមួយចេញមក ប្រហែលជានិយាយភាសាដទៃ (កូរិនថូស ទីមួយ ១៤:១៣ ១៤)។ បន្ទាប់មក—បើគ្មានអ្នកបកប្រែក្នុងក្រុមជំនុំទេ បុគ្គលនេះ ត្រូវរក្សាសន្តិភាពរបស់គេ ព្រោះពួកគេនិយាយភាសាដទៃបានត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែគេធ្វើ វានៅចំពោះព្រះ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេនិយាយភាសាដទៃហើយមាន អ្នកបកប្រែ អ្នកបកប្រែត្រូវផ្តល់សារ។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់កំពុងមកស្តាប់ការនោះ។

114 ឆាលហ្វល័រ គាត់រអ៊ូរទាំមកខ្ញុំច្រើនអំពីរឿងនោះពេលខ្ញុំនៅទីនោះ គាត់កំពុង ទទួលយកវាឥឡូវនេះ។ ហើយពួកគេកំពុងធ្វើវានៅទុរុងប៊ិច។ បាទ មែនហើយ! ត្រង់មាត់ច្រាំង នៅត្រង់សាលប្រជុំ មានព្រះពររបស់ព្រះ និយាយភាសាដទៃ ការបកប្រែភាសា និងការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃ។ ហើយគាត់បានឈរទល់មុខ ខ្ញុំហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំខ្ញុំមិនជឿលើរឿងនោះទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ វាអាស្រ័យលើអ្នក។ វាមិនមែនសម្រាប់អ្នកមិន ជឿទេ បងប្រុស ហ្វូល័រ វាគឺសម្រាប់អ្នកដែលជឿ។” ហើយឥឡូវនេះ គាត់កំពុង អធិប្បាយរឿងដូចគ្នា។ វាមកដល់ពេលមួយ មានការបង្ហាញមួយ។

115 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់ ប្រសិនបើនេះជាអ្វីដែលអ្នកកំពុង មាន... ពេលដែលគ្រូអធិប្បាយកំពុងនិយាយអ្វីៗគួរនៅស្ងៀមដើម្បីស្តាប់គ្រូ អធិប្បាយ។ ដ្បិតមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងចេញមក ប្រសិនបើគាត់អធិប្បាយ ក្រោមការចាក់ប្រេងតាំងមែន។ បន្ទាប់មក វិញ្ញាណរបស់ហោរាទាំងអស់ត្រូវ ចុះចូលនឹងហោរា។ នៅពេលដែលគ្រូគង្វាលដើរទៅវេទិកា បើកព្រះគម្ពីរ ក្រុមជំនុំ គួរតែនៅស្ងៀម ស្តាប់ការ...ការអានបទគម្ពីររបស់គាត់ ស្តាប់អ្វីដែលគាត់នឹង និយាយ។ ប្រសិនបើគាត់និយាយអ្វីដែលល្អសម្រាប់អ្នក អ្នកអាចនិយាយបាន ថា “អាម៉ែន សូមថ្វាយព្រះពរព្រះអម្ចាស់!” ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់។ អាម៉ែ នមានន័យថា “ដូច្នោះមែនហើយ។” ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ឲ្យធ្វើដូច្នោះ។

116 បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីសារត្រូវបានបញ្ចប់... បើអ្នកអធិប្បាយនិយាយកន្លែង មួយនៅទីនោះ ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សទាំងអស់ត្រេកអរ ព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងចំណោម មនុស្ស ប្រហែលជាទ្រង់អាចនឹងបញ្ជូនសារផ្សេងទៀត។ ប្រសិនបើទ្រង់បញ្ជូន សារ វានឹងមកដល់នរណាម្នាក់ បន្ទាប់មកសឹមបកស្រាយវា។ វានឹងមិនមែន ជាការដកស្រង់ចេញពីបទគម្ពីរ ឬធ្វើអ្វីមួយនោះទេ។ ព្រះមិនប្រើពាក្យដដែល ៗឥតប្រយោជន៍ទេ។ ប៉ុន្តែ វានឹងជាសារផ្ទាល់ទៅអ្នកណាម្នាក់ដើម្បីធ្វើរឿងមួយ ឬអ្វីមួយដែលនឹងពង្រឹងក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេទទួលបានការ ស្តាប់ឡើងនៃក្រុមជំនុំ អ្នកនិយាយ...

117 ដូចជាឧទាហរណ៍ដូចនេះ៖ មាននរណាម្នាក់ក្រោកឈរឡើង ហើយ និយាយភាសាដទៃ ម្នាក់នេះបកស្រាយហើយថា “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល ថា: សូមឲ្យរលាកចុះទៅដាក់ដៃលើអ្នកនេះនៅទីនេះ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមាន បន្ទូលដូច្នោះ យប់នេះជាពេលសម្រាប់ការព្យាបាលពួកគេហើយ។” តើវាគឺជាអ្វី?

ពេលនោះមនុស្សដដែលនិយាយថា “ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ ចិត្តរបស់ខ្ញុំ កំពុងឆេះឆ្ងល់សម្រាប់ទារកនោះ។” ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះពួកគេងើបឡើងដោយ គោរពតាមព្រះវិញ្ញាណ ទៅដាក់ដៃលើទារកនោះ នោះវាជាការល្អ។ ប្រសិនបើវា មិនមែនទេ មានអ្វីមួយខុស។ ឃើញទេ ឃើញទេ? វាជាសារផ្ទាល់។

118 ពេលនោះអ្នកមិនជឿក៏ទៅដល់ទីនោះហើយនិយាយថា “ចាំបន្តិច។ និយាយ ថា ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយពួកមនុស្សនេះឬ!” ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ?

119 បន្ទាប់មកគាត់នឹងនិយាយថា ឬ “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា: សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែលនៅប៉ែកខាងត្បូងនៃទីក្រុង ពីផ្នែកនោះនៃផ្លូវ ស្រ្តី ពីចេញក្នុងពីរថ្ងៃខាងមុខនេះ ព្រោះមានខ្យល់ព្យុះបោកបក់ទាំងសងខាងនៃក្រុង។” បន្ទាប់មករឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង មានទំនាយដល់ក្រុមជំនុំទាំងមូល។

120 បន្ទាប់មក មានម្នាក់ ដែលវិនិច្ឆ័យខាងវិញ្ញាណ ក្រោកឡើងហើយនិយាយថា “តើនោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬមិនមែន?” គ្រប់គ្នា។ ប្រសិនបើបុរសល្អប្រសើរនឹងឈរហើយនិយាយថា ចៅក្រមខាងវិញ្ញាណ និយាយថា “នោះជា របស់ព្រះអម្ចាស់” បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំទទួលវាចុះ ហើយអ្នករាល់គ្នានៅចុងក្រុងនោះក៏រើចេញទៅឆ្ងាយពីក្រុងនោះទៅ។ ដូច្នេះបើមិនបានសម្រេចទេ អ្នកត្រូវពិនិត្យមនុស្សនោះល្អជាង។ ឃើញទេ? អ្នកមានវិញ្ញាណមួយទៀតក្នុងចំណោមអ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាបានកើតឡើង សូមថ្វាយព្រះពរព្រះនិងអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យអ្នករួចផុតពីសេចក្តីក្រោធដែលនឹងមកដល់។ ឃើញទេ? មើលរឿងទាំងនោះ។ នោះជាក្រុមជំនុំតាមលំដាប់លំដោយ។

121 សារពីរបី មិនលើសពីបី នឹងចេញទៅក្នុងពេលតែមួយបែបនោះ។ អ្វីដែលចេញមក ឃើញទេ វាត្រូវតែកំណត់តាមលំដាប់។ កន្លែងដំបូង...បន្ទាប់មកក្រុមជំនុំមួយទៀត អ្វីៗផ្សេងទៀតតាមលំដាប់លំដោយ...

122 ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នេះប្រហែលជាស្រ្តីម្នាក់ដែលសួររឿងនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...មានអ្វីផ្សេងទៀតនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំអាចនិយាយវាបានដែរ។ ស្រ្តីនោះនៅពេលដែលពួកគេចូលមកក្នុងក្រុមជំនុំ គឺយោងទៅតាមគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គឺដើរចូលទៅហើយអង្គុយចុះដោយបិទបាំងមុខ និងទឹកមុខក្រៀមក្រំ ហើយនៅស្តាប់គ្រប់កម្មវិធីទាំងអស់។ នេះបើតាមបទគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាស្រ្តីម្នាក់...ប្រាកដ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនថ្កោលទោសអ្នកជាស្រ្តីទេ។ ឃើញទេ?

123 នារីយក្មេងម្នាក់មករកខ្ញុំកាលពីមួយរយៈមុន។ មិនមែន...បងប្រុស ជូនៀ មានវត្តមាននៅទីនោះ នៅពេលដែលស្រ្តីម្នាក់នោះមក ថានាងមានបញ្ហាខ្លះ។ អ្នកជិតខាងសើចចំអកឱ្យនាង ព្រោះនាងមិនបានកាត់សក់ទេគឺនៅទីនេះ ជាយូរមកហើយ។ ហើយនាងបានទៅកាត់សក់របស់នាង។ ហើយបន្ទាប់មក ស្រ្តីម្នាក់នៅមាត់ទន្លេស្តីបន្ទោសនាង។ ហើយប្រាប់នាងថា នាងនឹងយកតាមគំរូផ្លូវវិញ្ញាណ ចងជើងនឹងដៃនាង ឬ សក់ហើយនាងបានធ្វើឱ្យស្រ្តីនេះធ្លាក់ក្នុងភាព

ភ័យខ្លាច។ ស្រ្តីនោះឆាប់បាត់បង់ស្មារតី នាងមានកូនពីរ។ នាងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី
ទេ។ នាងគ្រាន់តែអង្គុយបែបនោះ។

124 ថ្ងៃមួយនាងបើកឡានមកមុខផ្ទះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមក
ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់នាង ហើយប្រាប់នាងថា នាងនឹងបានជាសះស្បើយ
បាននិយាយថា “ហើយនោះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះវិញ្ញាណ...” ហើយនាង—នាង
បាននៅបែបនោះពីរបីថ្ងៃ ហើយបន្ទាប់មកនាង... ខ្ញុំបានទៅកាលពីម្សិលមិញ
ខ្ញុំកំពុងទៅជួបស្រ្តីនោះជាមួយបងប្រុស ជីវៀនិងបងប្រុស ហ្នុង។ ហើយខ្ញុំ
ស្ថិតនៅចម្ងាយកន្លះម៉ាយល៍។ នាងកំពុងឈរសិតសក់ដែលនាងនឹងទុក—ឱវែង
ឥឡូវនេះ បាននិយាយថា “ឲ្យអ្នកជិតខាងសើច ហើយធ្វើតាមចិត្តគេចុះ។”

125 ហើយបន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅទីនោះទេ។ ហើយ
វានិយាយទៅកាន់នាង ហើយប្រាប់នាងថា ខ្ញុំនៅជិតកន្លែង ហើយចង់មក។
កាលពីយប់មិញក្នុងនិមិត្តមួយ ឃើញស្រ្តីនោះមក ហើយប្រាប់ពីអ្វីដែលជាបញ្ហា
ជាមួយនាង។ ហើយនាងបានជាសះស្បើយនៅក្នុងបន្ទប់របស់ខ្ញុំកាលពីមួយរយៈ
មុន។ ឃើញទេ? តើត្រូវទេបងប្រុស ជូនៀ? ត្រូវហើយ។ មួយរយៈមុននេះ។
ឃើញទេ? ព្រះមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅទីនោះទេ ព្រោះរឿងមិនទាន់រួចរាល់។ ឃើញ
ទេ? ទ្រង់បាននាំខ្ញុំទៅកន្លែងនោះ ហើយបញ្ជាក់ថាវានៅទីនោះ ដើម្បីបង្ហាញថាវា
មិនមែនជាមនុស្សទេ គឺជាព្រះ។ ឃើញទេ?

ឥឡូវនេះ។ នាងបាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្តីរបស់ខ្ញុំចង់ឱ្យខ្ញុំ
ទុកសក់វែង។”

126 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះទ្រង់ចង់បានដូចគ្នា។” ត្រូវហើយ ដ្បិតស្រ្តីត្រូវមានសក់
វែង។ នោះគឺជាការគ្របដណ្តប់របស់ពួកគេ។

127 ខ្ញុំដឹងថាយើងជាស្រ្តីសព្វថ្ងៃនេះ ឬអ្នកជាស្រ្តី ជាជាង ពាក់មួក។ អ្នកនិយាយ
ថានោះជាការបិទបាំងរបស់អ្នក។ វាខុសហើយ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ការគ្រប
បាំងរបស់ស្រ្តីគឺសក់របស់នាង។ ហើយប្រសិនបើនាងកាត់សក់របស់នាង វាជា
រឿងធម្មតាសម្រាប់នាងក្នុងការអធិស្ឋាន។ ត្រូវហើយ? នោះជាបទគម្ពីរ។ ឃើញ
ទេ? ដូច្នេះឥឡូវនេះ ស្រ្តីត្រូវបានគេសន្មត់ឱ្យទុកសក់វែងដោយមិនគិតពីអ្វីដែលអ្នក
ចង់គិតអំពីវាទេ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល។ អ្នកអាចបង្ហាញខ្ញុំពី
កន្លែងណាមួយ...

128 អ្នកនិយាយថា “អញ្ចឹង សក់ខ្ញុំវែង។ ឃើញទេ វាធ្លាក់ដល់ស្មាខ្ញុំ។” នោះគឺជាសក់ខ្លី។ “ព្រះគ្រីស្ទ...” អ្នកបាននិយាយ “ព្រះគ្រីស្ទមានសក់វែង។” អត់ទេ ទ្រង់មិនដែលទេ។ ព្រះគ្រីស្ទមានសក់ប្រវែងស្មា ដូច្នោះពួកគេនិយាយអញ្ចឹង។ ពួកគេ—ពួកគេគ្រាន់តែទាញវាមកតាមវិធីនេះ ហើយកាត់វាចោល ទុកសក់ប្រវែងស្មា។ សូមក្រឡេកមើលពាក្យក្រិកនៅលើនោះ នោះអ្នកនឹងរកឃើញ។

129 សក់ស្រី... បុរសម្នាក់មិនគួរមានសក់វែងទេ ព្រោះវាជារបស់នារី វែងចុះមកបែបនេះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់គ្រាន់តែកាត់វាចោលនៅត្រង់ស្មារបស់ទ្រង់ ជាកន្លែងដែលគេកាត់វាចេញ នៅជុំវិញព្រះសិររបស់ទ្រង់ គ្រាន់តែកាត់វាចេញបែបនោះ។ នោះគឺជាសក់ខ្លី។

130 ដូច្នោះ ស្ត្រីដែលមានសក់ដល់ស្មាគឺនៅតែជាសក់ខ្លី។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិននិយាយថា វានឹងបញ្ជូនអ្នកទៅឋាននរក ឬនាំអ្នកទៅស្ថានសួគ៌ទេ។ វាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងវាទេ។ ប៉ុន្តែលំដាប់នៃក្រុមជំនុំគឺឱ្យស្ត្រីមានសក់វែង។ ត្រូវហើយ នោះជាការត្រឹមត្រូវ ហើយចូលព្រះវិហារ... ហើយ—ហើយមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើក្នុងកិច្ចការ កិច្ចការសង្គម ឬ មិនមែន... ខ្ញុំមានន័យថាកិច្ចការជំនួញនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយនាងត្រូវចេះស្តាប់បង្គាប់ និងមានសេចក្តីគោរព ជាដើម ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ដោយសារនាងជាមនុស្សម្នាក់ ដែលនាំឲ្យមានការធ្លាក់ចុះដំបូង។ ហើយនោះគឺជាការពិត ហ្នឹងហើយ។ ឥឡូវនេះ ចូរប្រញាប់។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនឈឺចាប់ទេ។

19. សំណួរ: ហេតុអ្វីបានជាការនិមិត្តរបស់ព្រះគួរតែមកនៅចំពោះមុខខ្ញុំនៅពេលខ្ញុំហៀបនឹងទទួលការប្រកបរបួសនៅព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ? ជាង។ (មែនហើយ វាគ្រាន់តែជាឈ្មោះរបស់នារី បាទ វាជាឈ្មោះរបស់នារី) គឺ... ហេតុអ្វីបានជាការនិមិត្តរបស់ព្រះមកចំពោះមុខខ្ញុំពេលដែលខ្ញុំរៀបនឹងទទួលការប្រកបរបួសនៅព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ?

131 មែនហើយ ប្អូនស្រី ខ្ញុំមិនដឹងទេ លុះត្រាតែវាជារឿងនេះ៖ ប្រសិនបើអ្នកបានឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ លេចមកក្នុងនិមិត្តមួយនៅឯក្រុមជំនុំរបស់អ្នកនៅពេលអ្នកកំពុងទទួលការប្រកបរបួសនោះ ទ្រង់បានប្រាប់អ្នកនូវការណ៍នេះថា: អ្នកកំពុងយកទ្រង់ជានិមិត្តរូប។ ការប្រកបរបួសគឺដើម្បីតំណាងឱ្យបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយអ្នកបានយកទ្រង់ជានិមិត្តរូបមកក្នុងខ្លួនអ្នក។ ដូច្នោះ ចូររស់នៅស្អាត ហើយរស់នៅបរិសុទ្ធ។

132 ស្តាប់។ ប្រសិនបើអ្នកទទួលយកការប្រកបប្បបូរ (អ្នកនឹងព្យាបាទ ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទី) ពេលអ្នកមិនសក្តិសម អ្នកមានទោសចំពោះព្រះលោហិត និងព្រះកាយនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមឲ្យមនុស្សម្នាក់យកសហគមន៍នោះមក រស់នៅត្រឹមត្រូវចំពោះព្រះ ដែលយកការប្រកបប្បបូរនោះ ជាជាង រស់នៅត្រឹមត្រូវ ចំពោះព្រះ។ កុំទទួលវាដោយមិនសក្តិសម។ នោះគ្រាន់តែជា...

133 មើល។ ព្រះគម្ពីរបានទាយនៅគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ថា តុទាំងអស់របស់ព្រះ នឹងពេញដោយកំអួត។ ហើយគ្មាននរណាអាច—យល់ដឹងបានឡើយ។ តើវាត្រូវ ទេ? មើល។ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងរោងឧបោសថដ៏ធំមួយកាលពីមិនយូរប៉ុន្មាន។ ខ្ញុំ នឹងមិនប្រាប់ឈ្មោះទេ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងច្បាស់ហើយ។ តើអ្នកដឹងថាពួកគេមាន អ្វីខ្លះសម្រាប់ការប្រកបប្បបូរ? គេយកនំប៉័ង នំប៉័ងជីវិត នំប៉័ងស្រាលៗ ហើយ កាត់វាឡើង។ ហើយពួកខ្ញុំកុនមួយក្រុម ដែលគ្រូអធិប្បាយប្រាប់ថាពន្យារនោះ កំពុងស្រវឹង...ត្រូវហើយ។ ហើយគ្រប់ៗគ្នា ក្រុមទាំងមូល...អ្នកអាចឃើញពួកគេ ពេលពួកគេដើរកាត់អគារនិយាយជាមួយមនុស្ស។ ហើយនៅពេលដែលក្រុមជំនុំ ត្រូវបានបញ្ចប់ នៅចុងបញ្ចប់រវាងសាលាថ្ងៃអាទិត្យនិងក្រុមជំនុំ ស្ទើរតែគ្រប់គ្នា ត្រូវបានទាំងអស់ចេញទៅជុំវិញខាងក្រៅ ហើយចូលមកវិញហើយទទួលការ ប្រកបប្បបូររបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមិនហៅថាអ្នកគ្មាន ទោសចំពោះរឿងនោះទេ។ “ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានមនុស្សជាច្រើនឈឺ និង ទន់ខ្សោយ ហើយជាច្រើនទៀតបានស្លាប់។” ត្រូវហើយ។

134 បាននិយាយថា “តុទាំងអស់របស់ព្រះពោរពេញដោយក្អក ហើយតើអ្នកណា ដែលខ្ញុំអាចបង្រៀនគោលលទ្ធិបាន។” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដ្បិតត្រូវបង្រៀនច្បាប់ មួយម្តងៗ ហើយឃ្លាមួយម្តងៗ មុខនេះបន្តិច មុខនោះបន្តិច។ កាន់ភ្ជាប់ទៅនឹងអ្វី ដែលល្អ។ ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលដល់ជនជាតិនេះ ដោយសំដីឡប់ ហើយនឹង ភាសាដទៃ ហើយនេះជាអ្វីដែលអញនិយាយថានឹងនៅទីនេះ ប៉ុន្តែដោយការ ទាំងអស់នេះ ពួកគេត្រូវរីក្សាល ហើយដើរចេញ ហើយនិយាយថា ‘យើងនឹងមិន ស្តាប់វាទេ។’” រកមើលកន្លែងដែលយើងរស់នៅ មិត្តអើយ។ ឱ ក្តីមេត្តា! ភ្ញាក់ឡើង!

135 បាទ និមិត្តរបស់អ្នក បងស្រី...ប្រសិនបើអ្នកជាស្រ្តីល្អ ស្អាតស្អំ នៅចំពោះ ព្រះ អ្នកកំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់កំពុងធ្វើពិធី ប្រកបប្បបូរ ដែលអ្នកបានយកទ្រង់នៅទីនោះធ្វើជានិមិត្តរូប។ ហើយប្រសិនបើអ្នក

មិនមែនទេ ជាការដាស់តឿនដល់អ្នកឲ្យបានត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះមុននឹងអ្នកធ្វើវា ម្តងទៀត។

20. ខ្ញុំនឹងដឹងថាអ្វី—ខាងក្រោមនេះ៖ ឆីម៉ូថេទី១ ទី២... ឆីម៉ូថេទី២ ជំពូកទី២ និង ខ១៦។

136 ចាំមួយភ្លែត។ ឆីម៉ូថេទីពីរ...[ចន្លោះទទេនៅលើកាសែត—អដង។] យើង រួមគ្នា។ ប្រហែលជាអ្នកមិនយល់ស្របនឹងអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។ នាំអ្នកទៅផ្ទះ... បន្ទាប់មក អ្នកនឹងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយសិក្សាឲ្យបានច្រើន ហើយវានឹងជួយ អ្នកឲ្យទទួលបានខាងវិញ្ញាណ។ មិនអីទេ ឆីម៉ូថេទី២ និងខ១៦ អានដូចនេះ៖

តែត្រូវចៀសចេញពីពាក្យសំដីឡេះឡោះឥតប្រយោជន៍ ដ្បិតពាក្យ យ៉ាងនោះ នឹងនាំឲ្យចំរើនសេចក្តីទមិលល្មើស កាន់តែច្រើនឡើងទៅ។

បាទ។ មិនអីទេ អ្នកចង់ដឹងថាអ្វីជាការ “ចៀសចេញពីពាក្យសំដីឡេះឡោះ។” “ចៀសចេញ...ចូរជៀសវាងពីពាក្យសំដីឡេះឡោះ ដ្បិតគេនឹងកើនឡើង។”

137 ឥឡូវនេះ រឿងដំបូងគឺ “ពីពាក្យសំដីឡេះឡោះ ព្រោះពួកគេនឹងកើនឡើង។” ឥឡូវនេះ អ្វីក៏ដោយដែលគ្រាន់តែចាស់...គ្រាន់តែបន្តនិយាយលេង។ ព្រះគម្ពីរ បាននិយាយថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរឱ្យនិយាយតែពាក្យ ‘បាទ’ គឺ ‘បាទ’ និងពាក្យថា ‘ទេ’ គឺ ‘ទេ’ ដ្បិតអ្វីដែលលើសពីនេះនឹងមកដល់ចំណុចនៃ អំពើបាប។” អ្នកមិនគួរនិយាយលេងសើច និងកាត់ពាក្យចេញឡើយ។ ព្រះនឹងឲ្យ អ្នករៀបរាប់អំពីរាល់ពាក្យឥតប្រយោជន៍ដែលអ្នកនិយាយ។ អ្នកដឹងទេ? ព្រះគម្ពីរ បានមានបន្ទូលថា អ្នកនឹងត្រូវរៀបរាប់រាល់ពាក្យដែលឥតប្រយោជន៍។ ដូច្នេះតើ យើងគួរជាមនុស្សបែបណា? មនុស្សដែលស្មោះត្រង់ ម៉ឹងម៉ាត់ ស្រលាញ់ ចិត្តល្អ និងមិនសមហេតុសមផល តែងតែនៅជាមួយ...

138 មើល។ អ្នកយកមិត្តម្នាក់ដែលនឹងចាប់ផ្តើមថ្ងៃនេះ... ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ ឃើញវានៅលើខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ និងជាធម្មជាតិរបស់ខ្ញុំជាជនជាតិអៀរឡង់ ខ្ញុំ តែងតែមានខ្យល់បក់មកលើខ្ញុំ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដើម្បីកាត់ពាក្យនិងបន្ត។ ហើយរាល់—ជាអ្វីយៗសូម្បីតែប្រពន្ធខ្ញុំក៏និយាយដែរ “ឥឡូវនេះលោក ប៊ីល...”

ខ្ញុំនិយាយថា “ត្រូវហើយ អូសសម្លាញ់។” នាងនឹងនិយាយថា ខ្ញុំកំពុងលេងដូចក្មេងៗ... ខ្ញុំនិយាយថា... កាត់ជាមួយគេឬអ្វីមួយ និយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ ថា មានបុរសអស្ចារ្យបីនាក់ចេញពីរដ្ឋ កេនតាក់ស៊ី។”

“តើនោះជានរណា?”

“អំប្រាហាំ លីនឌុន។”

“បាទ។”

“ជានិយាយ បូន។”

“អា ហ្គា។”

“និងឪពុករបស់អ្នក។” អ្វីមួយដូចនោះ។

139 ហើយនាងនឹងនិយាយថា “ឥឡូវនេះ បីល នៅទីនោះអ្នកទៅម្តងទៀត។” ហើយខ្ញុំត្រូវទៅជិតទូបកនៃឯណាមួយ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ អត់ទោស ឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំមិនមានបំណងនិយាយវាទេ។ ធ្វើអ្វីមួយមកខ្ញុំ ធ្វើឱ្យខ្ញុំចាកចេញពីវា។” ឃើញទេ?

140 ហើយរាល់ថ្ងៃខ្ញុំ... ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើនោះ... ឥឡូវនេះ យើងកំពុងនិយាយអំពី ពាក្យថា *ឈប់ជឿ* នៅព្រឹកនេះ។ ពេលអ្នកធ្វើបែបនេះអ្នកនឹងឈប់ជឿព្រះ។ បាទ មែនហើយ! អ្នកត្រូវតែប្រែចិត្ត។ តើវាត្រូវទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានន័យថា អ្នក បានចេញទៅក្រៅក្នុងលោកិយ ហើយអ្នកបានធ្វើ *រឿងនេះ* ហើយ *រឿងនោះ* ប៉ុន្តែ អ្នកបានធ្វើអ្វីមួយ។ អ្នកត្រូវតែប្រែចិត្ត ហើយស្លាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីរស់នៅក្នុង ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នោះ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ អ្នកត្រូវតែសម្លាប់រឿងចាស់ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។

141 នៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើអ្វីមួយ... ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលខុស។ ខ្ញុំនឹងចេញ ហើយអ្នកណាម្នាក់នឹងនិយាយអ្វីមួយឬផ្សេងទៀត ខ្ញុំអាចនិយាយលេងសើច បន្តិចអំពីវា។ នរណាម្នាក់និយាយថា... មិនមែនអាក្រក់ទេ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនជឿថា ពួកគ្រីស្ទាននិយាយរឿងកំប្លែងកខ្វក់នោះទេ។ អត់ទេ បាទ! អត់ទេ បាទ! ព្រះគម្ពីរ បាននិយាយថា នោះមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។ វានិយាយថា បដិសេធរឿងអាស អាភាសចាស់ៗបែបនោះ និងរឿងកំប្លែង លេងសើច និងរឿងបែបនោះ។ អត់ទេ គ្រីស្ទានមិនប្រាប់រឿងទាំងនោះទេ។ គ្រីស្ទានមានគំនិតបរិសុទ្ធ។

142 តែបើអ្នកមិនមើលទេ យូរៗទៅពេលអ្នកមានមនុស្សប្រុស... ថ្ងៃនេះគាត់នឹង
 និយាយរឿងកំប្លែងបន្តិច។ មែនហើយ គាត់គិតថាមិនអីទេ ហើយគាត់នឹងទុកវា
 ចោល ហើយមិនគិតពីវាទៀតទេ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់អ្នកនិយាយរឿងកំប្លែងខ្លីៗពីរ។
 ឃើញទេ? ហើយរឿងបន្ទាប់ដែលអ្នកដឹងគឺ អ្នកកំពុងធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយរឿង
 ដំបូងដែលអ្នកដឹង វានាំឱ្យត្រលប់ទៅប្រព័ន្ធចាស់នោះម្តងទៀត។ តើវាត្រូវទេ?
 នៅឱ្យឆ្ងាយពីរឿងនោះ។ គេចេញពីវា! ហើយជៀសវាងពាក្យសំដីឡេះឡោះ
 ឥតប្រយោជន៍។

143 អ្នកបានឮនរណាម្នាក់មក... ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឧទាហរណ៍មួយខ្លីៗ
 “អ្នកស្រី ឌី តើអ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំបានឃើញប្តីរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះ។ ហើយ
 គាត់គឺជាឌីកុន។” ឃើញទេ? ហើយ...

ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែរឿងហ្នឹង និយាយថា “ខ្ញុំមិនចង់ស្តាប់វាទេ!” ត្រូវហើយ
 ដើរទៅមុខទៀត។ នឹងមិនស្តាប់វាច្រើនទេ ហើយពួកគេនឹងកាត់វាចេញ។
 ត្រូវហើយ។

144 “អូ ដឹងទេបងស្រី? ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះបងប្រុស។”
 មិនត្រឹមតែបងស្រីប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបងប្អូនផង។ ឃើញទេ?

“បងប្រុស ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ អ្នកដឹងទេថា តើយើង
 អាចកម្ចាត់គ្រូអធិប្បាយនេះបានទេ បើយើងអាចធ្វើវាវែបវនេះ ឬកម្ចាត់ឌីកុននេះ ឬ
 ប្រសិនបើយើងអាចធ្វើវាវែបវនេះ។” អូ អូ! គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែគេចពីរឿងនោះ។

145 ខ្ញុំគិតថារឿងខ្លីល្អដែលអ្នកគួរដាក់នៅលើតុរបស់អ្នក វាជារឿងតូចមួយដែល
 ខ្ញុំបានឃើញនៅរដ្ឋផ្លូវដាច់ពីមិនយូរប៉ុន្មានកន្លងទៅនេះ។ វាជាសត្វស្វាតូចបី
 ក្បាល។ ហើយមួយក្នុងចំណោមពួកគេយកដៃគ្របភ្នែករបស់វា ហើយនិយាយ
 ថា “មិនឃើញមានអីអាក្រក់ទេ។” ហើយមួយទៀតយកម្រាមដៃចុកត្រចៀក
 និយាយថា “មិនឮអីអាក្រក់ផង” ហើយមួយទៀតយកដៃបិទមាត់ វានិយាយថា
 “កុំនិយាយអាក្រក់។” ខ្ញុំគិតថាវាជារឿងល្អមែនទេ? បាទ មែនហើយ! អូ ខ្ញុំអើយ!
 នោះជារឿងល្អណាស់។

146 ចូររក្សាចិត្តរបស់អ្នកឱ្យស្រស់ស្អាតហើយនៅលើព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកមិនអាចគ្រាន់តែ
 និយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ...” ឥឡូវមើល បើអ្នកមិនមើល អ្នកនឹងចូល

ទៅកន្លែងមួយ បើអ្នកបន្តគិតបែបនោះ... ហើយកុំ—ហើយកុំគិតថាអ្នកមាន... អ្នកមិនអាចរស់នៅបានល្អឥតខ្ចោះរហូតដល់អ្នកមិនធ្វើកំហុសនោះឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនគិតថាអ្នកនឹងធ្វើរឿងនោះទេ ព្រោះអ្នកនឹងមិនធ្វើ។ អត់ទេ បាទ! អ្នកមិនមែនគ្មានបាបទេ ហើយអ្នកប្រាកដជានឹងចេញពីផ្លូវរបស់គេ ទាំងខាងនេះ និងខាងនោះ។

147 ប៉ុន្តែបុរសម្នាក់ដែលធ្លាប់ដួលម្តងហើយ បើគាត់ជាទាហានពិត គាត់នឹង ក្រោកឡើងម្តងទៀត។ “ព្រះអម្ចាស់អើយ អនុញ្ញាតឱ្យទូលបង្គំក្រោកឡើង ហើយ ព្យាយាមម្តងទៀត។” ប៉ុន្តែមនុស្សកំសាក ពេលឃើញគាត់ធ្វើកំហុសតូចដំបូង ដូចខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ៖ សត្វល្អិតនិងសត្វពឹងពាងនឹងវាវាទៅក្នុងទឹកម្តង ទៀត។ ឃើញទេ? វាគ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំបាន។

148 ដូច្នេះបដិសេធរឿងចាស់—ទាំងអស់ដែលនិយាយបង្គាប់ ហើយបន្ត និយាយ។ ពាក្យសំដីឡេះឡោះ មានន័យថា “ភាពច្របូកច្របល់។” ហើយព្រះគម្ពីរ បាននិយាយថា “ចូរសម្គាល់អ្នកដែលបង្កជម្លោះក្នុងចំណោមអ្នក។”

149 ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់និយាយថា “អា ហ្នា! អា ហ្នា!” ឥឡូវនេះគ្រាន់តែ —គ្រាន់តែនិយាយ “តើអ្នកធ្វើដូចម្តេច? ខ្ញុំរីករាយដែលបានជួបអ្នកម្តងទៀត។ សូមអរគុណ។” ហើយគ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត។ នោះជារឿងល្អបំផុត។ កុំគេចពី ពួកគេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែសម្គាល់ពួកគេ។ កុំយកចិត្តទុកដាក់រឿងណាមួយ ព្រោះអ្នក ឃើញថាវានាំទៅរកអ្វី។

21. តើព្រះយេស៊ូវមកពី...តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណាចាប់តាំងពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក របស់ទ្រង់រហូតដល់បីឆ្នាំនៃការបម្រើរបស់ទ្រង់?

150 មិនអីទេ។ ពេលដែលទ្រង់បានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ព្រះយេស៊ូវយាងចេញពី ទឹកភ្លាម។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបានដឹកនាំទ្រង់ទៅក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល សែសិបថ្ងៃទាំងយប់ ដើម្បីត្រូវអារក្សល្អៗ។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានល្អៗសែសិប ថ្ងៃនិងសែសិបយប់។ ហើយទ្រង់បានតមអាហារ។ ទ្រង់ចេញមក។ អារក្សបាន ល្អៗទ្រង់ ពេលទ្រង់ចេញមកក្រោយការតមអាហាររបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់បាន ទប់ទល់នឹងអារក្សដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយចូលក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយបានអធិប្បាយរយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ តាមបទគម្ពីរ។

151 មើល។ ត្រលប់ទៅជានិយ៉ៃលវិញព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូល ហើយទ្រង់
មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងអធិប្បាយរយៈពេលចម្លែកៗនេះ ហើយត្រូវកាត់ចេញសម្រាប់
ការបូជាក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ ពិតប្រាកដណាស់។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃផែនដីគឺទ្រង់
ជាអ្នកតែងតាំង។ ត្រូវហើយ។

152 ម៉ាថាយ ជំពូកទី៤ អ្នកនឹងឃើញវា។ ប្រសិនបើវាមិនមែនត្រឹមត្រូវតាមជំនឿ
របស់អ្នកទេ មិនអីទេ។

ឥឡូវនេះ មួយដែលខ្ញុំមិនបាន... តោះមើលអ្វី... អូ នឹងហើយ។ “តើ
នៅឯណា...?” យើងបានចូលក្នុងវាមួយសន្ទុះមុន។ “តើអ្នកស្លាប់នៅឯណា?”

**22. ក្នុងពេលមួយ—នៅពេលមួយតើយើងទាំងអស់គ្នាមានពណ៌សម្បុរសឬ
ពណ៌ខ្មៅ? ក្នុងចំណោមពីរប្លឺង តើត្រូវការបណ្តាសានៅលើមួយណា?**

153 ឥឡូវនេះ តាមដែលយើងដឹង ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកថា តើអីជាមនិងអេវ៉ា មាន
—មានសម្បុរពណ៌ស ឬត្នោត ឬលឿង ឬខ្មៅ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ គ្មាន
នរណាម្នាក់ដឹងទេក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់។ ទ្រង់បាននាំទីនោះកាលហ្នឹង។
ឥឡូវនេះ នៅក្នុង... ដូចដែលយើងទាំងអស់គ្នាមានភាសាតែមួយនិងជាមនុស្ស
តែមួយរហូតដល់គ្រាប់បាបិល ការបំប្លែងភាសារ។ ហើយបន្ទាប់មកភាសា
របស់ពួកគេក៏ខុសគ្នាដែរ។ ហើយតាមដែលយើងដឹងពួកគេសុទ្ធតែជាមនុស្ស
តែមួយរហូតដល់ពេលនោះ។ ហើយពួកគេបានបែកខ្ញែកគ្នាទៅតាមផ្នែកផ្សេងៗ
នៃផែនដី។

154 ហើយមួយចំនួន... អ្នកយកសត្វមួយ អ្នកយកសត្វណាដែលស៊ីនៅលើដី
កន្លែងណាមួយ វានឹងប្រែពណ៌។ ប្រសិនបើមានអ្នកប្រមាញ់នៅទីនេះ អ្នកគ្រាន់តែ
តាមខ្ញុំពីរបីនាទីប៉ុណ្ណោះ។ ចុះទៅម៉ិចស៊ិកូ ហើយយកកូនគោនោះមក យកមក
ដាក់ទីនេះនៅអាហ្សីណាហើយយកកូនគោនោះ អ្នកឡើងទៅភាគខាងជើង
ហើយយកកូនគោដូចគ្នា ហើយមើលពណ៌ទាំងបី។ មានសត្វហ្នឹងដែលត្រូវ
បានចិញ្ចឹមនៅរដ្ឋតិចសាស់ ហើយយកហ្នឹងមួយក្បាលទៀតមកចិញ្ចឹមនៅ
អាហ្សីណា ហើយមើលភាពខុសគ្នានៅក្នុងពួកគេ (ឃើញទេ?) ព្រោះវាជាដីដែល
ពួកគេរស់នៅ។ ឃើញទេ?

155 ហើយឥឡូវនេះ ជនជាតិចិន ជនជាតិចិន គឺជា—ជនជាតិស្បែកលឿង ជនជាតិជប៉ុន ជាដើម និងជនជាតិចិន។ ជនជាតិអេក្សូពីគឺ—គឺជាបុរសពណ៌ខ្មៅ ឬពួកនីហ្គ្រោដែលយើងមានឥឡូវនេះ។ ហើយគាត់បានចុះទៅប្រទេសពួកស្បែក ខ្មៅទាំងនោះនៅទីនោះ។

156 ហើយពួកគេ—និង—ហើយពួកគេគឺជា...ហើយបន្ទាប់មកបុរសស្បែកសក្តីជា ជនជាតិ អង់ហ្គោល-សាសុនដែលជាយើង។ ហើយ ប្រ—ប្រជាជននៅទីនេះ អ្វី ដែលយើងហៅថាមនុស្សស្បែកស ពួកគេមកពីប្រទេសអង់គ្លេសដែលពីមុនត្រូវ បានគេហៅថា “ទឹកដីទេវតា” ហើយដោយសារពួកគេមានស្បែកស និងទង់ដែង ជាដើម... ហើយបានរាយប៉ាយឡើងលើប្រទេសរៀងរៀង និងនីវេស ជាដើម។ ហើយពួកគេទាំងអស់ចេញពីពួកអង់ហ្គោល-សាសុន។

157 ឥឡូវនេះ តើមួយណាមុនគេហើយមួយណាត្រូវបណ្តាសា? គ្មាននរណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេទេ។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងព្យាយាមទៅដល់។ អ្នកកំពុង ព្យាយាមនិយាយទៅដល់ហាំ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកទៅទីណា ទៅកាន់ប្រជាជនរបស់ ហាំ។

158 ឥឡូវនេះ មានសិម ហាំ និងយ៉ាផែត។ ឥឡូវនេះហាំ គាត់—គាត់—គាត់ មិនបានព្យាយាមលាក់បាំងភាពអាក្រាតរបស់ឪពុកគាត់ទេ ប៉ុន្តែគាត់បានសើច និងសើចចំអកឱ្យគាត់ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានដាក់បណ្តាសាលើហាំសម្រាប់ការ មើលភាពអាក្រាតរបស់ឪពុកខ្លួន ហើយមិនព្យាយាមបិទបាំងនូវភាពអម្ចាស់ របស់គាត់ទេ។ សិម និងយ៉ាផែតងើបឡើង ហើយបោះអារធំលើឪពុកពេលគាត់ ដេកស្រាត។ ហើយឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រាប់ហាំថាជំនាន់របស់គាត់នឹងបម្រើ អ្នកដទៃ។

159 ឥឡូវនេះ បើអ្នកគិតថានោះជាបណ្តាសា ប្រែទៅជាសម្បុរខ្មៅវិញ នោះ ពួក យូដាក់មានស្បែកខ្មៅដែរ។ ប្រសិនបើអ្នកគិតថានោះនឹងជា—អ្វីដែលយើងហៅថា បុរសស្បែកខ្មៅ ឬ ពួកនីហ្គ្រោនៃប្រទេសនេះដែលនៅទីនេះឥឡូវនេះ អ្នកគួរតែ ទៅប្រទេសឥណ្ឌា។ ជនជាតិឥណ្ឌាគឺខ្មៅជាងពួកនីហ្គ្រោទៅទៀត។ ខ្ញុំបានទៅ ប្រទេសទាំងពីរ។ នេះគឺជា—ជនជាតិអេក្សូពីចុះមកពីប្រទេសអេក្សូពី និងជនជាតិ អាហ្វ្រិក ជាបុរសស្បែកពណ៌ដែលយើងស្គាល់សព្វថ្ងៃ។ ពួកគេនៅទីនោះ ពួកគេ

ភាគច្រើននៅតែស្ថិតក្នុងបុព្វកាលរបស់ពួកគេ នៅក្នុងកុលសម្ព័ន្ធរបស់ពួកគេ។ ដូចយើងកាលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក។

160 ជនជាតិស្បែកសគឺគ្រាន់តែជាបុព្វកាលដូចមនុស្ស—ដើមកំណើតនៃទ្វីប អាហ្វ្រិកឥឡូវនេះ ប្រហែលជាអាក្រក់ជាងនេះ។ សូមចាំថា ពីរពាន់ឆ្នាំមុន យើង គឺជាកុលសម្ព័ន្ធអាក្រាតនៅទីនោះ ជាមួយនឹង—ដោយប្រើឆ្នូនិងព្រួញនិងពូថៅថ្ម ការបរបាញ់ (ត្រឹមត្រូវណាស់) យើងជាជនជាតិ អង់ហ្គោល-សាសុន។ នោះពិតជា ត្រូវណាស់។ ដូច្នេះតើមួយណា?

161 ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកដែលត្រូវបណ្តាសានៅថ្ងៃនេះ គឺអ្នកដែល បដិសេធព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហ្នឹងហើយ។ អ្នកដែលទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺមានពរ។

162 ឥឡូវនេះអ្នកមិនអាចនិយាយបានទេថា...ខ្ញុំនឹងឡើងទៅ យកអេស្តីម៉ូ ចេញពី ទឹកដីខាងមុខនោះ។ ហើយគាត់នៅខាងលើនោះ។ ហើយបុរសនោះគឺស្បែកខ្មៅ ជាងពួកមនុស្សស្បែកខ្មៅដែលយើងមាននៅទីនេះទៅទៀត។ ខ្ញុំនឹងទៅប្រទេស ឥណ្ឌាហើយយកជនជាតិឥណ្ឌាមក ហើយគាត់គឺជា—គាត់មិនមែនជាពួកស្បែក ខ្មៅទេ តែគាត់ពិតជាខ្មៅមែន។ គាត់ខ្មៅជាង...គ្រាន់តែខ្មៅពិតប្រាកដ។ ហើយ គាត់គឺជាអ្វីដែលគេហៅថា...ជាជនជាតិឥណ្ឌា។ ឥឡូវនេះ នៅទ្វីបអាហ្វ្រិក យើង មានប្រជាជនអាហ្វ្រិកមួយចំនួន... ពួកគេខ្លះមានពណ៌ស្រាល ពួកគេខ្លះស្ទើរតែ ដូចពណ៌ស។ ហើយពួកគេខ្លះមាន—គឺជាវិធីផ្សេងគ្នា។

163 អ្នកទៅរកជនជាតិយូដា។ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងថាពួកសាសន៍យូដា—ស្បែក ខ្មៅមែនទែន។ ជនជាតិយូដាជាមនុស្សពណ៌ត្នោត ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញមនុស្សជា ច្រើនសក់ក្រហម ភ្នែកពណ៌ខៀវ ស្បែកស។ ឃើញទេ?

164 ដូច្នេះរឿងទាំងមូលគឺនេះ៖ យើងទាំងអស់គ្នាចេញពីដើមឈើមួយ។ ត្រូវហើយ។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបណ្តាសាតាមរយៈការធ្លាក់ចុះនៅអេ ដែន។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាបានសង្គ្រោះតាមរយៈការរស់ឡើងវិញរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នៅទីនោះ។ ដូច្នេះគ្មានបណ្តាសាទេ។ អ្នកណាដែលមិន ជឿអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសា ប៉ុន្តែអ្នកដែលជឿគឺមានពរ។ ដូច្នេះមិនមែនមួយណា ទេ មិត្តអើយ ស្បែកខ្មៅ ឬបុរសពណ៌ស ឬបុរសស្បែកសឬអ្នកស្បែកលឿង ឡើយ។ បើបុរសស្បែកខ្មៅត្រូវបណ្តាសាដោយធ្វើឱ្យស្បែកខ្មៅ នោះបុរសស្បែក

ខ្មៅត្រូវបណ្តាសាតែពាក់កណ្តាលប៉ុណ្ណោះ។ ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់មក បុរសស្បែកលឿង ហើយបន្ទាប់មកបុរសស្បែកពណ៌ត្នោត គាត់គ្រាន់តែពីរភាគបី នៃវិធីដែលត្រូវបណ្តាសា។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក អាហ្វ្រិកប្រហែលបួនភាគ ប្រាំមានបណ្តាសា។ ហើយខ្ញុំគិតថាឥណ្ឌាពិតជាត្រូវបណ្តាសានៅពេលនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! វាមិនសមហេតុសមផលសោះ! អត់ទេ! វាជាអាកាសធាតុ និងអ្វីៗដែល មនុស្សរស់នៅ។ ពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរ ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធជាដើម ពួកគេខុសគ្នា។

165 មើលជនជាតិអាមេរិកឥណ្ឌា។ ជាច្រើននាក់នោះ... ណាវ៉ាចូនៅទីនោះគឺជា ពូជមនុស្សស្បែកខ្មៅជាជនជាតិអេក្សូពីរបស់យើងនៅក្នុងប្រទេសនេះ ពួកណា វ៉ាចូ ។ ពួកអាដាចជីសគឺ...ពួកគេជាប្រភេទមួយ—ស្បែកពណ៌ទង់ដែង។ និង កុលសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ...ឃើញទេ? ដូច្នោះនៅទីនេះ ក្នុងចំណោមជនជាតិឥណ្ឌា នៅទីនេះ អ្នកឃើញសម្បុរខ្មៅ ហើយស្ទើរតែទាំងអស់... ហើយពួកឆ្លីគឺស្ទើរតែ ស្លេកដូចយើងដែរ ពួកឆ្លីគឺ។ ហើយមាននៅទីនេះក្នុងប្រជាជាតិនេះ មានកុល សម្ព័ន្ធផ្សេងៗ។ ដូច្នោះអ្នកឃើញហើយ អ្នកមិនអាចនិយាយថាពួកគេត្រូវបានដាក់ បណ្តាសាពាក់កណ្តាល ហើយត្រូវបណ្តាសាទាំងអស់នោះទេ។ គេមិនត្រូវបាន ដាក់បណ្តាសាដោយព្រោះគេស្បែកខ្មៅទេ។ ពួកគេមិនត្រូវបានដាក់បណ្តាសា ដោយសារពួកគេមានស្បែកពណ៌លឿង ឬដោយសារពួកគេមានស្បែកពណ៌ស នោះទេ។ មានបណ្តាសាតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង ហើយនោះជាការមិនជឿលើ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ (ខ្ញុំដឹងថា ដូនី ដល់ពេលខ្ញុំត្រូវបិទ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានសំណួរពីរទៀត។)

23. ឥឡូវនេះ មិនអីទេ។ តើកុលសម្ព័ន្ធអ៊ីស្រាអែលទាំងដប់ដែលបានបាត់បង់ ខ្ទាត់ខ្ទាយបានទៅឯណា (លោកុប្បត្តិ ៤៤:៤៩) កុលសម្ព័ន្ធយូសែបទៅកាន់ ប្រជាជាតិជាច្រើន? ស៊ីម៉ាន លេវី ដែលគ្មានស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែ ត្រូវខ្ទាត់ខ្ទាយក្នុងចំណោមកុលសម្ព័ន្ធដប់ទៀត... តើកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ នៅឯណា? តើយើងអាចកំណត់ទីតាំងពួកគេបានទេ?

166 បាទ លោក! ពួកគេអាចមានទីតាំងនៅ។ តាមភូមិសាស្ត្រ ពួកគេអាចមាន ទីតាំងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយព្រះប្រាប់យើងថាតើពួកគេនឹងទៅកន្លែងណានៅ ថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ហើយអ្វីនឹងទើបញ្ចប់របស់ពួកគេ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ទើបតែបានអានសៀវភៅមួយ ដែលចុះក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលជាកន្លែងដែល អ្នកទាំងនោះនៅ ដែលជាកន្លែងដែលគាត់បាននិយាយថាមនុស្សម្នាក់បាន

ជ្រលក់ជើងរបស់គាត់នៅក្នុងប្រេងនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ព្រះទ្រង់បានឲ្យទីតាំងគេនៅ
ទាំងអស់ នៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ ហើយជនជាតិយូដាទាំងអស់កំពុងត្រលប់ទៅ
ប៉ាឡេស្ទីនវិញ ជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យានៅថ្ងៃចុងក្រោយថាពួកគេ
នឹងនៅទីនោះ។

24. សំណួរមួយទៀត: តើអាច...ខ្ញុំមិនអាចជឿថា ព្រះបានបញ្ជូនសង្គ្រាមមកជា
ការជំនុំជំរះនោះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចជឿថា ព្រះបញ្ជូនសង្គ្រាមមកជាការជំនុំជំរះ
ទេ។ (ស្តាប់បន្តិច។) ខ្ញុំមិនជឿ ដូចអ្នកខ្លះថា ព្រះបានដាក់ដាវក្នុងដៃអ្នកកាប់
សាច់ទាំងនេះតាំងពីបាប៊ីឡូនពីបុរាណរហូតដល់ហ៊ីត្លែរ។ សម្លាប់ស្ត្រីនិង
កុមារស្លូតត្រង់ក្នុងចំណោមពួកគេ...ជាមួយនឹងអ្នកដែលមានទោស ដើម្បី
អនុវត្តការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ សូមព្រះជាម្ចាស់...ព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់
របស់ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើ...ព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ (អត់ទោស!) មិនធ្វើវា
ទេ។ សង្គ្រាមគឺជាស្នាដៃរបស់សាតាំង។ សូមបញ្ជាក់ការកាន់ច្រលំនេះ។

167 ឥឡូវនេះ ចាំបន្តិច។ ខ្ញុំបានអានរឿងនេះមួយរយៈមុន ហេតុផលដែលខ្ញុំដាក់
វានៅខាងក្រោម។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករក្សាសន្តិភាពរបស់អ្នកបន្តិច។ ឥឡូវនេះ
អនុញ្ញាតឱ្យ—ចូរយើងនិយាយឱ្យត្រង់ទៅ ព្រោះនេះជាសំណួរធ្ងន់។ ហើយត្រូវតែ
ចូលទៅជិតដោយការគោរព។ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនោះ បើអ្នកអាចច្រាំជាមួយយើង
បានយូរបន្តិច...

168 ខ្ញុំដឹងថាវាយឺតហើយ ប៉ុន្តែវាជា...ចងចាំថា វាជាអ្វី? ឥឡូវនេះ អ្នកធ្លាប់ទៅ
រាំពេញមួយយប់ហើយមិនគិតអ្វីអំពីវាសោះ: (ឃើញទេ?) ចេញទៅកាន់ពិភព
របស់លោកិយ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាងម្តែនាទី បងប្អូន
អើយ យើងត្រូវមានគ្រុគង្វាលថ្មី។ ឃើញទេ? វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ ប៉ុល
បានអធិប្បាយពេញមួយយប់។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះកាលពីឆ្នាំមុននៅ
ម៉ោងពីរនិងបីទៀបភ្លឺ។ ហើយមនុស្សកំពុងដើរឡើងចុះកន្លែងនេះដោយគ្រាន់តែ
សរសើរតម្កើងព្រះនៅម៉ោងពីរ ឬបីទៀបភ្លឺ។ អ្នកនឹងឃើញមនុស្សរាប់សិបនាក់
ក្នុងពេលមួយទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅម៉ោងពីរនិងបី។ ព្រះមានព្រះហឫទ័យ
មេត្តាករុណា។ ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ឃើញវាម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែយើងមិនអាច ពេលវេលា
បានកន្លងផុតទៅ។ ពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅឥឡូវនេះ នាងបានចំណាយ
ឆ្ងាយឥឡូវនេះ។ ពេលយប់ជិតដល់ហើយមនុស្សនៅ...“អញ្ចឹង យើងលែងខ្វល់

ទៀតហើយ... ខ្ញុំ ខ្ញុំចង់ឱ្យពួកគេឈប់ ដូច្នោះយើងអាចត្រៀមខ្លួនដើម្បីចូល។”
ហើយនោះគ្រាន់តែជា—គ្រាន់តែជាវិធីដែលវាទៅ។

169 ចាំបន្តិច ខ្ញុំចង់សួរអ្នកឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមិនយល់ស្របនឹងអ្នក
បងស្រុកឬប្អូនស្រី ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ វាត្រូវបានគេដាក់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំមាន
វានៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ហើយបានមើលវាមួយសន្ទុះមុន។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងវិធី
មិត្តភាព...ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នក—ទៅ—ដើម្បីហោះហើរមករកខ្ញុំ។ ខ្ញុំ
ចង់ឱ្យអ្នកស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

170 ហើយយើង...សូមចាំថា ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់យល់ព្រមជាមួយអ្នក នៅលើ—នៅលើ
ការសម្រេចចិត្តរបស់អ្នកលើរឿងនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានធ្វើជាមួយស្រ្តីនោះ ស្រ្តីកំសត់
កាលពីមួយរយៈមុន។ បាននិយាយ...នាងនិងប្តីរបស់នាង ពួកគេទើបតែត់ទៅ
រៀបការជាមួយគ្នា។ ហើយនៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែនាងទទួលយកការស្អប់របស់នាង
នាងត្រូវតែនៅជាប់នឹងវា។ ឃើញទេ? ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវតែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

**ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនជឿទេ...ប៉ុន្តែជាដំបូង ខ្ញុំមិនអាចជឿថាព្រះបញ្ជូនសង្គ្រាម
មកជាការជំនុំជំរះនោះទេ។**

171 ឥឡូវនេះ មិត្តអើយ មានរឿងតែមួយគត់ដែលខុសនឹងជំនឿរបស់អ្នក
ហើយនោះគឺវាមិនមែនជាបទគម្ពីរទេ។ ព្រះបានបញ្ជូនសង្គ្រាមជាការជំនុំជំរះ។
ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវបទគម្ពីរ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអានវានៅទីនេះទេ គឺ
គ្រាន់តែប្រាប់អ្នក។

**មើល។ ខ្ញុំមិនជឿដូចអ្នកខ្លះជឿថាព្រះដាក់ដាវ នៅក្នុងដៃរបស់អ្នកកាប់សាច់
ទាំងនេះពីបាប៊ីឡូនបុរាណរហូតដល់ហឺត្លែរ ដើម្បីសំលាប់ស្រ្តីនិងកុមារដែល
គ្មានកំហុស។**

172 ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាទ្រង់បានធ្វើ
វា។ ហើយនឹងបង្ហាញវាដោយព្រះគម្ពីរ តើអ្នកនឹងជឿវាទេ (ឃើញទេ?) ថាទ្រង់ធ្វើ
វា? ត្រឹមត្រូវ។ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវាម្តងទៀត។ ត្រឹមត្រូវ។ ហើយស្តាប់រឿងនេះ។

173 ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ នេះប្រហែលជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំនៅទីនេះសម្រាប់អ្វី
ទាំងអស់ដែលខ្ញុំដឹង។ ដ្បិតព្រះដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ជ្រាបថា ខ្ញុំមិនទាំងស្គាល់

អក្សរសរសេរដោយដៃដង។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្តាប់ រឿងនេះ។ “ព្រះរបស់ខ្ញុំជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រះរបស់ខ្ញុំជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយមិនធ្វើការនេះទេ។ សង្គ្រាមគឺជារបស់សាតាំង។” ខ្ញុំនឹងយល់ស្របជាមួយ អ្នកថាសង្គ្រាមគឺជារបស់សាតាំង។ នោះពិតមែន។ វាគឺជាព្រះអង្គម្ចាស់នៃ លោកិយនេះ។ គ្រប់នគរនិងគ្រប់ជាតិសាសន៍ក្នុងពិភពលោកនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ សាតាំង។ ព្រះបានមានបន្ទូលថា ពួកគេបានធ្វើនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ សាតាំងបាននិយាយថា “ពួកគេជារបស់ខ្ញុំ។” ព្រះយេស៊ូវបានទទួលស្គាល់ថា ពួកគេជារបស់វា។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងទទួលមរតកទាំងអស់បន្ទាប់ពីនោះ ព្រះយេស៊ូវ នឹងធ្វើ។ យើងនឹងលែងមានសង្គ្រាមទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យសាតាំង ធ្វើការនេះដើម្បីរីកតម្រូវនិងសម្រាប់ការជំនុំជំរះ។

174 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើម។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកឆ្លើយខ្ញុំ រឿងនេះហើយស្វែងយល់។ ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿថាព្រះជា... (អ្នកបាននិយាយ)... ដែលនឹងមិនធ្វើរឿងទាំងនេះទេ។ គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមវាពីដំបូង... ឥឡូវនេះ សូមផ្តល់ ឱ្យខ្ញុំនូវការយកចិត្តទុកដាក់ដោយមិនបែងចែក ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបាន។ សូម ស្តាប់។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គទ្រង់ដាក់ទោសព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ហើយធ្វើគុកទ្រង់ លើឈើឆ្កាង? ព្រះបានសម្លាប់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាង។ “ទោះជា យ៉ាងព្រះសព្វព្រះទ័យ” ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា “វាយទ្រង់ វាយដំទ្រង់ ហើយធ្វើឱ្យ ទ្រង់រលូស។” ព្រះទ្រង់បានធ្វើតាមវិធីនេះ ដើម្បីសង្គ្រោះកូនរបស់ទ្រង់។

175 ខ្ញុំចង់សួរអំពីព្រះបាទសូល ជាស្តេចដ៏អស្ចារ្យរបស់អឺរ៉ុប។ ព្រះបាន ប្រាប់គាត់ឱ្យចុះទៅចាប់ស្តេចអុកនិងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មានហើយបំផ្លាញ អ្វីៗទាំងអស់នៅទីនោះ។ បុរស ស្ត្រី កុមារ និងអ្វីៗទាំងអស់... ហើយសូល... សូម្បីតែសត្វគោក៏ត្រូវសម្លាប់វាដែរ មិនទុកឱ្យអ្វីរស់ឡើយ។ ព្រះបាទសូលចុះទៅ ទីនោះហើយទុកសត្វគោមួយចំនួន។ ព្រះជាម្ចាស់បានដកព្រះវិញ្ញាណចេញពីគាត់ ហើយញែកគាត់ចេញពីទ្រង់។ គាត់ក្លាយជាសត្រូវរបស់ព្រះ។

176 ហេតុអ្វីបានជាអេលីយ៉ាឈរនៅទីនោះ ពេលព្រះប្រគល់ស្តេចអុកទៅក្នុង កណ្តាប់ដៃរបស់អំហាប់? ហើយគាត់បានប្រាប់អំហាប់ឱ្យសម្លាប់ស្តេចនោះ។ ព្រះ បាទអំហាប់មិនព្រមធ្វើទេ។ ហើយអេលីយ៉ាដែលជាហោរាមានចាត់ទាហានទៅ... បាននិយាយថា “វាយខ្ញុំដោយដាវរបស់អ្នក។” គាត់បានដឹងថាគាត់គឺជាហោរា។

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិន” ហើយគាត់បានបាត់បង់ជីវិតរបស់គាត់។ រួចគាត់ប្រាប់ម្នាក់ទៀតថា “វាយខ្ញុំ។” បុរសនោះយកដាវកាប់គាត់។ ហើយគាត់ បានខ្លួនដោយក្លែងបន្លំ ហើយគាត់បានឈរនៅទីនោះ។ ព្រះបាទអ័ហាប់ជិះទេះ សេះមក។

គាត់បាននិយាយថា “តើ—តើអ្នកឈរនៅទីនេះធ្វើអ្វី?”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើ ខ្ញុំត្រូវបានផ្តល់ការយកចិត្ត ទុកដាក់លើបុរសម្នាក់។ ហើយគាត់បានវាយខ្ញុំហើយរត់ចេញ” គាត់បាននិយាយ ថា “ហើយខ្ញុំបានឱ្យគាត់ទៅ។ ហើយគេប្រាប់ខ្ញុំថាបើខ្ញុំធ្វើអញ្ចឹង ខ្ញុំត្រូវបង់ជីវិត ខ្លួនឯង។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកនឹងត្រូវចំណាយជាមួយនឹងជីវិត ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។”

គាត់ដោះចេញពីខ្លួនឯង ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នោះ ដោយសារអ្នកមិនបានសម្លាប់ស្តេចនោះនៅទីនោះទេ អ្នកនឹងសងវា ដោយខ្លួនឯង។” ត្រូវហើយ? នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។

177 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអានអ្វីមួយនៅទីនេះ។ ចុះទៅក្រុងបាប៊ីឡូនវិញ ពេលដែល យ៉ូស្វេ...នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់លោកយ៉ូស្វេឆ្លងកាត់ទីនោះ ហើយគាត់ បានបំផ្លាញទារកតូចៗ កុមារ និងអ្វីៗផ្សេងទៀតទាំងស្រុង។ ហើយប្រសិនបើគាត់ អនុញ្ញាតឱ្យរបស់មួយរស់នៅ...គាត់បានលុបអ្វីៗទាំងអស់។ ទារកភីលីស្ទីន គាត់ គ្រាន់តែបំផ្លាញពួកគេ។ ព្រះបានបង្គាប់គាត់។ ហើយបើគាត់មិនបានធ្វើទេ វាត្រូវ សងដោយជីវិតរបស់គាត់។

178 ខ្ញុំនឹងពន្យល់វាពីរបីនាទីទៀត។ ព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថាសេចក្តីស្រឡាញ់ជាអ្វីទេ។ ហេតុនេះហើយបាន ជាមនុស្សសព្វថ្ងៃមិនដឹងថាអ្វីជាជំនឿ។ ព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទ្រង់ត្រូវតែមាន សេចក្តីស្រឡាញ់ ទ្រង់ជាអធិបតេយ្យចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់ ត្រូវតែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវតែស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់ ស្រឡាញ់អ្នក ទ្រង់ត្រូវតែការពារអ្នក។

179 ស្តាប់នៅទីនេះ។ អ្នកនិយាយអំពីការដួលរលំរបស់កុមារ។ ចាំបន្តិចទៀត ខ្ញុំសូមបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីមួយនៅក្នុងបទគម្ពីរ តើអ្វី—អ្វីដែលព្រះគម្ពីរចែងអំពីរឿងទាំងនេះនៅទីនេះ។ ចូរយើងមកដល់ទីនេះ ហើយគ្រាន់តែស្តាប់វាបន្តិច ហើយមើលអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងអានពីអេសេគាលជំពូកទី៩ បើអ្នកចង់កត់ចុះ។ ស្តាប់ឱ្យជិត៖

លំដាប់នោះ...ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដាក់ត្រចៀកខ្ញុំដោយព្រះសៀង យ៉ាងខ្លាំងថា ចូរឲ្យពួកអ្នក ដែលត្រួតត្រាការក្នុងទីក្រុងចូលមកជិត ចុះ... ត្រូវឲ្យគ្រប់គ្នា កាន់គ្រឿងប្រហាររបស់ខ្លួននៅដៃដង។ (ឥឡូវនេះ គឺជាព្រះមានបន្ទូល។)

នោះ ឃើញមាន មនុស្ស៦នាក់មកតាមផ្លូវទ្វារខាងលើ ដែលបើកទៅ ទិសខាងជើង គ្រប់គ្នាក៏កាន់គ្រឿងសំឡេងនៅដៃ ហើយមានម្នាក់ ស្លៀកពាក់សំពត់ទេសឯក នៅកណ្តាលគេ មានស្នាយដបទឹកខ្មៅ៖ អ្នកទាំងនោះក៏ចូល ទៅឈរក្បែរ...អាសនាលង្កិន។

ខណៈនោះសិរីល្អរបស់ព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានឡើងផុតពីចេ រូប៊ីន ជាកន្លែងដែលធ្លាប់សណ្ឋិតនៅ ទៅដល់មាត់ទ្វារព្រះវិហារ។ ទ្រង់ ក៏មានព្រះបន្ទូលហៅខ្ញុំ...អ្នកម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់សំពត់ទេសឯក ហើយ...ស្នាយ...ដបទឹកខ្មៅនោះនៅដៃ—ឬចំហៀង

ហើយដូច្នោះ...ព្រះយេហូវ៉ា...(ជាអក្សរធំ អិល អូ អេ ឌី ដែលជា ព្រះយេហូវ៉ា)។... ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា ចូរ ដើរដល់ទីក្រុង គឺបង្អួតកណ្តាលក្រុងយេរូសាឡឹមទៅ...ហើយធ្វើទី សំគាល់នៅថ្ងាសរបស់ពួកមនុស្ស ដែលដកដង្ហើមធំហើយ...ថ្ងៃ... ដោយព្រះការគួរស្តាប់ខ្ពើម...ដែលមនុស្សប្រព្រឹត្តនៅក្នុងទីក្រុង។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូល... (ព្រះជាម្ចាស់)។...ឯទៀតនៅ ត្រចៀកខ្ញុំថា ចូរឯងរាល់គ្នាដើរដល់ទីក្រុងតាមអ្នក១នោះ ហើយ ប្រហារទៅ៖ កុំឲ្យភ្នែកឯងប្រណី ឬអាណិតអាសូរឡើយ៖ (មើល ខ៦១)

ទាំងស្រុង—ត្រូវឲ្យសំឡាប់ទាំងពួកចាស់...ពួកកំឡោះ...ពួក ក្រមុំ... ពួកក្មេង...និងពួកស្រីៗឲ្យអស់រលីងទៅ... (ព្រះទ្រង់មាន

បន្ទូលដូច្នោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ!)...ប៉ុន្តែកុំឲ្យចូលទៅជិតមនុស្ស
ណា ដែលមានទីសំគាល់ នៅខ្លួនឡើយ ហើយត្រូវឲ្យចាប់ផ្តើម
ការតាំង...ពីទីបរិសុទ្ធ—របស់អញផង ដូច្នោះ អ្នកទាំងនោះ...ក៏ផ្តើម
ការ ចាប់តាំងពីពួកចាស់ទុំដែលនៅមុខព្រះវិហារ។

180 ពាក្យមួយទៀត ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សទាំងនេះថា “ឥឡូវនេះ ចាំបន្តិច
ខ្ញុំនឹងសម្គាល់មនុស្សជាមុនសិន គឺអ្នកដែលត្រូវបានថ្វាយដល់ព្រះ...” ហើយទ្រង់
បានដាក់សញ្ញាសម្គាល់លើពួកគេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឥឡូវនេះ” ចំពោះបុរស
ទាំងនេះដែលមានអាវុធដើម្បីសម្លាប់ “ត្រូវឲ្យសំឡាប់ទាំងអស់កុំឱ្យទុកពួកក្រមុំ
ពួកក្មេង ឬអ្វីសោះឡើយ ត្រូវឲ្យសំឡាប់ទាំងអស់។”

181 នៅក្នុងមុនពេលគ្រាទឹកជំនន់នៅក្នុងការបំផ្លិចបំផ្លាញ នៅពេលដែលមនុស្ស
រាប់លាន រាប់លានកោដិនិងរាប់ពាន់លាននាក់នៅលើផែនដី ព្រះទ្រង់ចាត់គ្រូ
អធិប្បាយដ៏បរិសុទ្ធចាស់មួយរូបចេញដោយមានឈ្មោះថាណូអេ ហើយបាន
ផ្សាយដំណឹងល្អអស់មួយរយម៉ែឆ្នាំ ហើយប្រាប់គេឲ្យចូលទៅក្នុងទូក ហើយអ្វីៗ
ដែលមិនបានចូលក្នុងទូកនោះនឹងត្រូវបំផ្លាញ... ហើយព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ជា
អ្នកគ្រប់គ្រងលើផ្ទៃមេឃ បញ្ជូនភ្លៀងធ្លាក់ដែលបំផ្លាញមនុស្សចាស់រាប់លាននាក់
ទាំងក្មេងៗផងដែរ ទារកតូចៗ ឈ្នក់និងលង់ស្លាប់ក្នុងទឹក។

182 ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា ហើយទ្រង់ជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាងពិតប្រាកដ។
ហើយនោះជាការពិត។ ទ្រង់មានក្តីស្រឡាញ់។ ទ្រង់ស្រឡាញ់របស់ដែលទ្រង់
បង្កើតផ្ទាល់។ ទ្រង់ត្រូវតែមានអធិបតេយ្យភាពចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ដូច្នោះ
មិនមែន...ដ្បិតភាពចម្រូងចម្រាស ប៉ុន្តែមិនយល់ស្របជាមួយអ្នក។ ព្រះនៃសេចក្តី
ស្រឡាញ់របស់អ្នក...

183 នៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំកំពុងនិយាយ...ប្រហែលជាពួកស្មារបន្ទាល់
ព្រះយេហូវ៉ា។ បុរសនោះឡើងមកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំតើអ្នកចង់
ប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកជឿថាមាននរកដែលកំពុងឆេះមែនទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទេ វាជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរ
បានចែង។”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏មានសេចក្តីស្រឡាញ់នឹងដុតកូនចៅរបស់ទ្រង់ឬ? ហេតុអ្វី” បាននិយាយថា “អ្នកនឹងមិនដុតកូនរបស់អ្នកទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ បាទ!”

“អញ្ចឹង បើអ្នកជាមនុស្សមានសេចក្តីស្រឡាញ់ច្រើនបែបនេះ (មើលតើមនុស្សអាចបង្វិលរឿងជុំវិញខ្លួនដោយរបៀបណា?) បើអ្នកជាមនុស្សមានសេចក្តីស្រឡាញ់ខ្លាំងបែបនេះ អ្នកគិតថាព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់នឹងបំផ្លាញកូនចៅរបស់ទ្រង់ឬ?”

184 ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអាចទេ!” ទ្រង់មិនបំផ្លាញកូនរបស់ទ្រង់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកជាកូននរណា? ព្រះមិនបំផ្លាញកូនចៅរបស់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់កំពុងព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីយកពួកគេចូល។ ប៉ុន្តែវាជាអារក្សដែលនឹងបំផ្លាញកូនរបស់វា។ ដូច្នេះ ព្រះគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឲ្យសាតាំងធ្វើ។

185 មើល។ តើនរណាជាអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យអំពើអាក្រក់ចុះមក សាតាំងនឹងចេញទៅបំផ្លាញអ្នកបម្រើដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះ រហូតដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ កូនរបស់គាត់និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន យ៉ូប? ហើយព្រះបានបញ្ជូនវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញទៅទីនោះ ហើយបំផ្លាញកូនរបស់យ៉ូបទាំងអស់ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដើម្បីសាកល្បងអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ តើវាត្រូវទេ? ប្រាកដហើយ។

186 អូ ខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះបានមួយម៉ោង ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញអ្នកពីពួកគេបងប្រុស បងស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ត្រូវហើយ អ្នកអាចជានរណា។ កុំឲ្យអ្នកយកព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនេះមកលាយឡំគ្នាឡើយ។ សង្គ្រាមគឺជាការជំនុំជំរះរបស់ព្រះមកលើប្រជាជាតិនានា។ ការបំផ្លិចបំផ្លាញត្រូវបានបញ្ជូនពីព្រះ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ ហើយព្រះជាព្រះនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែព្រះជាព្រះនៃសេចក្តីក្រោធផងដែរ។ ហើយអ្នកនឹងមិនឈរនៅចំពោះមុខអ្នកជាទីស្រឡាញ់...នោះជារឿងដែលធ្វើឲ្យក្រុមជំនុំជំរះចាប់សព្វថ្ងៃ។

187 “ឪពុកជាទីស្រឡាញ់មួយចំនួន ប្រាកដណាស់ គាត់មិនខ្វល់នឹងខ្ញុំធ្វើការនេះទេ។” បើអ្នកចង់ធ្វើវា អ្នកក៏អាចបន្តធ្វើវាបានដែរ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកតាំងពីដំបូង។

188 យើងកំពុងរៀបចំការប្រកបរបររួមមួយក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យ វាធ្លាក់ចូលក្នុងអ្នក។ រឿងរបស់វាគឺ អ្វីដែលចិត្តរបស់អ្នកនឹងបង្កើតឡើង វាអនុវត្ត ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ គ្រាប់ពូជប្រភេទណាដែលអ្នកដាក់ជាំក្នុងដីនឹងបង្កើតផល តាមប្រភេទរបស់វា។ តើអ្នកអាចដាំ—ពោតលឹងហើយដុះចេញមកជា—ដីមសុ នរីដបានទេ? អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានក្រៅពីគ្រាប់ពោតមកឱ្យក្លាយជាខុកឡេប៊ី បានទេ។ អ្នកមិនអាចបង្កើតវាបានទេ ព្រោះវាជាធម្មជាតិពីផ្សេងគ្នា ជីវិតពីខុសគ្នា ទាំងស្រុង។ នេះ...អ្នក—អ្នកអាចយកគ្រាប់ពូជដីមសុនរីដនិងគ្រាប់ពូជខ្លឹមបារាំង មួយ ហើយពួកគេមើលទៅដូចគ្នាមែនទែន រហូតដល់បុរសស្លាតបំផុតមិនអាច ប្រាប់ពីវាថាមួយណាជាមួយណាបាន។ ត្រូវហើយ។ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវ ធ្វើគឺដាំពួកគេ។ ពួកគេទាំងពីរមើលទៅដូចគ្នា ប៉ុន្តែដាំវា។ ពួកគេទាំងពីរនឹងផលិត ហើយមួយនឹងជាដីមសុនរីដ និងមួយទៀតនឹងជាខ្លឹមបារាំង។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ ណាស់។

189 និយាយថា “ហេតុអ្វី តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យពូជនេះមើលទៅដូចគ្នារបបនេះ ពិតជា បង្កើតបានប្រភេទផ្សេងគ្នានៃជីវិត?” វាគឺដោយសារតែជីវិតរបបនោះនៅក្នុងនោះ។

190 ហើយបុរសប្រស្តីដែលប្រកាសថាជាគ្រីស្ទាន ហើយមិនរស់នៅជីវិតរបបនោះ ដោយព្រះគុណនៃព្រះគឺជាដីមសុនរីដ។ ដោយសារផលរបស់គេ អ្នករាល់គ្នា នឹងស្គាល់វា។ ប្រសិនបើរឿងនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក វាកត់ត្រានូវអ្វីដែលអ្នក នៅកន្លែងណាមួយ។ ប្រសិនបើវាអាក្រក់ វាកត់ត្រាថាអ្នកនៅទីនេះ។ ពេលស្លាប់ ទៅ អ្នកនឹងត្រូវទៅកន្លែងដែលអ្នកមានរួចហើយ។

ប្រសិនបើអ្នកល្អហើយអ្នក—អ្នកល្អដោយសារព្រះបានធ្វើឱ្យអ្នកល្អ ហើយ អ្នកបានកើតជាថ្មី អ្នកត្រូវទៅផ្លូវនោះ ព្រោះថាជីវិតនឹងត្រូវតែទទួលកំណត់ត្រាមួយ នៅកន្លែងនេះ។ ប្រសិនបើវាកត់ត្រានៅទីនេះ មានកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ប្រសិនបើ វាកត់ត្រានៅទីនោះ ទីនោះជាកន្លែងដែលអ្នកទៅ។ ឃើញទេ?

191 អ្វីដែលអ្នកនៅទីនេះ...យកវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងបញ្ចប់។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលអ្នកនៅទីនេះជាសញ្ញាបញ្ជាក់ថាអ្នកនៅកន្លែងផ្សេងណាមួយ។ អ្នកតែងតែចង់មានភាពល្អឥតខ្ចោះ អ្នកជាគ្រីស្ទាន។ មានភាពល្អឥតខ្ចោះ ហើយ ភាពល្អឥតខ្ចោះនោះមិនមាននៅក្នុងជីវិតនេះទេ។ ប៉ុន្តែបុរសនិងស្ត្រីគ្រប់រូបនៅ ទីនេះ ដែលជាគ្រីស្ទាន មនុស្សគ្រប់រូបដែលជាគ្រីស្ទាននៅទីនេះឥឡូវនេះត្រូវ

បានលើកតម្កើងរួចហើយនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយអ្នកមានរូបកាយមួយទៀត។ អ្នកនឹងមិនមានពេលវេលាផ្សេងទៀត ដូចអ្នកមានពេលនេះ។ ឥឡូវនេះ មានរូបកាយមួយទៀតកំពុងរង់ចាំអ្នក ប្រសិនបើរូបកាយនេះត្រូវវិនាស។ តើអ្នកអាចគិតដល់រឿងនោះទេ។ សិក្សារ៉ាបន្តិច។

192 តើអ្នកដឹងទេថា យើងរាល់គ្នាអាចស្ថិតក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច មុនពេលព្រះអាទិត្យរះនៅព្រឹកស្អែក? ឥឡូវនេះ បើអ្នកមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ មិត្តរបស់ខ្ញុំ អើយ នៅសល់តែមួយមុខគត់សម្រាប់អ្នក។ អ្នកត្រូវទៅតាមផ្លូវនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកនៅលើផ្លូវនោះ អ្នកត្រូវតែទៅផ្លូវនោះ។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រាប់ពោត អ្នកនឹងផលិតពោត។ ប្រសិនបើអ្នកជាខុកឡេប៊ី អ្នកបង្កើតផលជាខុកឡេប៊ី។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកបានចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំនៅកន្លែងណាមួយដែលមិនស្គាល់ហើយ មិនបានបង្រៀន ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកមកព្រះវិហារ ហើយចូលជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ... អ្នកនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំបង្រៀនថា យើងត្រូវតែទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង។ បើយើងជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងបានសង្គ្រោះ។” បើជីវិតអ្នកមិនប្រៀបធៀបនឹងរឿងនោះ អ្នកមិនទាន់សម្រេចបានទេ។

193 តើអ្នកដឹងទេថាអារក្សជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ? តើអ្នកស្គាល់ព្រះយេស៊ូវជាសាធារណៈ ឬ តើអ្នកដឹងថាអារក្សបានសារភាពជាសាធារណៈថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះឬទេ? ហើយវាមិនបានសង្គ្រោះទេ។ ហើយវាមិនអាចត្រូវបានសង្គ្រោះទេ វាគឺជាអារក្ស។ ដូច្នេះការសារភាពថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ...

194 តើអ្នកស្គាល់ពួកជារីស៊ីនិងពួកសាខូស៊ីទាំងអស់នោះទេ គ្រប់គ្នាសុទ្ធតែជាអ្នកគោរពមានជំនឿយ៉ាងខ្លាំង របៀបដែលពួកគេស្រឡាញ់ព្រះដោយអស់ពីចិត្តពួកគេបានគិត ហើយមិនបានឃើញមនុស្សស្លូតត្រង់ម្នាក់នោះ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដើម្បីទទួលស្គាល់ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ។ ហើយពួកគេមានជំនឿខ្លាំងណាស់ (ត្រូវទេ?) ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាខ្លាំងណាស់ បានស្គាល់ព្រះគម្ពីរច្បាស់ជាងអ្នកប្រាជ្ញរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ។ ពួកគេគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើឡើយក្រៅពីអង្គុយទីនោះតាមជំនាន់របស់ពួកគេហើយបម្រើព្រះអម្ចាស់។

195 ឥឡូវនេះ សូមមើលអ្វីដែលបទគម្ពីរចែង: “នៅថ្ងៃចុងក្រោយ...” ដល់អ្នក ជា មិត្តគ្រីស្ទានរបស់ខ្ញុំ និងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថា “នៅថ្ងៃចុងក្រោយបុរស...នឹងមកដល់ពេលដែលបុរសនឹងមានក្បាលរឹង មាន បូកកខ្ពស់ ស្រឡាញ់ការសប្បាយជាងស្រឡាញ់ព្រះ។” ឥឡូវនេះ តើនោះមិនមែន ជាការពិតទេឬ?

196 មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងអគារនេះបានទៅជប់លៀងឆ្នាំថ្មីនៅយប់មុន ហើយ នៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដីពួកគេមានភេសជ្ជៈនិងកន្លែងកម្សាន្ត ហើយបន្តដំណើរ អាហារពេលថ្ងៃត្រង់ កាវ៉េជាដើម។ ក្រុមជំនុំថែមទាំងផ្តល់របាំទៀតផង។ អ្វីដែល ព្រះបានប្រាប់មិនឲ្យធ្វើ គឺពួកគេធ្វើក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយនេះជាអ្វីដែល ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឲ្យក្រុមជំនុំធ្វើ ហើយពួកគេបានបដិសេធ។ ព្រះយេស៊ូវ នេះជាព្រះបន្ទូលចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ ព្រះទ័យនិងសក្ខីភាពរបស់ទ្រង់ចំពោះ ក្រុមជំនុំ “ចូរទៅកាន់លោកិយទាំងមូល។ ផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្ស។ អ្នកណាជឿហើយទទួលពិធីជ្រមុជទឹកព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះអ្នកនោះ...អ្នកណា ដែលមិនជឿនឹងត្រូវទទួលទោស។ (ប្រហែលជាដូចគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកអាន។ ប៉ុន្តែនេះជាអ្វីដែលនៅសល់។) ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ក្នុងនាមយើង ពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ។ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី ប្រសិនបើ គេត្រូវពស់ចឹក ឬផឹករបស់ដែលពុល វាមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេឡើយ បើ គេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាសះស្បើយ។”

197 ឥឡូវនេះ នោះជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលសម្រាប់ពួកគេឱ្យធ្វើនៅក្នុង ព្រះនាមទ្រង់។ ពួកគេបដិសេធថាវាមានមែន ប៉ុន្តែពួកគេទៅធ្វើផ្ទុយនឹងអ្វីដែល ទ្រង់មានបន្ទូល បង្រៀនថាវាកន្លងផុតទៅហើយ មិនមានទៀតទេ ហើយបង្រៀន ទ្រឹស្តីជំនួសវិញ។ អូ គ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលយើងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែលយើង នៅ។

198 ចាំមើលទីនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកចុះ បងប្រុស។ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំទៅដល់ កន្លែងមួយរហូតដល់វា សមាជិកម្នាក់ៗនៅក្នុងទីនោះត្រូវបានចោទប្រកាន់ដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងអំណាច រហូតដល់ពួកគេនឹងមានទីសំគាល់។

199 ខ្ញុំគិតពី សាវ័កប៉ុល នៅទីនោះនៅលើកោះបន្ទាប់ពីកប៉ាល់លិច។ ព្រះ បានប្រទានឲ្យគាត់នូវការនិមិត្ត។ នៅពេលដែលដប់បួនថ្ងៃនិងយប់...ក្តីសង្ឃឹម

ទាំងអស់បានរលត់ទៅពួកគេដែលមានការសង្គ្រោះទៀតហើយ។ ទូកតូច ចាស់ អណ្តែតរំបល់នោះ ហើយគេយំ ហើយមានរយៈពេលដប់បួនថ្ងៃនិងយប់។ ប៉ុល បានចុះនៅទីនោះ មានការនិមិត្ត។ គាត់បានចេញមក ហើយគាត់បាននិយាយថា “ត្រូវមានចិត្តក្លាហាន ដ្បិតទេវតានៃព្រះ ដែលខ្ញុំជាអ្នកបម្រើទ្រង់ បានឈរក្បែរខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលថា ‘កុំខ្លាចឡើយ ដ្បិតអ្នកត្រូវនាំទៅមុខព្រះចៅសេសារ។ ហើយ មើលចុះ ព្រះបានប្រទានដល់អស់អ្នកដែលជិះទូកជាមួយអ្នក។”

200 ពេលកប៉ាល់បែកបាក់ហើយឡើងទើលើច្រាំង ហើយគេទៅដល់ទីនោះ ជាមួយអ្នកស្រុក ប៉ុលកំពុងរើសឈើមួយចំនួន ហើយគាត់យកទៅបង្កាត់ភ្លើង។ ហើយនៅក្នុងនោះមានសត្វពស់ធំមួយ ចឹកដៃរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះ ពស់នោះ មានពិសក្នុងដៃរបស់គាត់ ដែលអាចនឹងសម្លាប់គាត់ក្នុងមួយនាទី។ អ្នកស្រុក បាននិយាយថា “រង់ចាំមើលអ្នកនោះស្លាប់ដូល ព្រោះគាត់នឹងស្លាប់ក្នុងពេលដ៏ខ្លី បន្តិចទៀត។”

201 គាត់ជាប់ច្រវាក់ដោយសារការផ្សាយដំណឹងល្អ។ អ្នកកាន់សាសនាដាក់ ច្រវាក់គាត់។ ព្រះវិហារដ៏ល្អបំផុតនៅសម័យនោះគឺជាអ្វីដែលដាក់គាត់ឱ្យ ជាប់ច្រវាក់។ ប្រសិនបើវាមិនមែនដូចគ្នានឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ទេ ពួកគេនឹងធ្វើដូចគ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ត្រូវហើយ! គ្រាន់តែរង់ចាំរហូតដល់នាង —រហូតដល់នាងបែកបន្តិចទៀត។

202 ហើយពស់មួយចឹកគាត់ចំដៃ។ ឥឡូវនេះមើល។ ប៉ុលមិនខ្លាចទេ។ គាត់ បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា ‘ប្រសិនបើគេត្រូវពស់ចឹក វានឹង មិនធ្វើទុក្ខគេឡើយ។” ដូច្នោះគាត់ដើរមកទីនេះ ហើយរុញភ្លើង បែរជុំវិញហើយ ដើរទៅយកអុស ហើយដាក់ដុតភ្លើងវិញ បែរខ្លួនមកវិញហើយអាំងខ្នង ហើយ បែរមកបែបនេះ ហើយអាំងដៃ។ អ្នកស្រុកបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាគាត់មិន ស្លាប់? ហេតុអ្វីបានជាបុរសនោះមិនស្លាប់? គាត់គួរតែដួលខ្លួនស្លាប់។” ប៉ុន្តែប៉ុល ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (មើលថាតើខ្ញុំមានន័យដូចម្តេច?) ពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រហូតដល់ពិសពុលមិនអាចបំពុលគាត់បាន។

203 អូ បងប្រុស សូមផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវក្រុមជំនុំម្នាក់ដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ព្រះនឹងធ្វើក្នុងមួយឆ្នាំនូវអ្វីដែលអ្នកទ្រឹស្តីទាំងអស់បានបរាជ័យ ក្នុងរយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំ។ អ្នករង់ចាំរហូតដល់ការចាក់ប្រេងតាំងរបស់ក្រុមជំនុំ

ពិតជាធ្វើឲ្យអ្នកនៅសេសសល់ដ៏ស្មោះត្រង់នោះត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ បន្ទាប់ពី ទ្វាររបស់សាសន៍ដទៃត្រូវបានបិទ អូ ព្រះនឹងចាក់ប្រេងតាំងក្រុមជំនុំនៅពេល នោះ។ “អ្នកណាដែលសៅហ្មង ចូរឲ្យអ្នកនោះនៅតែសៅហ្មងចុះ។ អ្នកណាដែល សុចរិតចូរឲ្យអ្នកនោះនៅតែសុចរិត ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ ចូរឲ្យអ្នកនោះ នៅជាបរិសុទ្ធ។” ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងចាក់ប្រេងតាំងក្រុមជំនុំដោយអំណាចនៃ ព្រះ ហើយអ្វីៗនឹងកើតឡើង។ មិនត្រឹមតែពេលនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់កំពុងតែធ្វើវា ឥឡូវនេះ។

204 មើលសញ្ញានិងទីសម្គាល់ ពេលនោះមនុស្សមើលជុំវិញហើយនិយាយថា “មែនហើយ វាជារបស់អារក្ស។” អូ ដោយសារពួកគេមិនស្គាល់បទគម្ពីរ ហើយក៏ មិនមានប្រទានភាពនៃព្រះដែរ។ ហើយនោះជាហេតុផលដែលពួកគេនិយាយ។

205 សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ ខ្ញុំសុំទោសដែលធ្វើអោយអ្នកយឺត ពេល។ ខ្ញុំកម្រធ្វើបែបនេះណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានទាក់ទងអ្នកច្រើនទេ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ប្រហែលជាមិនបានឆ្លើយសំណួរទាំងនេះតាមគំនិតនិងរឿងរបស់អ្នកទេ។ នោះ គឺចម្លើយពីរត្រូវបានឆ្លើយនៅព្រឹកនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានឆ្លើយទេ សូមព្រះ ប្រទានពរអ្នក។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានន័យចង់—ធ្វើឱ្យអ្នកខកចិត្តបង្អីមួយនោះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវនិយាយអ្វី... អ្នកសួរខ្ញុំនូវសំណួរ។ ខ្ញុំខំអស់ពីសមត្ថភាពសម្រាប់ ឆ្លើយ។ ត្រូវហើយ។

206 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងច្រើនពេកទេអំពីរឿងវាវ។ ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំគួរ ដឹង។ ប៉ុន្តែរឿងមួយដែលខ្ញុំដឹង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាប ការពារយើងពីអំពើបាប ហើយប្រទានឱ្យយើងនូវអំណាច និងពរជ័យរបស់ទ្រង់។

207 ហើយប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែកត់សម្គាល់ជុំវិញនិងមើលអ្វីដែលកើតឡើង នៅក្នុងមនុស្សដែលបានអធិស្ឋាន... ចូរក្រឡេកមើលប្រជាជាតិធានា ហើយ ក្រឡេកមើលទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយមើលពេលវេលាដែល នឹងមកដល់។ ដូចជាធាងពីរដែលយើងកំពុងផ្សព្វផ្សាយនៅទីនេះកាលពីមុន មក ពីលោកុប្បត្តិ របៀបដែលពួកគេកត់ត្រាទុកនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ របៀបដែលអ្នកមិន ជឿ ជាមូលដ្ឋាននិងថ្លៃថ្នូរក្នុងជំនឿរបស់គាត់ ប៉ុន្តែមានទម្រង់នៃភាពជាព្រះ ប៉ុន្តែ បដិសេធអំណាចរបស់ព្រះ...ហើយក្រុមជំនុំកំពុងបន្តទៅមុខទៀត។

208 សូមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវប្រទានពរដល់អ្នកគ្រប់គ្នា គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ហើយសូមឲ្យអ្នករស់នៅ មានបន្ទុកច្រើនក្នុងដំណឹងល្អ សូមព្រះដាក់លើ អ្នករាល់គ្នា បន្ទុកធ្ងន់សម្រាប់សង្គ្រោះព្រលឹងដែលបាត់បង់រហូតដល់អ្នកមិនអាច គេងថ្ងៃឬយប់។ សូមព្រះប្រទានឲ្យរោងឧបោសថប្រាណបរិក្ខារនេះមានឯកសិទ្ធិក្នុង ការក្លាយជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាអ្នកមិនដែលស្រែកទេ បើអ្នកមិនដែល ធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត ប្រសិនបើអ្នកមានបន្ទុកខ្លាំងចំពោះព្រលឹងដែលបាត់បង់រហូតដល់ អ្នកមិនអាចគេងបាន។ ពេលអ្នកធ្វើដូច្នោះ ផែនដីនឹងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងទីនេះដើម្បី អធិស្ឋាន។ ត្រូវហើយ។ ផែនដីនឹងចូលមកដើម្បីអធិស្ឋាន។ អ្នកនឹងត្រូវបាន គេស្គាល់គ្រប់ទីកន្លែង។ ព្រះប្រទានឱ្យយើងនូវព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់៖ ធ្វើឱ្យ យើងបន្ទាបខ្លួន ញែកពួកយើងចេញ ហើយធ្វើឱ្យយើងមានអំណាចនៃព្រះដើម្បី ព្យាបាលអ្នកជំងឺ ដើម្បីដេញអារក្សចេញ ដើម្បីធ្វើទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យនិងការអស្ចារ្យ ពេលអ្នកដាក់ដៃលើអ្នកឈឺ ហើយសុំពរនោះ ដោយគ្មានរលកមួយក្នុងចិត្តអ្នក អ្នកជឿថាព្រះនឹងធ្វើវា។ មើលអ្នកជំងឺនោះ គាត់នឹងចាប់ផ្តើមធ្វរស្រាល។ ហេតុអ្វី? អំពីអាក្រក់បានចេញពីវា។ ដូចជាដើមឈើដែលឈរនោះ ព្រះយេស៊ូវមើលទៅ គ្មានផ្លែអ្វីឡើយ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរឱ្យឯងត្រូវបណ្តាសាចុះ។”

ម្តែបួនម៉ោងក្រោយមកវាបានរុះរាយ។ ពេក្រុសបាននិយាយថា “មើលចុះ ស្លឹកឈើជ្រុះស្លឹកអស់ហើយ។” មានអ្វីមួយបានកើតឡើង។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មានបន្ទូល។

209 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “មានជំនឿលើព្រះ។ ដ្បិតបើអ្នកនិយាយទៅភ្នំ នេះឱ្យត្រូវវិចេញ ហើយកុំសង្ស័យ នោះវានឹងស្តាប់តាមអ្នក។” មានជំនឿលើព្រះ។

ឥឡូវនេះ វាជាពេលវេលានៃការប្រកបប្បបូរម្នាក់ៗ។ ពេលយើងអានក្បាល ខ្ញុំនឹងសុំ នរណាម្នាក់មកលេងព្យាណូ។

210 ព្រះអម្ចាស់អើយ នេះជាម៉ោងដែលមនុស្សប្រុសស្រី ព្រះអម្ចាស់អើយ ជុំវិញ ពិភពលោកនឹងឃើញថា ម៉ោងនៃការជំនុំជំរះដ៏អស្ចារ្យកំពុងតែខិតជិតមកដល់ ហើយ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់នឹងជំនុំជំរះប្រជាជាតិទាំងអស់នៅក្នុងជំហរ នយោបាយរបស់ពួកគេ។ គ្រប់ទីកន្លែង គ្រប់កន្លែង ហើយគ្រប់គ្នាត្រូវតែឈរលើ ការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះវរបិតា យើងមានសេចក្តីសោមនស្សរីករាយ ណាស់ដែលបានដឹងថាមានការរត់គេចពីមនុស្សទាំងនេះ... ដែលចង់រត់គេច

ខ្លួន។ ហើយផ្លូវនោះ គឺតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ជា—ពូជពង្សរបស់ ជាវីខ១។ ហើយយើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ព្រះវរបិតាជាទីគោរព ដែលបាន បញ្ជូនទ្រង់មកផែនដី ដែលទ្រង់គឺជាអង្គដែលយើងអាចទៅ ទ្រង់នឹងអង្វរកជួស យើង ហើយដកយកអំពើបាបរបស់យើងចេញ ដើម្បីឲ្យយើងរួចផុតពីសេចក្តីក្រោធ និងការថ្កោលទោសរបស់ព្រះ។ យើងដឹងថាសេចក្តីក្រោធនឹងមកដល់។ ហើយ ដូចដែលយ៉ូហានបាននិយាយនៅថ្ងៃកន្លងទៅ “ចូររត់ចេញពីសេចក្តីក្រោធដែល នឹងមកដល់។”

211 ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា នៅពេលយើង ទទួលការប្រកបបូរម្យនៅយប់នេះ ដែលទ្រង់នឹងញែកពួកយើងជាបរិសុទ្ធ ព្រះអម្ចាស់ ជាមួយនឹងឈាមសំអាតរបស់ទ្រង់ ហើយសូមអោយរាល់អំពើបាប របស់មនុស្សទាំងនេះបានរួចផុត។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានដោយបន្ទាបខ្លួន និងដោយ ស្មោះអស់ពីចិត្ត ថាព្រះទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងម្នាក់ណាទទួលយកវាដោយមិន សក្តិសមឡើយ។ ដ្បិតទ្រង់បានមានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ថា បើយើងធ្វើ ដូច្នោះ យើងមានទោសចំពោះរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឱ ព្រះវរបិតាអើយ សូមធ្វើឲ្យមនុស្សទាំងនេះបរិសុទ្ធ និងញែកជាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យ យើងបានទទួលការនេះដោយគ្មានកំហុស។

212 ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងថា ការប្រកបបូរម្យត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ ជាលើកដំបូងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប។ ហើយអ្នកដែលបានទទួលការប្រកបបូរម្យ ជាច្រៀមនិងនំប៉័ង នៅពេលដែលពួកគេបានដើរចេញទៅនោះ ពួកគេបានធ្វើដំណើរ ក្នុងទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ ហើយនៅក្នុងចំណោមពួកគេ គ្មាន អ្នកណាទន់ខ្សោយទេ ពេលពួកគេចេញពីទីរហោស្ថាន។ ពួកគេបានទទួលការ ប្រកបបូរម្យ។

213 ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា។ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានឱ្យ អ្នកជំងឺទាំងអស់បានជាសះស្បើយ និងអ្នកបាត់បង់ទាំងអស់នឹងបានសង្គ្រោះ។ ហើយអ្នកដែលមានលក្ខណៈផ្លូវការនិងព្រងើយកន្តើយ សូមឲ្យពួកគេខិតទៅជិត ភ្លើងនៃព្រះ ដោយធ្វើឲ្យព្រលឹងពួកគេកក់ក្តៅ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ អត់ទោសឱ្យយើងឥឡូវនេះ ហើយជួយយើង។ យើងអធិស្ឋានក្នុងព្រះនាម ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះអង្គ។

214 ហើយខណៈពេលដែលយើងអោនក្បាល ខ្ញុំឆ្ងល់ (ដូចដែលបងប្រុសផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទក្លែងជាព្យាណូ) បើមានមនុស្សនៅទីនេះលើកដៃនិយាយថា “បងប្រុសប៊ីល ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានចិត្តដោយស្មោះ...សម្រាប់ស្ថានភាពនៃព្រលឹង។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកបានទេ? និយាយថា “សូមចងចាំ។” ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ហើយអ្នក និងអ្នក អ្នក និងអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកហើយអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ស្ត្រី អ្នក និងអ្នក អ្នក បងប្រុស។ មានដៃលើកឡើង ខ្ញុំអើយ គ្រប់ទីកន្លែង។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្អូន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់ប្អូនស្រី។ អ្នក បងស្រី ខ្ញុំឃើញដៃរបស់អ្នក ដែលអ្នកចង់ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់បងប្អូន។

215 អ្នកមិនចង់ដើរមកជិតបន្តិចទេឬ? សូមចងចាំមិត្តភក្តិ យើងកំពុងរស់នៅជិតការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ឥឡូវនេះ ព្រះកំពុងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យនៅគ្រប់ទីកន្លែង។

216 ឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ថា ព្រះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំចេញទៅក្រៅ ហើយត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យឡើយ ហើយត្រឡប់មកវិញ ហើយផ្សាយព្រះបន្ទូលជាដើម ហើយនឹងប្រទានពរវាគ្រប់ទីកន្លែង ហើយធ្វើការទាំងនេះ លុះត្រាតែទ្រង់ប្រទានឱ្យខ្ញុំយល់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់សិន។ ទ្រង់នឹងមិនផ្តល់វាទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។

217 បើអ្នកគ្មានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ សូមព្រះកុំអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសម្រាកឡើយរហូតដល់អ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ កុំឱ្យត្រូវបោកបញ្ឆោត។ គ្រាន់តែកុំទទួលយកការសារភាពដោយភ្នែកស្លូតហើយនិយាយថា អ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកមិនទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេពេលអ្នកជឿ។ អ្នកមិនជឿថាមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ វាជាអំណោយរបស់ព្រះ។ ប៉ុលបាននិយាយថា “តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាំងអស់អ្នកបានជឿឬទេ?” ដូច្នេះសូមជឿ។ ហើយសូមព្រះប្រទានវាដល់អ្នក។

218 ឱព្រះបិតាអើយ ឥឡូវនេះ ដល់អស់អ្នកដែលលើកដៃឡើង ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមទ្រង់នឹងប្រទានដល់ពួកគេនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតឡូវនេះ។ សូមទ្រង់យាងចូលជ្រៅទៅក្នុងដៃជាច្រើន ដប់ ឬដប់ប្រាំដែលបានលើកឡើងនេះ។ ទូលបង្គំ

អធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យពួកគេម្នាក់ៗ នូវពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃអង្គទ្រង់។ សូមឲ្យពួកគេបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហេតុដល់ទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យនឹងកើតឡើងក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេនឹងឃើញទីសម្គាល់គ្រប់ប្រភេទ។ ដូចព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកអ្នកជឿ។” សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។ យើងអធិស្ឋានដោយបន្ទាបខ្លួនក្នុងព្រះនាមព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ (បងប្រុស Neville)

សំណួរ និង ចម្លើយ KHM54-0103E

(Questions and Answers)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលវិធីនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យទី 3 ខែមករា ឆ្នាំ 1954 នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណហាំ ក្នុងជេហ្វឺសាន់វិល រដ្ឋឥណ្ឌា អាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារ សម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG